

fremdeles under normal
lighed for enkelte lokale Byger.
Færdselslygterne tændes 22,12, og
slukkes 3,58.

Sprængstoffiskeri i Dragsbæk.

Dykkeren fandt en halv Ton
samt en Masse skrællede
Cykler.

Marinens Dykker, Georg Nielsen,
har nu efter en Maanedes Forløb
afsluttet sit Arbejde med Oplisk-
ning af Sprængstof m. m. ved
Tyskernes „Havneanlæg“ ved Si-
mons Bakker i Dragsbæk. Gav de
tre foregaaende Ugers Arbejde i
Thisted Havn inlet Resultat, kan
Høsten kun siges at have været
god ved Fortet i Dragsbæk. Her
er der ialt fisket en halv Ton
Sprængstoffer af forskellig Art op
af Vandet, og desuden landt Dyk-
keren i Massevis af skrællede
danske Cykler paa Fjordbunden.
Dermed turde en ret stor Del af
Besættelsens mange Cykle-
tyverier være delvist opklarede.

Det fundne Sprængstof drejer
sig hovedsagelig om Haandgra-
nater af tysk og italiensk Oprin-
delse. Hertil kommer adskillige
Pakker med plastisk Sprængstof,
Granater af større Kalibre og for-
skellige Bomber bl. a. beregnet til
Sprængning af Skibe. Tidligere er
fundet op mod fem Tons Spræng-
stof i Dragsbækhavnen.

Alt det fundne Sprængstof er
transporteret til Hansted til Spræng-
ning, og Dykker Nielsen er rejst
til Sønderborg for her at fortsætte
sit Arbejde med at rense danske
Havne for Tyskernes Efterladen-
skaber.

Rutebilejerne paa Udflugt.

Rutebilejerne i Thisted Amt var i
Lørdags paa Udflugt til Hansted, og
Dagen sluttede med Middag paa Hotel
„Royal“ i Thisted. Her talte Foreningens
Formand, Piner Christensen, Bøhr der

— Johs. A.
har solgt sin
Chr. Ander
Øsløs, for 1
sætning me
straks.

— N. Ch
har solgt
Villy Madse
Kr. Avl og
Overtagelse
Begge H
Otto Ørebro

Strømpesk konflik

Fra Skatte
gaaet Medde
instituter om,
Liste over al
behørigt anu
i Fjor. Penge
til Udbetall
under særlig
Anledning he

Socialdem

fest i
i Gaar
ning end
rettigede ti
turligt kor
tagere fra
gerne faldt
lige til F
Demonstra
talte en
Hundrede
sig alskra
Heldigvis
Mødet i
Møde i c
foregik i

Forman
tisk Fore
lerup, aab
Sang talt
Larsen,
Landsforr
Hækkerup

som vi s
stes med

— Om
i Plantag

Arne Smiths Regnebrædt gøres op i Retten

I Formiddags naaede man ikke langt med Sagens Behandling

Sagen mod Købmand Arne Smith, Thisted, der i Dag og i Morgen behandles ved Særretten i Thisted, omlattes i Befolkningen med større Interesse end de fleste andre af den Slags Sager. Aarsagen er den særlige Opmærksomhed, som Arne Smith ved mange Lejligheder har skabt om sin Person. Han gjorde sig ogsaa i Besættelsestiden bemærket paa forskellig Maade, og da han i Aarene før Krigen var en af vor Egns mest fremtrædende Nazister, er det ikke saa underligt, at der dannede sig Myter om hans Forbindelse med Tyskerne.

Han blev ved Kapitulationen interneret, og siden da har Politiet arbejdet med at fremskaffe Beviser mod ham. Resultatet synes dog ikke at staa i Forhold til Anstregelserne eller til alle de Rygter, der har gaaet om Arne Smith. Tysk Spion har han i hvert Fald næppe været, og det er sandsynligt, at Mytedannelsen mere har haft sin Aarsag i Arne Smiths særegne Facon at optræde og udtale sig paa end i Kendsgerninger om, hvad han virkelig har foretaget sig. Nu maa Retten se, om den kan komme til Bunds i Sagen og finde frem til en retfærdig Dom.

Retten sat

Nogle faa Minutter over Kl. 9 i Morges sættes Særretten ved det lange Bord i Byraadssalen, og der var en Del Tilhørere. Paa hver sin Side af Dommeren sad Doms-mændene Gdr. Chr. Poulsen, Djernæs Mark, og Gdr. Jacob Vester-gaard, Tilsted. Over for sad Arne Smith, flankeret af Anklageren, Lrs. Larsen, Thisted, og Forsva-reren, Lrs. Erik Waldorf, Køben-havn, der forinden Domsafsigelsen i Morgen Eftermiddag skiftevis skal male Arne Smith sort og hvid.

Efter at Dømsmændene til Dom-mer Rasmussen havde erklæret, at intet Familieskab eller lignende forhindrede dem i at dømme, og at de vilde bestrebe sig paa at dømme sandt og rigtigt efter Sa-gens Bevisligheder, tog Retten fat. Anklageren oplæste det fyldige Anklageskrift, der ogsaa omlatter Bestyrer Carl Vald. Jensen, „Det billige Hjørne“. Socialdemokraten bragte i Lørdags dets Ordlyd. Det omlatter som bekendt fem Forhold: Værnemageri, Virksomhed som Tolk, Hæleri, ulovlig Vaabenbesiddelse og Bedrageri.

Anklageren krævede Arne Smith idømt Fængselsstraf, Konfiskation af hele hans Formue paa nogle Hundrede Tusind Kroner samt Omstødelse af den i 1941 foretagne Overdragelse af 127,000 Kr. til Hustruen som Særeje. Anklagen for Virksomhed som Tolk er langt den alvorligste. Herfor er Mini-mumsstraffen Fængsel i 2 Aar.

Presset ind i Nazipartiet

Arne Smith erkendte sig skyldig i Overtrædelse af 200 Kr.s-Bestemmelsen, men den øvrige Tiltale afviste han.

Anklageren foretog derefter en Afhøring af Smith, som gik ud paa at klarlægge hele hans Livs-bane indtil Besættelsen. Da han overtog Forretningen efter Faderens Død, var der en Omsætning paa over 400,000 Kr. I 1934 op-løstes Fabriken ved Munkevej og tillige erhvervede Arne Smith For-retninger i Frederikshavn, Vejle, Struer og Lemvig. I 1941 om-dannedes Fabriken til Aktiesel-skabet Vald. Smith efter Henstilling fra Varedirektoratet. Dette skete for at hindre, at Arne Smith fra sin egen Fabrik udelukkende for-synede sine egne Butiker.

Smith var Nazist fra 1934—36, da han meldte sig ud paa Grund af Uenighed med Fritz Clausen. I 1942 meldte han sig alter ind under Pres af nogle Forret-ningsfolk, sagde han.

Dom.: De...

Dem næppe presse.

S.: Jeg kan ogsaa godt forklare nærmere.

Dom.: Ja, det skal forklares.

Smith forklarede derefter, at han fra Partiet havde modtaget et Brev, hvori det bed, at han skyldte Nazismen sit Liv. Endvidere blev han presset af nogle af sine Le-verandører til at gaa ind i Partiet.

Dom.: Vil De forlange, at nogen skal sluge den Forklaring?

S.: Jeg har Brevet paa mig!

Forhaandskendskab til Besættelsen

Ankl.: De har fremsat Udtalelser om, at De nok vidste, at Besættelsen vilde finde Sted. Hvordan kunde De vide det?

S.: I Marts 1940 var jeg paa Forretningsrejse i Tyskland, hvor min Svoger er en højtstaaende Officer. Paa Tilbagereisen kunde jeg ikke komme over Grænsen for de opmarcherede tyske Tropper. Det er det hele.

Ankl.: Men De var da i Dragsbæk for at modtage Tyskerne den 9. April.

S.: Nej, det var for at modtage min Kone, der kom fra København.

Ankl.: De inviterede da en tysk Officer til Middag i Deres Hjem.

S.: Det er bare noget, der fortælles. Det siges ogsaa, at jeg var i Uniform i Dragsbæk.

Anede intet om Salget til Tyskerne

Om Salget til Tyskerne hævdede Arne Smith, at dette formentlig var foretaget af afd. Forretningsfører Frederiksen.

Dom.: Advarede De ikke mod dette Salg.

S.: Jeg anede intet herom. Frederiksen havde frie Hænder.

Dom.: Vil De virkelig hævde, at alle disse Leverancer er gaaet over Hovedet paa Dem?

S.: Ja, jeg fik det først at vide, efter at jeg var blevet interneret.

Ankl.: Saa kan der altsaa godt være solgt mere, end der paa nu-værende Tidspunkt er kommet frem?

S.: Nej, det undersøgte jeg, da jeg var paa fri Fod i Julen.

Ankl.: Salget i Butiken var De vel nok bekendt med og interesseret i? Der stod jo i Vinduet, at her talte man Tysk.

S.: Det stod i flere Butiker i Thisted. Jeg forlangte selv Skiltene taget ned.

Dom.: Hvor længe stod de i Vinduet?

S.: 5—6 Maaneder.

Ankl.: Flere af Deres Folk siger, at De var interesseret i Skiltene. Har De selv ekspederet Tyskere?

S.: Ja, en eneste Gang.

Ankl.: Det er blevet sagt, at De optraadte overstrømmende venligt overfor Tyskerne.

S.: Jeg spurgte Dem blot om, hvor de var fra i Tyskland, fordi jeg selv har rejst meget i dette Land.

Handelen med Tyskerne

Smith hævdede, at han ikke havde Kendskab til Salget af Pels-værk til Tyskerne.

Dom.: Kan man virkelig drive Forretning og tjene glubende med Penge, som De har gjort, uden at vide noget om Forretningsgangen?

S.: Jeg passede jo Fabriken og Frederiksen passede Butiken.

Dom.: Hvad kom De saa egentlig i Forretningen for?

S.: Jeg boede jo oven over.

Dom.: De indskrænkede Dem altsaa til at modtage de halvtreds eller hundrede Tusinde Kr., som en Mand kom og stak Dem ud hvert Aar.

S.: Det var nu Fabriken, der gav de Penge. Butiken i Store-gade har aldrig interesseret mig. Smith hævdede, at der forelæb Oversigt over, hvem Fabriken

Dom.: Frederiksen var sammen med Deres Universalmand.

S.: Ja, han henvendte jeg mig altid til.

Ankl.: Syede De ikke ogsaa Sneeskapper til Tyskerne?

S.: Nej, det nægtede vi. Jeg blev ofte kaldt til Tyskerne, men aldrig hver Gang Tilbud om Uniformsarbejde.

Ankl.: De havde ikke Tilladelse til Salget fra Deres Butik.

Forsv.: Det var heller ikke nødvendigt. Salget til den enkelte Tyskers personlige Forbrug var lovligt.

Dom.: Ja, men det kan vel ikke siges, at en Damepelskaabe hørte med i en menig Soldats personlige Udstyr!

Smith afgav derefter en lang Redegørelse for sin vidtforegrede Forretnings Organisation. Fabriken var Hjernen i Forretningen, og herfra udgik Traadene baade til Hovedforretningen Storegade 7 og til „Det billige Hjørne“ ved Havnestræde samt til de andre Afdelinger i Jylland. Ledelsen havde været overdraget mange forskellige Folk, og Smith var langt fra nogen Topfigur.

De ukurante Strømper, som Tyskerne fik stukket ud i tillimede Cellophanposer, var blevet strøget op og sorteret i Udsalgene.

Dom.: Hvordan kan De vide, at Strømperne blev strøget og sorteret, naar De aldrig kom i Forretningen? De tænkte da ikke paa den Slags Smaating!

S.: Jeg sagde, at jeg formodede.

Dom.: Nej, De sagde, at De vidste.

S.: Saa maa Dommeren meget undskylde!

Dom.: De skal ikke undskylde noget. De skal bare give den rigtige Forklaring.

Efter en længere Strømpehistorie sagde Anklageren:

— De havde Omgang med Tyskerne, i Eks. naar De vidste dem rundt.

S.: Jeg regner Omgang for Drikkeri o. l., og det har jeg aldrig dyrket. Jeg har kun byttet Primærker med et Par Tyskere.

Ankl.: De har ogsaa spist paa Hotel sammen med Tyskere under Forhandlinger.

S.: Aldrig!

12 Mill. Kr. Omsætning under Krigen

Ankl.: Kan De sige noget om Nettoindtægten af de to Forretninger i Storegade?

S.: I 1940—41 vil jeg antage, at Overskudet her har været 25 pCt. af hele min Nettoindtægt. Fabriken gav mig 6 pCt. i Udbytte, ca. 7—8000 Kr. aarlig.

Af det videre Forhør fremgik det, at Arne Smith under hele Krigen havde omsat for 12 Mill. Kr. Hans Fortjeneste havde været 770,000 Kr.

Dom.: Hvor stor en Del er tysk Fortjeneste?

Ankl.: Det tør han ikke udtale sig om.

Dom.: Hvor meget skanner De er omsat ved alt Salg til tyske Soldater?

S.: Ogsaa til enkelte Tyskere?

Dom.: Ja, alt. Det fremgaar jo ikke af Deres Bøger, og vi har kun Deres egen Forklaring herom.

S.: Det har antagelig været 3—400,000 Kr.

Dom.: Skulde det være alt! Hvor stor var Fortjenesten saa?

S.: Ca. 21—22 pCt. eller omkring ved 80,000 Kr. Netto har jeg tjent 30,000 Kr.

Dom.: Hvad er saa solgt efter deres Mening lovligt til enkelte tyske Soldater?

S.: Det er meget svært at sige.

Dom.: Ja, men der er vel ingen, der kan bedre end De!

S.: Jeg tror, at der højst er solgt for 100,000 Kr. til Soldaterne.

Dom.: Saa meget andrager alene Pelsalget!

S.: Ja, hele Pelsalget, ogsaa til Danskere, Dommeren maa jo huske paa, at hver eneste Arbejdsmandskone i Thisted og hver eneste Tjenestepige skulde have en flot Pels!

Hermed blev Retsmødet afbrudt for Middagspause. Der fortsættes i Eftermiddag.

gelskerne eller i "Morgen"
der har gaaet om Arne Smith.
Tysk Spion har han i hvert Fald
næppe været, og det er sandsyn-
ligt, at Mytedannelsen mere har
haft sin Aarsag i Arne Smiths
særegne Facon at optræde og
udtale sig paa end i Kendsger-
ninger om, hvad han virkelig har
foretaget sig. Nu maa Retten se,
om den kan komme til Bunds i
Sagen og lindre frem til en retfærdig
Dom.

Retten sat

Nogle faa Minutter over Kl. 9
i Morges sattes Særretten ved det
lange Bord i Byraadssalen, og der
var en Del Tilhørere. Paa hver
sin Side af Dommeren sad Doms-
mændene Gdr. Chr. Poulsen, Djer-
næs Mark, og Gdr. Jacob Vester-
gaard, Tilsted. Over for sad Arne
Smith, flankeret af Anklageren,
Lrs. Larsen, Thisted, og Forsva-
rereren, Lrs. Erik Waldorf, Køben-
havn, der forinden Domsafsigelsen
i Morgen Eftermiddag skiftevis
skal male Arne Smith sort og hvid.

Efter at Dømsmændene til Dom-
mer Rasmussen havde erklæret, at
intet Familieskab eller lignende
forhindrede dem i at dømme, og
at de vilde bestræbe sig paa at
dømme sandt og rigtigt efter Sa-
gens Bevisligheder, tog Retten fat.
Anklageren oplæste det fyldige
Anklageskrift, der ogsaa omfatter
Bestyrer Carl Vald. Jensen, "Det
billige Hjørne". Socialdemokraten
bragte i Lørdags dets Ordlyd. Det
omfatter som bekendt fem For-
hold: Værnemageri, Virksomhed
som Tolk, Hæleri, ulovlig Vaaben-
besiddelse og Bedrageri.

Anklageren krævede Arne Smith
idømt Fængselsstraf, Konfiskation
af hele hans Formue paa nogle
Hundrede Tusind Kroner samt
Omstødelse af den i 1941 fore-
tagne Overdragelse af 127,000 Kr.
til Hustruen som Særeje. Anklagen
for Virksomhed som Tolk er langt
den alvorligste. Herfor er Mini-
mumsstraffen Fængsel i 2 Aar.

Presset Ind i Nazipartiet

Arne Smith erkendte sig skyl-
dig i Overtrædelse af 200 Kr.s-
Bestemmelsen, men den øvrige
Tiltale afviste han.

Anklageren foretog derefter en
Afhøring af Smith, som gik ud
paa at klarlægge hele hans Livs-
bane indtil Besættelsen. Da han
overtog Forretningen efter Faderens
Død, var der en Omsætning
paa over 400,000 Kr. I 1934 op-
førtes Fabriken ved Munkevej og
tillige erhvervede Arne Smith For-
retninger i Frederikshavn, Vejle,
Struer og Lemvig. I 1941 om-
dannedes Fabriken til Aktiesel-
skabet Vald. Smith efter Henstilling
fra Varedirektoratet. Dette skete
for at hindre, at Arne Smith fra
sin egen Fabrik udelukkende for-
synede sine egne Butiker.

Smith var Nazist fra 1934—36,
da han meldte sig ud paa Grund
af Uenighed med Fritz Clausen.
I 1942 meldte han sig atter ind
— under Pres af nogle Forret-
ningsfolk, sagde han.

Dom.: De taler saa uklart om
dette Pres. De er jo selv en dreven
Forretningsmand, og De lader

per. Det er det hele.
Ankl.: Men De var da i
Dragsbæk for at modtage Tyskerne
den 9. April.

S.: Nej, det var for at modtage
min Kone, der kom fra København.

Ankl.: De inviterede da en
tysk Officer til Middag i Deres
Hjem.

S.: Det er bare noget, der for-
tælles. Det siges ogsaa, at jeg
var i Uniform i Dragsbæk.

Anede Intet om Salget til Tyskerne

Om Salget til Tyskerne hævdede
Arne Smith, at dette formentlig
var foretaget af afd. Forretnings-
fører Frederiksen.

Dom.: Advarede De ikke mod
dette Salg.

S.: Jeg anede intet herom. Fre-
deriksen havde frie Hænder.

Dom.: Vil De virkelig hævde,
at alle disse Leverancer er gaaet
over Hovedet paa Dem?

S.: Ja, jeg fik det først at vide,
efter at jeg var blevet interneret.

Ankl.: Saa kan der altsaa godt
være solgt mere, end der paa nu-
værende Tidspunkt er kommet
frem?

S.: Nej, det undersøgte jeg, da
jeg var paa fri Fod i Julen.

Ankl.: Salget i Butiken var De
vel nok bekendt med og interes-
seret i? Der stod jo i Vinduet,
at her talte man Tysk.

S.: Det stod i flere Butiker i
Thisted. Jeg forlangte selv Skil-
tene taget ned.

Dom.: Hvor længe stod de i
Vinduet?

S.: 5—6 Maaneder.

Ankl.: Flere af Deres Folk
siger, at De var interesseret i
Skiltene. Har De selv ekspederet
Tyskere?

S.: Ja, en eneste Gang.

Ankl.: Det er blevet sagt, at
De optraadte overstrømmende ven-
ligt overfor Tyskerne.

S.: Jeg spurgte Dem blot om,
hvor de var fra i Tyskland, fordi
jeg selv har rejst meget i dette
Land.

Handelen med Tyskerne

Smith hævdede, at han ikke
havde Kendskab til Salget af Pels-
værk til Tyskerne.

Dom.: Kan man virkelig drive
Forretning og tjene glubende med
Penge, som De har gjort, uden at
vide noget om Forretningsgangen?

S.: Jeg passede jo Fabriken og
Frederiksen passede Butiken.

Dom.: Hvad kom De saa egent-
lig i Forretningen for?

S.: Jeg boede jo oven over.

Dom.: De indskrænkede Dem
altsaa til at modtage de halvtreds
eller hundrede Tusinde Kr., som
en Mand kom og stak Dem ud
hvert Aar.

S.: Det var nu Fabriken, der
gav de Penge. Butiken i Store-
gade har aldrig interesseret mig.

Smith hævdede, at der forelaa
Oversigt over, hvem Fabriken
havde arbejdet for. Tyskerne
havde kun faaet for 28,000 Kr.
Frederiksen havde sluttet Akkor-
den herom.

vidste.
S.: Saa maa Dommeren meget
undskyldes!

Dom.: De skal ikke undskyldes
noget. De skal bare give den
rigtige Forklaring.

Efter en længere Strømpehistorie
sagde Anklageren:

— De havde Omgang med Ty-
skerne, f. Eks. naar De vidste dem
runt.

S.: Jeg regner Omgang for
Drikkeri o. l., og det har jeg aldrig
dyrket. Jeg har kun byttet Pri-
mærker med et Par Tyskere.

Ankl.: De har ogsaa spist paa
Hotel sammen med Tyskere under
Forhandlinger.

S.: Aldrig!

12 Mill. Kr. Omsætning under Krigen

Ankl.: Kan De sige noget om
Nettoindtægten af de to Forretnin-
ger i Storegade?

S.: I 1940—41 vil jeg antage,
at Overskudet her har været 25
pCt. af hele min Nettoindtægt.
Fabriken gav mig 6 pCt. i Udbytte,
ca. 7—8000 Kr. aarlig.

Af det videre Forhør fremgik
det, at Arne Smith under hele
Krigen havde omsat for 12 Mill.
Kr. Hans Fortjeneste havde været
770,000 Kr.

Dom.: Hvor stor en Del er
tysk Fortjeneste?

Ankl.: Det tør han ikke udtale
sig om.

Dom.: Hvor meget skønner De
er omsat ved alt Salg til tyske
Soldater?

S.: Ogsaa til enkelte Tyskere?

Dom.: Ja, alt. Det fremgaar
jo ikke af Deres Bøger, og vi har
kun Deres egen Forklaring herom.

S.: Det har antagelig været
3—400,000 Kr.

Dom.: Skulde det være alt!
Hvor stor var Fortjenesten saa?

S.: Ca. 21—22 pCt. eller om-
kring ved 80,000 Kr. Netto har
jeg tjent 30,000 Kr.

Dom.: Hvad er saa solgt efter
deres Mening lovligt til enkelte
tyske Soldater?

S.: Det er meget svært at sige.

Dom.: Ja, men der er vel ingen,
der kan bedre end De!

S.: Jeg tror, at der højst er
solgt for 100,000 Kr. til Soldaterne.

Dom.: Saa meget andrager
alene Pelssalget!

S.: Ja, hele Pelssalget, ogsaa
til Danskere, Dommeren maa jo
huske paa, at hver eneste Arbejds-
mandskone i Thisted og hver
eneste Tjenestepige skulde have
en flot Pels!

Hermed blev Retsmødet afbrudt
for Middagspause. Der fortsættes
i Eftermiddag.

KØB

RAMMER

HOS RØNSBÆK

STOREGADE 17

Overordentlige Foranstaltninger.

Udlevering af Rationeringskort paa Benzin

for Perioden August, September og Oktober 1946 finder Sted saaledes:

Afholdshotellet i Thisted den 31. Juli 1946 Kl. 9—12 og 14—16,

Lørdag d. 3. August 1946 Kl. 9—12 og Onsdag d. 7. August 1946 Kl. 14—16.

Brovst Hotel: Torsdag den 1. August 1946 Kl. 9—12.

Fjerritslev Kro: Torsdag den 1. August 1946 Kl. 14—17.

Indregistreringsattest og tidligere Taloner maa medbringes. Opmærksomheden henledes paa, at Kortene skal afhentes paa de fastsatte Udleveringsdage, og at Udlevering uden for disse ikke finder Sted.

Politimesteren i Thisted Købstad m. v., den 26. Juli 1946.

E. BRIX.

Kendte Forretninger i Hvidbjerg

Det var mere endnu.

Anklagemyndigheden fremlagde i Vestervig Ret i Lørdags i en Sag mod Gdr. Harry Poulsen, Herning, tidligere Ashøje, nogle Regninger, hvoraf fremgik, at Gaardejeren i 1942 havde solgt for 2600 Kr. Kartoffler til Tyskerne.

Poulsen udtalte, at han havde ment, denne Forretning var taget i Betragtning ved en tidligere Dom, hvor han, der forøvrigt ogsaa har været interneret, sigtet for Angiveri, hvorfor han imidlertid blev frikendt, var blevet straffet for forskellige Handeler med Tyskerne. Som en formildende Omstændighed anførte han, at han i Bytte med Kartoffler

1000 døde Minke i 6 Farme. Epidemien har tilføjet Ejerne store økonomiske Tab, og man søger nu at finde Midler til at bekæmpe Sygdommen.

Paa Thistedegnen har man, saavidt vides endnu ikke mærket noget til Epidemierne.

Havde Kantine for Tyskerne.

Uddeler Vestergaard, Svankjær, og Hmd. Jens Møller Larsen, Svankjær, der er Formand for Brugsforeningen, stod i Vestervig Ret i Lørdags sigtet for at have haft tysk Kantine i Svankjær, hvor de havde leveret Tyskerne for ca. 12,000 Kr. Varer. Begge erklærede, at de — hvis de havde vidst at denne Handel med Tyskerne var ulovlig —

Arne Smith for Særretten.

Han erklærer, at han ikke kendte meget til, hvad der foregik i Forretningen i Storegade.

Særretten i Thisted tog i Dag fat paa Behandlingen af Sagen mod Købmand Arne E. Smith, Thisted. Domsformand var Dommer Asger Rasmussen med Gdr. Chr. Poulsen, Djernæs Mark, og Gdr. Jacob Vestergaard, Tilsted, som Domsmand. Anklager var Lrs. Larsen, Thisted, og Forsvarer Lrs. E. Waldorf, København.

Tillige var Bestyrer Carl Vald. Jensen, »Det billige Hjørne«, Thisted, tilsagt for et mindre Forhold i Sagen.

Hvad Tiltalen gaar ud paa.

Anklageren oplæste Anklageskriftet, hvorefter Arne Smith tiltaltes for at have udvist særligt alvorligt Initiativ i Samarbejdet med Besættelsesmagten og under hele Besættelsen at have solgt ulovligt for 119,000 Kr. Varer til den tyske Besættelsesmagt, herunder den tyske Forvaltning i København. Forholdet søgte han i flere Tilfælde at skjule ved at udfærdige falske Regninger.

Endvidere tiltaltes han for fra sin Forretning at have solgt Pelse og Kaaber m. m. til Værnemagten, dels uden at modtage Rationeringsmærker og dels ved at tage Overpriser.

Smith tiltaltes endvidere for i Sommeren 1940 at have søgt at fremme tyske Interesser ved at have optraadt som Tolk for Tyskerne i flere Tilfælde og ved at virke som Mellemand ved Tyskernes Antagelse af danske Entreprenører til Udførelse af Værnemagtarbejde. Slutelig tiltaltes han for Hæleri og for at have været i ulovlig Besiddelse af to Pistoler.

Carl V. Jensen tiltaltes for at have udvist særlig anstødelig Initiativ i Samarbejdet med Besættelsesmagten ved fra Arne Smiths Filial, »Det billige Hjørne«, at have solgt Manufakturvarer i unormalt Omfang til Tyskerne.

Damestrømper til tyske Soldater.

Endelig tiltaltes saavel Jensen som Smith for at have solgt et Parti ukurante Damestrømper til tyske Soldater.

Arne Smith erklærede, at han ikke kunde erkende sig skyldig. Han maatte vedgaa at have overtraadt 200 Kr.s Bestemmelsen. Carl Jensen nægtede sig skyldig i alle Forhold.

Smith forklarede, at han var født i Thisted, og at han altid havde været beskæftiget ved Manufakturbranchen.

I 1934 startede han Skjortefabrikken, som han drev sammen med sin Manufakturforretning. Han havde ogsaa haft en Række Filtaler rundt om i Jylland.

Smith forklarede, at han nu ejede 27 pCt. af A-S Vald. Smith, mens han tidligere havde haft 97 pCt.

Første Nazist i Thisted.

Videre forklarede han, at han var den første i Thisted, der meldte sig ind i DNSAP, og han havde været Kassierer en Tid.

I 1936 meldte han sig ud af Partiet, da han ikke sympatiserede med Frits Clausen.

Genindmeldt i 1942.

og Frederiksen forlangte at faa frie Hænder til at lede Forretningen. Dom.: Hvornaar fik De at vide om Salget?

S.: Først efter Kapitulationen. Smith erklærede, at der ikke var leveret til andre Steder, end der fandtes Bilag til.

»Hier spricht man Deutsch«.

Ankl.: De var meget interesseret i at faa Skiltet med »Man spricht Deutsch« i Vinduet?

S.: Det har vi ofte skændtes om, men det var Frederiksen, der vilde have det op.

Ankl.: Leverancen til Værnemagten kender De ikke Spor til?

S.: Nej!

Ankl. De optraadte særdeles venligt overfor tyske Kunder?

S.: Det er ikke rigtigt.

Ankl.: De indlod Dem gerne i Konversation med Tyskerne.

S.: Ja, jeg talte med dem engang imellem.

Ankl.: Ved De, om der er solgt for over 200 Kr. ad Gangen til Tyskerne?

S.: Ja, der er solgt Pelskaaber.

Interesserede sig ikke for Forretningen i Storegade.

Derefter fulgte en længere Redegørelse for Arne Smiths Medvirken i Forretningen i Storegade, men Smith erklærede lige ud at den Forretning aldrig havde interesseret ham, og at han helt og holdent havde helliget sig sin Fabrik. Det var Forretningsfører Frederiksen, der havde organiseret Fabrikkens Arbejde for Tyskerne, erklærede Arne Smith.

Ankl.: Har De ikke syet tyske Uniformer paa Fabrikken?

S.: Nej.

Ankl.: Vidste De noget om, hvorvidt der forelaa Tilladelse til Salg fra Forretningen til de enkelte Tyskere?

S.: Det forelaa der ikke.

Ankl.: Og det var De klar over.

S.: — — —

Ang. det ulovlige Salg til Tyskerne fra Forretningen »Det billige Hjørne«, erklærede Arne Smith, at han ikke kendte meget til det.

Bestyrer Jensen havde faaet fast Gage hele Tiden, ledede Forretningen helt paa egen Haand og afregnede med Smith hver Formiddag.

Ankl.: De skal engang i »Det billige Hjørne« have sagt til nogle tyske Soldater, at de bare skulde komme op i Hovedforretningen, for der kunde de tale Tysk?

S.: Det mindes jeg ikke.

Ikke Brug for Undskyldninger.

Ankl.: De ukurante Strømper fra »Det billige Hjørne«?

S.: Dem fik vi gratis i 1942.

Ankl.: Hvorfra?

S.: Det husker jeg ikke.

Dom.: Det drejer sig om ca. 800 Par Strømper?

S.: Ja, deromkring.

Ankl.: Hvem gav Ordre til at sortere Strømperne?

S.: Det gjorde jeg, og jeg synes ogsaa, der var mange gode Par imellem.

Dom.: De kom aldrig i Forretningen. De interesserede Dem ikke for den. Hvordan kan De saa vide alt det, De nu fortæller?

S.: Jeg sagde, at jeg...

Dom.: De sagde, at De vidste

Thi

an

toindtægt

Arne S

hans sam

gen beløb

en Fortje

Dom.:

Omsætn

Ankl

noget o

S.: 3-

Dom.:

Hvor m

S.: 7,7

Dom.:

kelte F

være lo

Kr. Hv

beløber

S.: D

ten er

mun

af 200

Dom

salget.

S.:

ren m

Arbejd

eneste

flot P

Ret

Redak

—

E

De

K

det

Stats

ren

Red

over

und

en

Reg

skri

tes

ste

D

den

ska

ind

get

og

om

For

—

B

Ti

be

re

Dr

Be

de

C

su

bi

Be

m

de

ke

Ti

be

re

Dr

Be

de

C

su

bi

Be

m

de

ke

... og god Sel-
... forstodder H.
... Anali-
... og gode
... Forns for-
... Gysa dette
... Grund-
... Kong
... forekom en
... var heldig.
... rædte
... Henvendelse
... som hjertelig
... Grundtvig
... Omsk, uden
... Omsk om kæn-
... Dronning-
... vent ud, at
... lende om Kri-
... Heor-
... Saaloes;
... Men Gud
... har blaret op
... kan bese
... Frelvers Je-
... men i det
... vile og del"
... som der
... pal
... rater.

fon.

... Enters
... ag Efter-
... retninger
... e og om
... ring, Aal-
... Amter;
... agelse af
... or Arki-
... var ny-
... esentant-
... l. Mål-
... nd valg-
... p, Thi-
... otning-
... Bogh,
... tingsm.
... (form.),
... Thisted,
... Olsen,
... A. P.

lige

... n ny-
... den
... Arrne
... ro til
... New
... skæ-
... Ned-
... ed i
... eral-
... ivate
... il at
... en
... uft-
... ftig
... Tale

Anklageren oplyste Anklageskrif-
tet, hvorved Arne Smith tiltalte
for at have ulovligt sædligt ulovligt
Initiativ i Samarbejdet med Besæt-
telsermagten og under hele Besættel-
sen at have solgt ulovligt for 119,000
Kr. Varer til den tyske Besættelses-
magt, herunder den tyske Forvalt-
ning i København. Forholdet søgte
han i flere Tilfælde at skjule ved at
udfærdige falske Regninger.

Endvidere tiltalte han for fra sin
Forretning at have solgt Pølse og
Kaaber m. m. til Værnemagten, dels
uden at modtage Rationeringsmær-
ker og dels ved at tage Overpriser.
Smith tiltalte endvidere for i
Sommeren 1940 at have søgt at
fremme tyske Interesser ved at have
optraadt som Tolk for Tyskerne i
flere Tilfælde og ved at virke som
Mellemand ved Tyskernes Antagel-
se af danske Entreprenører til Ud-
førelse af Værnemagarbejde. Slut-
telig tiltalte han for Hæleri og for at
have været i ulovlig Besiddelse af to
Pistoler.

Carl V. Jensen tiltalte for at have
udvist særlig anstødelig Initiativ i
Samarbejdet med Besættelsesmagten
ved fra Arne Smiths Filial, »Det
billige Hjørne«, at have solgt Manu-
fakturyarer i unormalt Omfang til
Tyskerne.

Damestrømper til tyske Soldater.

Endelig tiltalte saavel Jensen som
Smith for at have solgt et Parti ukur-
rante Damestrømper til tyske Solda-
ter.

Arne Smith erklærede, at han ikke
kunde erkende sig skyldig. Han
maatte vedgaa at have overtraadt
200 Kr.s Bestemmelsen. Carl Jensen
nægtede sig skyldig i alle Forhold.

Smith forklarede, at han var født
i Thisted, og at han altid havde væ-
ret beskæftiget ved Manufakturbran-
chen.

I 1934 startede han Skjortefabrik-
ken, som han drev sammen med sin
Manufakturforretning. Han havde
ogsaa haft en Række Filialer rundt
om i Jylland.

Smith forklarede, at han nu ejede
27 pCt af A-S Vald. Smith, mens
han tidligere havde haft 97 pCt.

Første Nazist i Thisted.

Videre forklarede han, at han var
den første i Thisted, der meldte sig
ind i DNSAP, og han havde været
Kasserer en Tid.

I 1936 meldte han sig ud af Par-
ti, da han ikke sympatiserede med
Frits Clausen.

Genindmeldt i 1942.

I Marts 1942 indmeldte han sig
igen efter Pres fra forskellige For-
retningsdrivende, og fordi der i et
nazistisk Blad havde staaet, at han
offter at have meldt sig ud i 1936
havde opført sig som Forræder over-
for Partiet og nu skyldte sit Liv til
det parlamentariske Styrel

Arne Smith erklærede, at han ikke
var decideret Nazist ved Genindmel-
delsen. . .

Hvorfor han kunde forudsige det tyske Overfald paa Danmark.

Han havde været i Tyskland i
Marts 1940, men da han kom til
Flensborg kunde han ikke komme
videre, og der saa han en Mængde
tyske Tropper og Materiel. Dermed
begrundede Arne Smith de Udtalel-
ser, der i sin Tid faldt om at han i
Forvejen skulde have kendt til Ty-
skernes Overfald paa Danmark.

Den 9. April kørte han ned i
Dragsbæk for at hente sin Hustru,
der havde været paa Rejse til Kø-
benhavn, og det var Grunden til det
Rygte, der gik om, at han skulde
være kørt ned i Dragsbæk for at vej-
lede Tyskerne, hævdede Smith.

Vidste ikke, at der fandt ulovligt Salg Sted.

Ang. den ulovlige Handel med Ty-
skerne forklarede Arne Smith, at
han ikke anede ret meget om, hvad
der blev solgt til Tyskerne i hvert
Fald ikke hvad Forretningsfører
Frederiksen havde staaet for. Han
havde kun administreret sin Fabrik,

Ankl. De optraadte særdeles ven-
ligt overfor de tyske Kunder?
S.: Det er rigtigt.
Ankl. De indlod Dem gerne i
Konversation med Tyskerne.
S.: Ja, jeg talte med dem engang
imellem.
Ankl.: Ved De, om der er solgt for
over 200 Kr. ad Gangen til Tysker-
ne?
S.: Ja, der er solgt Pølskaaber.

Interesserede sig ikke for Forretningen i Storegade.

Derefter fulgte en længere Redogø-
relse for Arne Smiths Medvirken i
Forretningen i Storegade, men Smith
erklærede lige ud at den Forretning
aldrig havde interesseret ham, og at
han helt og holdent havde helliget
sig sin Fabrik. Det var Forretnings-
fører Frederiksen, der havde organi-
seret Fabrikens Arbejde for Tysker-
ne, erklærede Arne Smith.

Ankl.: Har De ikke syet tyske
Uniformer paa Fabrikken?
S.: Nej.

Ankl.: Vidste De noget om, hvor-
vidt der forelaa Tilladelse til Salg
fra Forretningen til de enkelte Ty-
skere?
S.: Det forelaa der ikke.

Ankl.: Og det var De klar over.
S.: — — —

Ang. det ulovlige Salg til Tyskerne
fra Forretningen »Det billige Hjør-
ne«, erklærede Arne Smith, at han
ikke kendte meget til det.

Bestyrer Jensen havde faaet fast
Gage hele Tiden, ledede Forretningen
helt paa egen Haand og afregnede
med Smith hver Formiddag.

Ankl.: De skal engang i »Det bil-
lige Hjørne« have sagt til nogle tyske
Soldater, at de bare skulde komme op
i Hovedforretningen, for der kunde
de tale Tysk?
S.: Det mindes jeg ikke.

Ikke Brug for Undskyldninger.

Ankl.: De ukurante Strømper fra
»Det billige Hjørne«?
S.: Dem fik vi gratis i 1942.

Ankl.: Hvorfra?
S.: Det husker jeg ikke.

Dom.: Det drejer sig om ca. 800
Par Strømper?
S.: Ja, deromkring.

Ankl.: Hvem gav Ordre til at sor-
tere Strømperne?
S.: Det gjorde jeg, og jeg synes ogsaa,
der var mange gode Par imel-
lem.

Dom.: De kom aldrig i Forretning-
gen. De interesserede Dem ikke for
den. Hvordan kan De saa vide alt
det, De nu fortæller?
S.: Jeg sagde, at jeg. . . .
Dom.: De sagde, at De vidste
det.
S.: Saa maa Dommeren meget und-
skyldes!

Dom.: De skal ikke undskylde no-
get. Bare give den rigtige Forklaring.
Retten kom derefter nærmere ind
paa Salget af de uduelige Strømper,
men herom kunde Arne Smith ikke
huske ret meget.

Dom.: De kan ikke huske, om De
har sagt, at de skulde sælges til
Tyskerne?
S.: Nej, det kan jeg ikke.

Forsv.: Men De mener ikke, De har
gjort det?
S.: Nej!

Forsv.: Var der Priser paa Strøm-
perne?
S.: Nej, jeg sagde, at de skulde
prøve at faa for dem, hvad de kunde.

Har aldrig spist paa offentligt Sted med Tyskere.

Anklageren: Har De ikke spist
sammen med Tyskere paa Hotel?
S.: Aldrig!

Ankl.: Har De ikke? Det var allige-
vel meget. Hvor stor var Deres Om-
sætning med Tyskerne?
S.: Det fremgaar af Regnskabet.

Ankl.: Mere kan De ikke sige om
det?
S.: Nej.

En Omsætning paa ca. 12 Mill Kr. under Krigen.

Ankl.: Hvor stor var Nettoover-
skudet af de to Forretninger?
S.: 1940-41 var Overskudet fra
Detailforretningen ca. 25 pCt. af Net-

sum er 100,000 Kr. ved Overførelse
af 200 Kr.s Reglen, vil jeg antage.
Dom.: Det andrager alene Pøls-
salget.

Alle skulde have Pølse.

S.: Ja, hele Pølsalget. Domme-
ren maa jo huske paa, at hver eneste
Arbejdsmandskone i Thisted og hver
eneste Tjenestepige skulde have en
flot Pølse!!!

Retssynet fortsattes endnu ved
Redaktionens Slutning.

Englandsoverenskomsten.

Den ventes underskrevet én af de nærmeste Dage.

København (VP). Paa Mø-
det i Dag i Statsministeriet vil
Statsministeren, Landbrugsministe-
ren og Udenrigsministeren give en
Redegørelse for den nye Englands-
overenskomst. Den er endnu ikke
underskrevet, men man venter, at
en Repræsentant for den engelske
Regering skal komme og under-
skrive paa dennes Vegne. Han ven-
tes til København en af de nærm-
ste Dage.

Derefter bliver Mødets Eræ-
den Landbrugsordning, som iøvrigt
skal træffes.

— Formentlig vil Rigsdagen blive
indkaldt til Behandling af Landbru-
gets Forhold Tirsdag den 6. August,
og derefter har man Tiden indtil
omkring Midten af Maanedens til
Forhandling.

Beruset Færdselsbetjent.

Han forårsagede en større Bilykke i Nordsjælland.

Hillerød. Søndag Aften ved 22-
Tiden kom den 31-aarige Færdsels-
betjent Wekkelsø, København, kø-
rende i Bil med stærk Fart mellem
Dronningmølle og Hornbæk. Ved
Baalbakke vilde han overhale en an-
den Bil, ført af Forretningsfører
Clausen, København, med det Re-
sultat, at Færdselsbetjentens Bag-
hjul tærnede mod den anden Bils
Bagtøj. Wekkelsø mistede Herredøm-
met over Vognen, kurede over paa
den modsatte Sides Fortov og paa-
kørte den 70-aarige Fru Fabrikant
Thiele og hendes Datter og Svigersen.
Bilen kørte derpaa over i højre Vej-
side, hvor den væltede i Grøften. Fru
Thiele og hendes Svigersøn blev ind-
lagt paa Esbønderup Sygehus med
Hjernerystelse. Forretningsf. Clau-
sen og hans Passagerer var sluppet
med Chock. Wekkelsø fik en Hjerne-
rystelse og en alvorlig Læsion paa
den ene Høfte; ogsaa han blev ind-
lagt paa Esbønderup Sygehus. Han
havde en kvindelig Passager med i
Vognen, men hun forsvandt i den al-
mindelige Forvirring. Paa Sygehuset
konstateredes det, at Wekkelsø var
lettere paavirket af Spiritus. RB.

Store Frihavnslagre til Danmark?

I Københavns Frihavn ligger i F.
»Politiken« for Tiden Jerskellige sto-
re Varepartier, som Amerikanerne
har tilbudt at sælge Danmark. Disse
Varepartier, som udgør en lille Brøk-
del af de enorme amerikanske
Krigslagre, omfatter bl. a. godt
30,000 Kilo hvidt Klæde, ca. 17,500
Kilo tyndt Presenning-Stof, 26,000
Yards Hessian og ca. 800 Kilo Reb.
Endnu er der ikke kommet nogen
Handel i Stand, og det synes i Øje-
blikket tvivlsomt, om de paagældende
Lagre, der ligger lige ved Landets
Porte, overhovedet vil blive sikret
for Danmark. Perlebig maa det
konstateres, at det gør sig stærke di-

Christed Amts Tidende

havde faaet Tyskerhestenes Gødning.
Dommen falder den 3. August.

Lille Dreng paakørt af Bil i Hørdum.

ikke vilde have befattet sig hermed.
Dommen falder den 3. August.

Tyveriet i Oddesund.

OVERORDENTLIGE FORANSTALTNINGER

Udlevering af Rationeringskort for Benzin

for Perioden August, September og Oktober 1946 finder Sted saaledes:

Afholdshotellet i Thisted: Onsdag den 31. Juli 1946 Kl. 9—12 og 14—16,
Lørdag den 3. August Kl. 9—12 og Onsdag den 7. August fra Kl. 14—16.

Brovst Hotel: Torsdag den 1. August Kl. 9—12.

Fjerritslev Kro: Torsdag den 1. August Kl. 14—17.

Indregistreringsattest og tidligere Talloner maa medbringes.

Opmærksomheden henledes paa, at Kortene skal afhentes paa de fastsatte Udleveringsdage, og at Udlevering uden for disse ikke finder Sted.

Politimesteren i Thisted Købstad m. v., den 26. Juli 1946.

E. Brix.

Sagen mod Arne Smith for Særretten i Thisted.

Behandlingen af Sagen, der ogsaa omfatter Tiltale mod Forretningsbestyrer Carl V. Jensen, vil tage to Dage. — Smith tiltales for ulovligt Salg til Tyskerne, for at have været Tolk, for Hæleri og for ulovlig Vaabenbesiddelse, Jensen for ulovligt Salg og begge i Fællesskab for Bedrageri. — Hele Smiths Formue kræves konfiskeret.

I Formiddags paabegyndtes ved Særretten i Thisted Behandlingen af den Sag, der er rejst mod Manufakturhandler Arne Smith, Thisted, der med en ganske kort Afbrydelse har siddet fængslet siden Kapitulationen.

Som Anklager fungerede Landsretssagfører Larsen og som Forsvarer mødte Landsretssagfører Erik Waldorf, København, der er privat engageret af Arne Smith. Retten beklædes af Dommer Rasmussen, og som Domsmand fung. Gdr. Chr. Poulsen, Djernæs Mark, og Gdr. Jacob Vestergaard, Tilsted.

Sagen er ikke alene rejst mod Arne Smith, men omfatter ogsaa Tiltale mod Forretningsbestyrer Carl V. Jensen, Thisted, og som beskikket Forsvarer for denne mødte Landsretssagfører Rasmussen.

Anklageskriftet.

Statsadvokatens Anklageskrift mod Arne Smith omfatter fire Punkter, nemlig:

1. Overtrædelse af Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 § 15 ved i Tiden fra 9. April 1940 til 5. Maj 1945 ved særligt anstødeligt Initiativ eller paa lignende Maade at have samarbejdet med Besættelsesmagten som Leverandør, idet han under Tilsidesættelse af Reglen i Bekendtgørelse Nr. 639 af 11. December 1940 § 2 uden Tilladelse fra Udenrigsministeriet har leveret Varer mod kontant Betaling til et Beløb af over 119,000 Kr. til Afdelinger af den tyske Besættelsesmagt, herunder den tyske Flygtningeforvaltning i København, hvilket han i flere Tilfælde søgte at skjule ved at udfærdige flere Regninger under 200 Kr., og idet han i Strid med samme Bekendtgørelses § 3 a og b og Prislovens § 8 fra sine Forretninger i Storegade 7 og 19 i Thisted har solgt Manufakturvarer, Pelskaaber m. v. til tyske Soldater, tildels til Overpriser og efter et loyalt

og Kabelmester Nielsen, Bedsted, optraadte som Tolk for tyske Officerer, der planlagde de store Befæstningsanlæg i Thisted Amt, og idet han optraadte som Mellemand ved Antagelse af Entreprenører til Udførelse af Entreprenørarbejder, der i 1940 blev udført paa Søflyverstationen i Thisted og i V. Vandet.

3. Hæleri med Hensyn til Tyveri, Overtrædelse af Straffelovens § 284, jfr. § 276, jfr. Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945, § 9 ved i Juli 1943 af en tysk Oberleutnant Stahl for Manufakturvarer at have købt ca. 80 Meter Telefonkabel samt $\frac{1}{2}$ kg Loddetin og nogle Telefondaaser, som Stahl havde stjaalet fra de tyske Beholdninger, og ved i 1943-44 at have modtaget ca. 200 Sække Cement af tyske Soldater, som disse havde stjaalet fra nogle Lagre, der henlaa i Smiths Garage i Klitmøller.

4. Overtrædelse af Bekendtgørelse Nr. 437 af 6. Oktober 1943, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 2. Januar 1946 § 3, jfr. § 8 ved Siden 1944 at have været i Besiddelse af to Pistoler uden den dertil fornødne Tilladelse.

Carl Jensen tiltales for Overtrædelse af Lov Nr. 406 af 28. August 1945 § 2, Stk. 4, ved i Tiden fra Sommeren 1942 til 5. Maj 1945 som Bestyrer af Smiths Filial „Det billige Hjørne“, Storegade, Thisted, paa utilbørlig Maade at have samarbejdet med Besættelsesmagten i erhvervsmæssig Henseende, idet han under Tilsidesættelse af Reglen i Bekendtgørelse Nr. 639 af 11. December 1940 § 3 b fra nævnte Forretning har solgt Manufakturvarer, Damestrømper m. v. til tyske Soldater udover, hvad der efter et loyalt Skøn var rimeligt.

Endelig sættes saavel Smith som Jensen under Tiltale for Bedrageri, Overtrædelse af Straffelovens § 279, jfr. Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945, § 9 ved i Sommeren 1944 fra Forretning „Det billige

Som Anklager fungerede Landsretssagfører Larsen og som Forsvarer mødte Landsretssagfører Erik Waldorf, København, der er privat engageret af Arne Smith. Retten beklædes af Dommer Rasmussen, og som Domsmand fung. Gdr. Chr. Poulsen, Djernæs Mark, og Gdr. Jacob Vestergaard, Tilsted.

Sagen er ikke alene rejst mod Arne Smith, men omfatter ogsaa Tiltale mod Forretningsbestyrer Carl V. Jensen, Thisted, og som beskikket Forsvarer for denne mødte Landsretssagfører Rasmussen.

Anklageskriftet.

Statsadvokatens Anklageskrift mod Arne Smith omfatter fire Punkter, nemlig:

1. Overtrædelse af Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 § 15 ved i Tiden fra 9. April 1940 til 5. Maj 1945 ved særligt anstødeligt Initiativ eller paa lignende Maade at have samarbejdet med Besættelsesmagten som Leverandør, idet han under Tilsidesættelse af Reglen i Bekendtgørelse Nr. 639 af 11. December 1940 § 2 uden Tilladelse fra Udenrigsministeriet har leveret Varer mod kontant Betaling til et Beløb af over 119,000 Kr. til Afdelinger af den tyske Besættelsesmagt, herunder den tyske Flygtningeforvaltning i København, hvilket han i flere Tilfælde søgte at skjule ved at udfærdige flere Regninger under 200 Kr., og idet han i Strid med samme Bekendtgørelses § 3 a og b og Prislovens § 8 fra sine Forretninger i Storegade 7 og 19 i Thisted har solgt Manufakturvarer, Pelskaaber m. v. til tyske Soldater, tildels til Overpriser og udover, hvad der efter et loyalt Skøn var rimeligt, og uden at modtage Rationeringsmærker, saaledes at han søgte at fremme dette Salg ved Skilte i Vinduet om, at der i Forretningen taltes Tysk, og ved at yde en særlig Provision til Personalet samt 2 pCt. Rabat til Besættelsesmagten, hvilket medvirkede til, at hans aarlige Nettofortjeneste fra knap 50,000 Kr. i 1938-39 steg til godt 136,000 Kr. i 1940-41, 125,000 Kr. i 1941-42, 150,000 Kr. i 1943-44 og 120,000 Kr. i 1944-45.

2. Overtrædelse af samme Lovs § 16, Stk. 8, ved i Sommeren 1940 for at fremme tyske Interesser at have ydet Besættelsesmagten Bistand med Raad og Daad, idet han bl. a. paa Kommunekontoret i Thisted, hos Overkliffoged Rasmussen i V. Vandet

Entrepreneurarbejder, der i 1940 lev udført paa Søflyverstationen i Thisted og i V. Vandet.

3. Hæleri med Hensyn til Tyveri, Overtrædelse af Straffelovens § 284, jfr. § 276, jfr. Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945, § 9 ved i Juli 1943 af en tysk Oberleutnant Stahl for Manufakturvarer at have købt ca. 80 Meter Telefonkabel samt 1/2 kg Loddetin og nogle Telefondaaser, som Stahl havde stjaalet fra de tyske Beholdninger, og ved i 1943-44 at have modtaget ca. 200 Sække Cement af tyske Soldater, som disse havde stjaalet fra nogle Lagre, der henlaa i Smiths Garage i Klitmøller.

4. Overtrædelse af Bekendtgørelse Nr. 437 af 6. Oktober 1943, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 2. Januar 1946 § 3, jfr. § 8 ved Siden 1944 at have været i Besiddelse af to Pistoler uden den dertil fornødne Tilladelse.

Carl Jensen tiltales for Overtrædelse af Lov Nr. 406 af 28. August 1945 § 2, Stk. 4, ved i Tiden fra Sommeren 1942 til 5. Maj 1945 som Bestyrer af Smiths Filial „Det billige Hjørne“, Storegade, Thisted, paa utilbørlig Maade at have samarbejdet med Besættelsesmagten i erhvervsmæssig Henseende, idet han under Tilsidesættelse af Reglen i Bekendtgørelse Nr. 639 af 11. December 1940 § 3 b fra nævnte Forretning har solgt Manufakturvarer, Damestrømper m. v. til tyske Soldater udover, hvad der efter et loyalt Skøn var rimeligt.

Endelig sættes saavel Smith som Jensen under Tiltale for Bedrageri, Overtrædelse af Straffelovens § 279, jfr. Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945, § 9 ved i Sommeren 1944 fra Forretning „Det billige Hjørn“ for derved at skaffe sig uberettiget Vinding at have solgt eller forsøgt at sælge et Parti ukurante Damesilkestrømper uden Afgivelse af Rationeringsmærker til tyske Soldater, idet de bestemte disse til at købe Strømperne under Udnyttelse af den Vildfarelse, at Strømperne var brugbare, efter at Smith og Jensen havde ladet Strømperne stryge og lægge i tillimede Cellophanposer.

For Smiths Vedkommende ned-

Thisted Fjerkræslagteri,

Møllevej 47 - Telf. 674,

anbefaler sig med Køb og Salg af Høns, Kyllinger og Duer.

lægges i Medfør af Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 § 4 Paastand om Konfiskation af Smiths hele Formue samt om at en af Smith i 1941 foretagen Overdragelse til Fru Smith af 127,000 Kr. som Særeje omstødes i Medfør af Lov Nr. 406 af 28. August 1945 § 8.

Smith erkendte sig skyldig i Overtrædelse af 200 Kr.s Bestemmelsen, men nægtede sig iøvrigt skyldig, og Jensen nægtede sig ligeledes skyldig.

Smiths Forretninger.

Til Indledning forklarede Smith om sin Uddannelse og Forretning. Han overtog Forretningen 1930 og paabegyndte Fabrikation af Skjorter og Arbejdstøj i 1934. „Det billige Hjørne“ fik han i 1936, og endvidere havde han forskellige Filialer, Magasin den Nord i Frederikshavn, Tip-Top i Vejle, „Det billige Hjørne“ i Struer og Strømpehuset i Lemvig. A/S Vald. Smith oprettedes i 1941, og her havde Arne Smith 97 pCt. af Aktierne. Oprettelsen skete efter Henstilling fra Varedirektoratet.

Blev truet ind i Nazistpartiet!

Ankl.: De blev tidligt Medlem af Nazistpartiet.

Smith: Ja, i Maj 1934.

Ankl.: Hvorfor?

Smith: Der var forskellige Punkter, der tiltalte mig. Jeg var den første i Thisted, der meldte sig ind.

Ankl.: Ja, De var Medlem Nr. 1. Var De i Bestyrelsen?

Smith: Jeg var Kasserer. Men jeg meldte mig ud i 1936, fordi jeg ikke sympatiserede med Fritz Clausen.

Ankl.: De meldte Dem ind igen.

Smith: Ja, i Marts 1942.

Ankl.: Ikke straks efter Besættelsen?

Smith: Nej.

Ankl.: Hvorfor meldte De Dem ind?

Smith: Jeg blev presset stærkt til det.

og det byggede jeg mine Antagelser paa.

Ankl.: Da Tyskerne ankom 9. April, modtog De dem nede i Dragsbæk.

Sm.: Min Hustru var paa Vej hjem fra København i Bil, og jeg vilde modtage hende ved Bygrænsen. Jeg holdt ved Stadion, da der kom nogle Tyskere og spurgte, hvor man kunde faa Benzin.

Ankl.: Man har hørt, at De inviterede en tysk Officer til Middag.

Sm.: Det er ikke rigtigt, — der bliver sagt saa meget!

Kendte intet til sin Forretnings Drift.

Ankl.: Under Besættelsen havde De Forbindelse med Tyskerne paa mange Maader. De leverede Varer baade til Besættelsesmagten som saadan og til tyske Soldater. Hvor meget leverede De til Besættelsesmagten, og hvordan begyndte det?

Sm.: Det ordnede min Førstemand, Frederiksen.

Ankl.: Havde De selv intet at skulle have sagt

Sm.: Han var selvstændig.

Domm.: Men De var da øverste Leder.

Sm.: Frederiksen forlangte i 1940, at jeg ikke maatte have med Forretningen at gøre, da han ikke mente, mine Nerver var i Orden.

Domm.: Det var de maaske heller ikke! Men vil det sige, at De overhovedet ikke vidste, hvad Frederiksen solgte til Værnemagten?

Sm.: Nej.

Domm.: Det var en ejendommeligt Forretningsførelse.

Sm.: Jeg var jo selv paa Fabriken; der var flere Dage, jeg ikke kom i Forretningen.

Domm.: At Forretningen skulde levere for 100,000 Kr. til Tyskerne var dog noget nyt og principielt; men det blev De holdt fuldstændig udenfor, skønt De var Ejer af Forretningen. Advarede De ikke imod det?

Sm.: Frederiksen forlangte at faa frie Hænder.

Domm.: Forlangte! — Han bad vel om det?

Ankl.: Har De selv ekspederet Tyskere?

Sm.: Kun en enkelt Gang.

Ankl.: Det siges, De var særdeles venlig og overstrømmende overfor Tyskerne.

Sm.: Det er ikke rigtigt. Jeg spurgte dem som Regel om, hvor de var fra, da jeg selv har rejst meget dernede.

Ankl.: De konverserede altsaa en Del med dem.

Sm.: Det var ikke mange Gange.

Salget af Pelskaaber.

Ankl.: Der blev solgt Ting til over 200 Kr. til Soldaterne.

Sm.: Der er solgt Pelskaaber; men det har jeg først faaet at vide senere.

Domm.: De kom i Forretningen engang imellem og var dog ikke klar over, at der blev solgt Pelskaaber til Tyskerne!

Sm.: Jeg kom ikke i den Afdeling af Forretningen.

Domm.: Hvad kom De der i det hele taget efter?

Sm.: Jeg boede ovenpaa og gik derigennem, naar jeg skulde ind og ud.

Domm.: Og de stak vel Hovedet ind lom Aftenen for at se, om der var Tyve! Men De interesserede Dem maaske ikke for Forretningen?

Sm.: Nej, og jeg har aldrig gjort det!

Fabrikens Produktion for Tyskerne.

Ankl.: Der blev arbejdet for Tyskerne paa Fabriken?

Sm.: Der blev lavet nogle Drejlsbukser for 28,000 Kr., som var Arbejds løn. Det var en Ordre, Frederiksen optog.

Domm.: Ogsaa Frederiksen!

Sm.: Han var vor Universalmand!

Ankl.: Syntes De, det var godt med den Ordre?

Sm.: Saa havde Syerskerne da Arbejde.

Ankl.: De var altsaa nærmest glad ved Ordren. Syede De ogsaa Uniformer?

Sm.: Nej, Tyskerne kunde ikke levere Materiale dertil.

Strømperne i Cellophanposer.

Derpaa behandlede man Strømpehistorien fra „Det billige Hjør-

pynte op paa Vraget; men det var besynderligt, Poserne skulde lukkes!

Byttede Frimærker med Tyskerne.

Ankl.: Havde De privat Omgang med Tyskerne?

Sm.: Aldrig.

Ankl.: De var da med ude og vise dem rundt.

Sm.: Jeg har aldrig spist og drukket med dem.

Ankl.: Der kom Tyskere i Deres Hjem.

Sm.: Jeg byttede Frimærker med to Soldater, og det kan godt være, at de har faaet et Par Stykker Mad.

Omsat for 400,000 Kr. med Tyskerne.

Man gennemgik meget udførligt Forretningens Økonomi. Smiths Virksomheder omsatte under Krigen for 12 Mill. Kr., og han anslog, at ca. 400,000 Kr. heraf var Tyskerhandel; men der var kun solgt for ca. 100,000 Kr. ulovligt.

Domm.: Jamen, alle de Pelse, de solgte!

Sm.: Det var ikke til Tyskerne alle. Hver eneste Arbejdsmandskone og hver eneste Tjenestepige skulde jo have en Pels!

— Ved den videre Gennemgang vilde Smith paastaa, at der ikke udover Pelse var solgt for mere end 20,000 Kr. til tyske Soldater, hvilket foranledigede Dommeren til at opfordre Smith til at udvise nærmere Eftertanke.

Har mistet Sympatien for Nazisterne!

Paa Foranledning udtalte Smith, at han havde meldt sig ud af Nazistpartiet for anden Gang i 1943.

Domm.: De staar endnu i Kartoteket.

Sm.: Jeg har faaet Kvittering fra Syssellederen paa Udmeldelsen.

Domm.: Sympatiserer De endnu med Partiet?

Sm.: Det har jeg ikke haft Tid at tænke paa.

Domm.: De har maaske ikke Interesse for Programmet mere?

Sm.: Nej!

Blev truet ind i Nazistpartiet!

Ankl.: De blev tidligt Medlem af Nazistpartiet.

Smith: Ja, i Maj 1934.

Ankl.: Hvorfor?

Smith: Der var forskellige Punkter, der tiltalte mig. Jeg var den første i Thisted, der meldte sig ind.

Ankl.: Ja, De var Medlem Nr. 1. Var De i Bestyrelsen?

Smith: Jeg var Kasserer. Men jeg meldte mig ud i 1936, fordi jeg ikke sympatiserede med Fritz Clausen.

Ankl.: De meldte Dem ind igen.

Smith: Ja, i Marts 1942.

Ankl.: Ikke straks efter Besættelsen?

Smith: Nej.

Ankl.: Hvorfor meldte De Dem ind?

Smith: Jeg blev presset stærkt til det.

Ankl.: Af hvem?

Smith: Af forskellige Forretningsdrivende.

Domm.: Hvad vil det sige? De er jo en dreven Mand, der ved, hvad De gør; De lader Dem ikke presse til noget.

Smith: Jeg havde faaet en Truselsskrivelse fra Partiet, og der var et Par Leverandører, der sagde, det var bedst, jeg meldte mig ind.

Domm.: Det var altsaa af økonomiske Hensyn?

Smith: Nej, det var paa Grund af Pres.

Domm.: Taaber kan man presse, men ikke en Mand som Dem. Den maa De ikke forlange, vi skal sluge. Man kunde godt tænke sig, at Presset ikke behøvede at være ret kraftigt.

Ankl.: Sympatiserede De med Nazismen, da De meldte Dem ind igen?

Smith: Nej.

Domm.: Ikke decideret, men De vilde maaske gerne tage Del i Gevinsten, hvis Partiet kom ovenpaa.

Smith: Jeg havde ingen økonomisk Vinding af at være i Partiet.

Domm.: Nej, det var ogsaa nærmest Fremtidsperspektiver.

Smits Forbindelse med Tyskerne.

Ankl.: De havde jo Forbindelse med Tyskerne før Besættelsen og rejste en Del dernede. De var godt orienteret og vidste, at Danmark vilde blive besat; De har ladet falde nogle Udtalelser om, at Tyskerne snart vilde komme.

Smith: Jeg var i Tyskland i Marts 1940, og da jeg kørte hjem, saa jeg i Flensborg og ved Grænsen mange tyske Tropper,

han ikke mente, mine Nerver i Orden.

Domm.: Det var de maaske heller ikke! Men vil det sige, at De overhovedet ikke vidste, hvad Frederiksen solgte til Værnemagten?

Smith: Nej.

Domm.: Det var en ejendommeligt Forretningsforelse.

Smith: Jeg var jo selv paa Fabrikken; der var flere Dage, jeg ikke kom i Forretningen.

Domm.: At Forretningen skulde levere for 100,000 Kr. til Tyskerne var dog noget nyt og principielt; men det blev De holdt fuldstændig udenfor, skønt De var Ejer af Forretningen. Advarede De ikke imod det?

Smith: Frederiksen forlangte at faa frie Hænder.

Domm.: Forlangte! — Han bad vel om det?

Smith: Jeg var nødsaget til at give ham det.

Domm.: Hvornaar fik De at vide, at Salget var sket?

Smith: Efter Kapitulationen.

Ankl.: Saa er der altsaa Mulighed for, at der har været endnu større Leverancer.

Smith: Vi leverede kun til Marineintendanturen, og der er Bilag for det hele.

Ankl.: Det er jo Bilag, der er fundet. Der kan jo ogsaa være Bilag, der ikke er kommet frem.

Smith: Der blev ikke leveret andre Steder.

Ankl.: Hvor ved De det fra?

Smith: Det spurgte jeg Personalet om, da jeg var paa fri Fod i Julen.

„Man spricht Deutsch“.

Det oplystes, at da Frederiksen var blevet syg, havde Smith faaet en ny Forretningsfører, der hed Levy Jensen, men han har været forsvundet siden og har ikke kunnet findes.

Ankl.: Salget i Butikerne til Tyskerne var De bekendt med — og interesseret i. Der var jo Skilte i Vinduerne med „Man spricht Deutsch“.

Smith: Det var der flere Steder i Byen.

Ankl.: De havde det, fordi De var interesseret i Salget.

Smith: Det var Frederiksen, der vilde have det. Jeg forlangte dem sely taget ned.

Domm.: Hvornaar?

Smith: Det var 3—6 Maaneder efter, at de var kommet op.

Ankl.: Flere af Personalet har sagt, at De var interesseret i, at de Skilte var i Vinduerne.

Smith: Det maa de jo staa ved heroppe.

Fabrikens Produktion

for Tyskerne.

Ankl.: Der blev arbejdet for Tyskerne paa Fabrikken?

Smith: Der blev lavet nogle Drejlsbukser for 28,000 Kr., som var Arbejdsløn. Det var en Ordre, Frederiksen optog.

Domm.: Ogsaa Frederiksen!

Smith: Han var vor Universalmand!

Ankl.: Syntes De, det var godt med den Ordre?

Smith: Saa havde Syerskerne da Arbejde.

Ankl.: De var altsaa nærmest glad ved Ordren. Syede De ogsaa Uniformer?

Smith: Nej, Tyskerne kunde ikke levere Materiale dertil.

Strømperne i Cellophanposer.

Derpaa behandlede man Strømpehistorien fra „Det billige Hjørne“, idet Smith først erklærede, at han kun sjældent kom i den Forretning.

Ankl.: De skal have sagt til nogle Soldater, at de blot kunde komme op i Hovedforretningen, for der kunde man snakke Tysk med dem.

Smith: Det kan jeg ikke huske.

Ankl.: De Strømper, der solgtes i Cellophanposerne dernede, var jo daarlige Strømper.

Smith: Det var et Parti paa 800 Par, som vi havde faaet gratis.

Domm.: Det var mange Par ukurante Strømper.

Smith: Første Rationeringsaar solgte vi 80,000 Par Strømper.

Ankl.: Hvem gav Ordre til, at de Strømper skulde sælges?

Smith: Det gjorde jeg. Der var mange ret gode imellem, og de blev sorteret.

Domm.: Hvor?

Smith: I Forretningen.

Domm.: Naar De ellers ikke kom i Forretningen, hvordan ved De saa pludselig noget om dette elendige lille Parti Strømper?

Smith: Jeg mener ogsaa kun at vide, at jeg gav Ordre til Sortering.

Domm.: Gav De Ordre til at sælge dem til tyske Soldater?

Smith: Jeg mindes det ikke — for ikke at sige noget forkert.

Ankl.: Hvad var Prisen?

Smith: De skulde sælges for, hvad der kunde faas for dem. Jeg sagde til Jensen, at de skulde sælges som Fejlvarer.

Ankl.: Hvorfor kom de i Cellophanposer?

Smith: Det var almindeligt; men jeg har aldrig sagt, at Poserne skulde lukkes.

Domm.: Det var vel for at

Dommeren til at opfordre Smith til at advise nærmere Eftertanke.

Har mistet Sympatien for Nazisterne!

Paa Foranledning udtalte Smith, at han havde meldt sig ud af Nazistpartiet for anden Gang i 1943.

Domm.: De staaer endnu i Kartoteket.

Smith: Jeg har faaet Kvittering fra Syssellederen paa Udmeldelsen.

Domm.: Sympatiserer De endnu med Partiet?

Smith: Det har jeg ikke haft Tid at tænke paa.

Domm.: De har maaske ikke Interesse for Programmet mere?

Smith: Nej!

Bevin brudt sammen.

Attlee leder den engelske Fredsdelegation.

London, Søndag. Som Følge af Overanstrengelse brød Udenrigsminister Bevin i Torsdags sammen i Underhuset og maatte oplives ved Ilttilførsel, og han skal i nogen Tid holde sig i Ro.

Premierminister Attlee har derfor overtaget Ledelsen af den britiske Delegation ved Fredskonferencen, men vender dog tilbage midt i Ugen, da der i Underhuset skal finde en Debat Sted om Palæstina-Spørgsmaalet.

6 farlige Landminer

paa Fano Badestrand.

Laa hvor Hundreder dagligt boltrer sig.

Esbjerg, Mandag. De ridende Betjente, der afsøger Badestranden paa Fano for Miner, har Lørdag og Søndag gjort et Par uhyggelige Observationer. Efter Højvandet i Lørdags kom seks farlige Landminer til Syne. De laa, hvor hundreder af Mennesker til daglig boltrer sig. I Gaar fandtes to Kasser med højeksplosive Sprængstoffer, ligeledes midt iblandt de badende.

Ved Brand i Svartviks Sulfidfabriks Tømmeroplæg i Sundsvall er anrettet Skade for 2½ Mill. Kr.

Tiltalt for Salg af Kartoffler til Tyskerne.

Retten i Vestervig behandlede i Lørdags en Sag, som Politiet havde rejst mod tidl. Gdr. Harry Poulsen, Herning, fh. Ashhøje. Poulsen hahr tidligere været straffet for ulovlig Samhandel med Tyskerne, bl. a. for at have leveret for 1500 Kr. Kartoffler, men der var nu yderligere fundet Regninger lydende paa ca. 2600 Kr. og omhandlende Kartoffler, der var solgt til Tyskerne i 1942.

Poulsen erkendte Salget, men hævdede, at han dels mente, at de nu fundne Regninger var inde under den gamle Sag, dels ikke mente, det var ulovligt at sælge Kartoffler til Tyskerne, særlig naar det drejede sig om en Byttehandel med Gødning.

Sagen optoges til Doms.

Brugsforening som Leverandør til tysk Kantine.

I Lørdags behandlede Retten i Vestervig Sagen mod Uddeler Vestergaard, Svankjær Brugsforening, og dennes Formand, Jens Møller Larsen, Svankjær, der er tiltalt for at have solgt Varer til den tyske Kantine i Svankjær for ca. 12,000 Kr., deriblandt en Del Pølser, som der var taget Overpris for.

Begge erkendte Salget. De forklarede, at de ikke vilde være

gaaet med til Handelen, hvis de
havde vidst, at det var ulovligt.
Dømmen afsiges senere.

Overordentlige Foranstaltninger.

Udlevering af Rationeringskort for Benzin

for Perioden August—September—Oktober 1946 finder Sted saaledes:

Afholdshotellet i Thisted Onsdag d. 31. Juli d. A. Kl. 9—12 og 14—16,
Lørdag d. 3. August d. A. Kl. 9—12 og
Onsdag d. 7. August d. A. Kl. 14—16.

Brovst Hotel Torsdag den 1. August d. A. Kl. 9—12.

Fjerritslev Kro Torsdag d. 1. August d. A. Kl. 14—17.

Indregistreringsattest og tidligere Taloner medbringes.

Opmærksomheden henledes paa, at Kortene skal afhentes paa de fastsatte Udleveringsdage, og at Udlevering udenfor disse ikke finder Sted.

POLITIMESTEREN I THISTED KØBSTAD m. v., den 26. Juli 1946.

E. Brix.

---

udbredt Regn og fremdeles ret køligt
Vejr. Urovarsel for Vestkysten.

Færdøelslygterne tændes 22,10, og
slukkes 3,54.

Var Leifer tysk Spion?

Anklagen mod ham udvides.

Sagen mod Politifuldmægtig
Leifer, København, forhen Thisted,
der bl. a. sigtes for at have været
Ophavsmand til Drabet paa Red.
Gilbert fra Skandinavisk Telegram-
bureau, er gaaet ind i en ny Fase
efter at Politiet i Gaar oplyste, at
Leifer vil blive sigtet for Spionage.
Han skal under sit dobbelte Sam-
arbejde med Tyskerne og Mod-
standsbevægelsen havde bistaaet
Tyskerne for at opnaa personlig
Fordel. Det nye Materiale, der er
fremskaffet, omfatter Leifers For-
bindelse med en fremmed Magts
Efterretningsvæsen.

Han fik Lyst til en Cykle.

En Arbejdsmand stjal for en
Tid siden en Cykle, der stod i
Gaarden hos Tømrerm. J. Kristian-
sen, Hurup. Overfor Politiet for-
klarede han, at Tyveriet skyldtes

under
Sagen

Urolig

Søn
ring S
et Par
mødt
Togs
udford
blev d
værels
kelsen
igen o
med M

Ved
sig, at
forkert
straks
soner,
Station
anmel
nærme
sig, at
Signal
der va
forskell
beruse
videre
Retten.

Hun v

En ur

for sine Høns. Dette fremgik kun delvist af vor Præmieliste.

Ulovlig Tyskerhandel.

Mod Uddeler Vestergaard, Svankjær Brugsforening, og Gdr. J. Møller Larsen, Svankjær, der er Brugsforeningens Formand, er der rejst Tiltale, fordi der til den tyske Værnemagt er solgt Varer for ca. 12000 Kr., deriblandt en Del Pølser til Overpriser. De tiltalte erklærede i Retten, at de ikke var klar over, at Handelen var ulovlig. Dommen afsiges 3. August.

Pas paa Købekortet.

En Kvinde fra Thyholm, hvis Købekort var bortkommet, har ved Retten i Vestervig vedtaget en Bøde af 50 Kr.

Kartofler til Tyskerne

Hundborg,
til Hansted,

ed.

staaende
aa Kors
ermøde i
Søndag.
e Linier
aa Kors'
ned den
let være
velsigne
aa Kor's

Finansudvalgets Hansted-Besøg udsat.

Paa Grund af den ekstraordi-
nære Rigsdagsindkaldelse den 6.
August er Finansudvalgets Besøg
i Hansted den 7. August blevet
udsat. Det menes, at Besøget vil
finde Sted i September.

De gamles Fest i Ydby

i Gaar hos Gdr. Chr. Sørensen, Sin-
drup, havde ret god Tilslutning. Efter
Ankomst til Gaarden blev der serveret
Kaffe. Lærer Petersen, Ejerslev, og
Herregaardsmissionær Zweidorss talte

at sætte
Blæst, M
ditoriets
købes e
Siddepla
der at ly

I D

Sport

Lørdag
kamp me
sted Dre
vendt me

Arne Smith-Sagen blev Midnatsforestilling

Afhøringen af de mange Vidner trak meget længe ud

Dommen ventes afsagt sent i Eftermiddag

Eftermiddagens Retsmøde paa Thisted Raadhus i Gaar i Arne Smith-Sagen endte som en Midnatsforestilling, idet den lange og trælse Afhøring af de 17 Vidner først var tilendebragt kort før Kl. 24. Retsmødet, der begyndte om Formiddagen Kl. 9, genoptoges efter en kort Middagspause Kl. 14 og varede til Kl. 18,30. Efter en Times Pause sættes Retsmaskineriet i Gang igen Kl. 19,30 og saa gik det løs i elektrisk Lys til Øjnene var ved at falde i af Træthed. De mange Vidner mødte allerede Kl. 14, men Afhøringen af dem begyndte først Kl. 19,30. I Mellemtiden blev de dog sendt hjem. Der var ikke saa lidt Utilfredshed i Vidneværelse. Ud paa Aftenen var der stor Tilstrømning af Tilhørere.

Dommer Rasmussen var dog den, der arbejdede haardest. Han skulde lede Retsmødet, diktere til Protokollen, forhøre og holde Skik paa Sagens mange Tal og spegede Traade. Han udførte dette Kæmpearbejde med stor Dygtighed.

Salget til Tyskerne

Smith erkender en enkelt Lovovertrædelse

Retsmødet indledes med en Afhøring om Salget af Manufakturvarer til de tyske Flygtninge. Smith forklarede, at han en Dag var blevet ringet op af en Mand i Aarhus, der vilde have ham til at levere Tøj til et Børnehjem, der skulde oprettes. Varerne blev sendt til København, og Arne Smith gik senere med til, at Varerne gik til Tyskernes Flygtningelejr i København.

At der var givet 2 pCt. i Rabat i Forretningen til tyske Kunder kendte Smith intet til. Det sortererede under Frederiksen. Heller ikke Overpriserne vilde han kendes ved. Derimod vilde Smith erkende, at han paa tysk Opfordring havde lavet misvisende 200 Kr.s-Regninger. Arne Smith op-

lyste, at han havde afslaaet at montere Hansted-Hallen med Tæpper og Gardiner m. v. Da Handelsministeriets Bekendtgørelse om, at Tyskerne skulde behandles som danske Kunder, blev udsendt, kaldte han sit Personale sammen og læste Skrivelsen op, idet han udtalte, at man maatte se at komme ud af det bedst muligt med hindringen, saaledes at man undgik Ballade. Han nægtede at have givet Udtryk for, at Tyskerne skulde have en særlig pæn Behandling.

Vilde ikke se Vald. Andersen gaa i Rotterne!

Smith bestred at have været Tolk. Han forklarede, at den 20. April 1940 var der kommet to Tyskere ind i Forretningen, som ønskede at komme i Forbindelse med danske Entreprenører, Smith erklærede sig villig til at tale med Vald. Andersen, og i en Forhandling med Tyskerne var Smith Tolk for Vald. Andersen. Der blev truffet Aftale om, at Vald. Andersen skulde have 25 pCt. paa Arbejdslønnen og 15 pCt. paa Materialet.

Ankl.: Var De ikke Mellemmand for Vald. Andersen?

S.: Nej, men jeg vilde nødig se ham gaa i Rotterne, saa jeg hjalp ham en Del.

Ankl.: Ogsaa da han gik Fallit?

S.: Ja, jeg søgte at faa et Møde i Stand mellem Leverandørerne, og det ringede jeg til Værnemagten om.

Ankl.: De forsøgte ogsaa at skaffe ham hans tyske Tilgodehavende.

S.: Ja, jeg syntes, at han var blevet rigtig daarligt behandlet. Om et Beløb paa 385 Kr., som Smith havde udbetalt til fhv. Købmand P. C. Mærkedahl, Thisted, paa Vald. Andersens Vegne, oplyste Smith, at han senere havde erfaret, at Beløbet var Betaling for Oplysninger, som Vald. Andersen ønskede om Arbejdernes Indstilling overfor hhv. Tyskerne og Englænderne. Vald. Andersen ønskede endvidere Skatteraadshovedmand Chr. Iversen udsponeret for at faa konstateret, hvad han

gik og mente om Vald. Andersen. Da Tyskerne rejste Sag mod Vald. Andersen, havde Smith fremhævet, at en Mand, der kunde indlade sig paa den Slags Taabeligheder, maatte ikke være rigtig vel forvaret og saaledes ikke værd at straffe.

Ankl.: Gik Rapporterne ikke gennem Dem?

S.: Nej!

Borgmesteren var kold

Smith protesterede mod at have været Tolk overfor Borgmester Iversen.

Ankl.: De kom da med Tyskerne, men Iversen afviste Dem som Tolk.

S.: Han sagde, at han selv havde en Tolk.

Dom.: Naar — De fik nok en kold Fornemmelse overfor Iversen!

S.: Det fik jeg vel nok. Vi var jo ikke i Forvejen for gode Venner.

Ankl.: Nej, og Iversen sagde lige ud, at han ikke ønskede at se Dem som Tolk paa Borgmesterkontoret.

Samme Dag vilde de tyske Officerer til Klitmøller for at se paa nogle Huse, som evt. skulde rekvireres, og de anmodede Smith om at tage med. Paa Vejen standse de hos Overkliffoged Rasmussen, men Smith var ikke med i Forhandlingerne her.

To Dage efter deltog Smith efter Anmodning af Nordthy Strømsforsyning, sagde han, i en Forhandling med Kabelmester Nielsen i Bedsted, og efter Kabelmesterens Anmodning gik Smith med til at være Tolk overfor Tyskerne. Smith opnaede herved, at Elektricitetsværket fik 90,000 Liter Olie til Gengæld for Strøml levering til Tyskerne i Klitmøller.

Smith ringede en Dag til Firmaet Hedegaard & Hilligsøe, Thisted, og underrettede dette om, at der paa Hotel „Aalborg“ sad 20—30 Entreprenører og Forretningsfolk og ventede paa at komme i Forbindelse med Tyskerne. Smith foretog Opringningen for at hjælpe

Hedegaard & Hilligsøe til at tjene penge.

Stolede ikke paa Polititilladelsen

Om Hæleritillaten forklarede Smith, at en Løjtnant Stahl havde tilbudt ham Telefonkabel, Tin og Telefontaaser. Tyskeren fik 350 Kr. samt Tilladelse til at købe i Smiths Forretning, da Varerne var leveret. Smith paastod, at han troede, at Varerne var i Tyskerens lovlige Besiddelse. De blev leveret tilbage, da det oplystes, at Varerne var stjålet. 200 Sække Cement, som Smith modtog, blev betragtet som Husleje for Villaen i Klitmøller.]

Smith fastholdt sin Forklaring om, at han havde Politiets Tilladelse til at have to Pistoler.

Ankl.: Nej, De maatte kun have en. Desuden har De haft tysk Vaabentilladelse.

S.: Ja, jeg var bange for, at det danske Politis Tilladelse ikke var tilstrækkelig.

Snuseri i „Det billige Hjørne“

Forretningsbestyrer i „Det billige Hjørne“, Carl Valdemar Jensen, forklarede om Forbindelsen med Hovedforretningen m. v. samt om Salget i „Det billige Hjørne“.

Ankl.: De tog de tyske Soldater ind i Bagbutikken, hvorfor gjorde De det?

J.: For at undgaa Snuseri. Hvad de andre Kunder ikke saa, kunde de jo ikke have ondt af.

Dom.: Pandt der da Ekstrasalg Sted i Bagbutikken?

J.: Nej, men her havde jeg Soldaterne i Fred for de Folk, der kom ind i Forretningen, ikke for at handle med mig, men med Tyskerne om Tobak.

Ankl.: Kom der Tobakshandlere?

J.: Ja, dem kom der mange af.

Ankl.: Var De hæflig overfor Tyskerne?

J.: Det er jeg overfor alle Folk.

Dom.: Hvad købte Soldaterne?

J.: De købte et Stykke her og et Stykke der, og det anerkendte Arne Smith.

Om Vrag-Silkestrømperne, der blev solgt i tillimede Cellophanposer, oplyste Jensen, at disse navnlig var blevet solgt til Tyskere, der klagede sig højtlydt over Strømpemangel. Prisen var 2,50 Kr. pr. Par. Jensen havde gjort opmærksom paa, at Strømperne var ukurante, men at de med Fordel kunde maskes op.

Smith var enig med ham i, at kun Tyskerne skulde have de daarlige Strømper. Jensen oplyste, at et Par Strømper kunde have forskellig Farve eller være fulde af Huller. Han betegnede Strømperne som det største Svineri, han nogen Sinde havde set.

Dom.: De maa være klar over, at De uanset Deres Ansættelse hos Smith, skal fortælle Sandheden.

Deretter forklarede Vidnet nærmere om Pelsalget, som androg ca. 100 Stk Pelsene, der blev solgt til Tyskerne til senere Alhæntning, blev hængt til Side, naar Priskontrollen kom. Vidnet mente, at det var noget, Personalet foretog af sig selv.

— Vi ønskede ikke, at den danske Priskontrol skulde have sin Næse i, hvad vi solgte til Tyskerne udtalte Vidnet.

Ekspedient M. Knudsen, Torp, udtalte, at den tyske Handel var ebbet ud, da Varerne slap op. Han mente, at de danske Kunder havde faaet en god Behandling, og Tyskeromsætningen havde kun været ringe. I den første Tid, da der ingen Begrænsning var, kunde Tyskerne købe alt. I Begyndelsen gjorde Personalet dog Modstand mod denne Kurs.

Ankl.: Men den er efterhaanden ebbet ud!

V.: Nej, tværtimod.

Vidnet mente, at der bl. a. andre Ting var solgt højst 100 Pelse, Kaaber m. m. Da Forretningsfører Frederiksen blev syg, fik Personalet mere at sige, og Tyskerhandelen, som Frederiksen havde været i, gik stærkt ned. Der var ydet Provision til Personalet ved Salg af ukurante Varer, men ikke specielt ved Alhændelse til Tyskerne. Man bestræbte sig paa at sælge de ældste og de ukurante Ting til Tyskerne.

Tyskerne købte dyrt Dameundertøj

Fru Solvejg Knudsen, Torp, der har været Ekspeditrice i „Det billige Hjørne“, kunde ikke udtale sig om Størrelsen af det tyske Salg.

Ankl.: Huskede De bedre, da Politiet afhørte Dem? Da har De forklaret, at over Halvdelen af Kunderne var Tyskere.

V.: Det er jo et Aar siden.

Dom.: Troede De, at Betjenten gerne vilde have Dem til at sige saa meget som muligt?

V.: Nej.

Tyskerne havde købt dyrt Bemberg-Dameundertøj, Mokkasiner, Handsker, Toiletartikler m. m. Vragstrømperne, som Tyskerne fik, var af forskellig Størrelse i Parret, der var Huller i nogle og ingen Fødder i andre.

Ankl.: Blev Tyskerne taget med ind i Baglokalet?

V.: Ja, det skete!

Ankl.: Hvad var Grunden heril?

V.: Det tør jeg ikke sige.

Sygeplejeelev Nanna Østergaard, Holstebro, fh. Thisted, der i 1940—44 var Ekspeditrice i „Det billige Hjørne“, vidste ikke, hvor stor Tyskeromsætningen havde været. Tyskerne kom af og til ind i Baglokalet for at handle.

ønskede ikke mod Vidnets Villie at opgive hendes Navn og mente ikke, at en fremtvingen Erklæring af Vidnet ville være af Værdi.

Ankl. begærede en Retskendelse alsagt, og Dommeren afsagde følgende Kendelse:

„Det paagældende Vidne skønnes ikke af Retten at kunne være af væsentlig Betydning for Sagens Oplysning, hvorfor den begærte Vidneførsel ikke vil kunne nyde Fremme“.

Lrs. Rasmussen førte deretter Overpostbud Osvald Kjeldgaard, Thisted, som Vidne i Sagen mod „Det billige Hjørne“. Som Kunde i Butiken var Vidnet aldrig blevet nægtet Varer. Var disse ikke til Stede, blev de senere skaffet frem.

Frk. Anna Larsen, Storegade, Thisted, udtalte sig i det væsentligste paa samme Maade.

Fru Jessie Christensen, Thisted, havde heller ikke haft Vanskeligheder ved at faa Varer fra „Det billige Hjørne“. Bestyrelsen var yderst flink til at forsyne Vidnets Familie.

Snedkersv. Fr. Oscar Nielsen, Thisted, saa Arne Smith den 9. April 1940 mellem Kl. 14 og 16 i Bil paa Dragsbækvej. Vidnet saa Smith gaa hen til en tysk Officer og hørte, at Smith inviterede Officeren hjem paa Middag. Tyskeren sagde „Nej Tak“ og begrundede Afslaget med, at hans Plads var hos Afdelingen. Samtalen, der førtes paa Tysk, forstod Vidnet godt, idet han havde lært Sproget under Ophold i Tyskland.

Da Chr. Iversen skulde likvideres

Fhv. Borgmester Chr. Iversen, Thisted, oplyste, at Arne Smith een Gang havde indfundet sig paa Borgmesterkontoret med en højstaaende tysk Officer.

Det var Vidnets Opfattelse, at Smith var med som Tolk. Han havde lært en Samtale med Tyskerne om noget Byggeri ved Vandet Sø. Besøget var bebudet i Forvejen, og Iversen havde derfor selv sørget for, at der var Tolk til Stede. Smith deltog ikke i Forhandlingen mellem Iversen og Officeren.

Ankl.: Har Smith truet med, at De skulde likvideres?

V.: Skal jeg svare paa det?

Dom.: Ja, det er altfor interessant til, at De lader være.

V.: Maa jeg saa sige, at jeg betragtede denne Trusel som en kaad Drengestreg. Jeg betragtede den ikke som en voksen Mands alvorlige Mening. Iøvrigt skyldes Truslen en gammel Uoverensstemmelse om Fagforeningsspørgsmaal.

Ankl.: Sagde han ikke: „Der kommer et andet Styre, og De skal blive den første, der skal likvideres!“

V.: Det er saa mange Aar siden

hos Vald. Andersen havde faaet 385 Kr. til Gode for Kontrol med Arbejdernes Mødelider.

Ankl.: Var der noget med, at De skulde undersøge Arbejdernes Indstilling.

V.: Nej, jeg blev godt nok gennem Kriminalpolitiet gjort bekendt med et Brev, skrevet af Arne Smith, som gik ud paa, at jeg skulde have faaet Penge for at spionere for Vald. Andersen, men det har jeg aldrig gjort.

Ankl.: Var Brevet undertegnet af Arne Smith?

V.: Ja, det var det!

Sidste Runde inden Dommen

„V“ betød Valdemar

I Formiddag Kl. 10 begyndte sidste Runde i Sagen. Alle Siddepladser var besat af Tilhørere.

Som Vidne afhørtes Entreprenør Vald. Andersen. Han oplyste, at han efter Anmodning indfandt sig paa Hotel „Royal“ en Dag i April 1940. Til Stede var to tyske Ingeniører, og Arne Smith gik frem og tilbage i Stuen, da Vidnet kom. Under Forhandlingerne var Smith Tolk. Da Vald. Andersen blev arresteret af Tyskerne, fordi han havde købt nogle Plag, der stod „V“ paa, traadte Arne Smith hjælpende til. Det blev oplyst, at „V“ ikke betød Victory, men Valdemar, og da Smith stillede Kaution, blev Andersen løsladt. Smith var ogsaa behjælpelig med at ordne Andersens Fallitbo, men de ragte uklar, idet Andersen ikke vilde bøje sig for, hvad Smith ansaa for rigtigt.

Ankl.: Forhandlede Smith med Tyskerne?

V.: Det ved jeg ikke. Vi skiltes jo i Uenighed.

Dom.: Hvorfor tror De, han hjalp Dem? Var De en gammel Ven af ham?

V.: Nej, jeg tror, at han vilde undgaa at faa Utak af Tyskerne, til hvem han havde anbefalet mig.

Da V. Andersen søgte at faa sit Tilgodehavende hos Tyskerne, havde Smith skældt dem ud for den daarlige Behandling, de havde givet Vald. Andersen.

Fhv. Sysselleder Lothar Jeppesen forklarede om den tyske Vaabentilladelse, han havde udstedt til Smith, og om Smiths Køb af tysk Telefonkabel m. v. Han oplyste, at Smith af egen Drift havde meldt sig ud af Partiet.

Dom.: Hvorfor havde De saa stor en Interesse for en Mand, der havde svigtet Partiet, at De forsyne de ham med D.N.S.A.P.s Vaabentilladelse, som kun var beregnet for solide Folk?

Jeppesen svarede, at han altid havde anset Smith for at være et godt og reelt Menneske.

Anklageren trafaldt Pørelsen af to Vidner, og Kl. ca. 11,30 paabegyndtes Proceduren. Dommen ventes først sent paa Eftermid-

T. A.

Det nærliggende I A-Rækken ken T.A.B.U. Anmeldelse Gunnar Nielsen

H. O. Dan

Brevsamling

Fra 1. n. lingsstedet som tidligere dage 9—12

Thisted P.

Harr

Petrole dag den

Nordth

alholder Sanlag ring Vo bord og taler Fo Husmar sen, M de med

DAM

AAL Dagl

F. D.F.

Fr hve dag og

S

K

K

de jo ikke have ondt af.
D o m.: Fandt der da Ekstra-
solg i Bagbutikken?

J.: Nej, men her havde jeg
Soldaterne i Fred for de Folk,
der kom ind i Forretningen, ikke
for at handle med mig, men med
Tyskerne om Tobak.

A n k l.: Kom der Tobakshand-
lere?

J.: Ja, dem kom der mange af.

A n k l.: Var De høflig overfor
Tyskerne?

J.: Det er jeg overfor alle Folk.

D o m.: Hvad købte Soldaterne?

J.: De købte et Stykke her og
et Stykke der, og det anerkendte
Arne Smith.

Om Vrag-Silkestrømperne, der
blev solgt i tillimede Cellophan-
poser, oplyste Jensen, at disse
navnlig var blevet solgt til Tyskere,
der klagede sig højtlydt over
Strømpemangel. Prisen var 2,50
Kr. pr. Par. Jensen havde gjort
opmærksom paa, at Strømperne
var ukurante, men at de med
Fordel kunde maskes op.

Smith var enig med ham i, at
kun Tyskerne skulde have de
daarlige Strømper. Jensen op-
lyste, at et Par Strømper kunde
have forskellig Farve eller være
fulde af Huller. Han beledede
Strømperne som det største Svineri,
han nogen Sinde havde set.

Der føres Vidner

En hel Sport at tage Over- priser af Tyskerne

Inspektorass. Hans B r i k s e n,
Aarhus, der har været ansat i
Smiths Forretning, oplyste, at der
de første Aar af Besættelsen blev
handlet meget med Tyskerne. En
Overgang var den tyske Handel
størst. Det tyske Skilt havde
staaet i Vinduet i ca. 6 Mdr., og
Smith havde ikke protesteret imod,
at det blev taget væk.

A n k l.: Tog Smith sig særlig
venligt af Tyskerne?

V.: Nej, de blev behandlet som
alle andre.

A n k l.: Pik Ekspedienterne
Bonus, naar De solgte Pelskaaber
til Tyskerne?

V.: Ja, naar det drejede sig om
ukurante Varer.

Vidnet oplyste, at Ekspedienterne
havde drevet det som en Sport
at tage mere af Tyskerne, end
der stod paa Prisskiltene. Forret-
ningens Ledelse var vidende
herom.

A n k l.: Havde Smith et Bil-
lede af Hitler paa sit Kontor?

V.: Ja, men det kom vist snart
væk. Desuden havde han et
Hagekorsflag staaende i en Gang
ind til Herreafdelingen.

De skal fortælle Sandheden!

Ekspedient Karl Aksel W o l s -
gaard, Thisted, mente, at de
danske Kunder i Smiths Forretning
havde været i Overtaal. Til Tyskerne
var der solgt forskellige Slags
Varer.

Da Vidnet var noget forbeh-
den i sine Udtalelser, udbrød A n -
klageren: — De er noget be-
skeden i Forhold til Deres tidligere
Udtalelser til Politiet.

Tyskerne købte dyrt Dameundertøj

Fru Solvejg K n u d s e n, Torp,
der har været Ekspeditrice i „Det
billige Hjørne“, kunde ikke udtale
sig om Størrelsen af det tyske
Salg.

A n k l.: Huskede De bedre, da
Politiet alhørte Dem? Da har
De forklaret, at over Halvdelen af
Kunderne var Tyskere.

V.: Det er jo et Aar siden.

D o m.: Troede De, at Betjen-
ten gerne vilde have Dem til at
sige saa meget som muligt?

V.: Nej.

Tyskerne havde købt dyrt Bem-
berg-Dameundertøj, Mokkaer,
Handsker, Toiletartikler m. m.
Vragstrømperne, som Tyskerne
fik, var af forskellig Størrelse i
Parret, der var Huller i nogle og
ingen Fødder i andre.

A n k l.: Blev Tyskerne taget
med ind i Baglokalet?

V.: Ja, det skete!

A n k l.: Hvad var Grunden
hertil?

V.: Det tør jeg ikke sige.

Sygeplejeelev N n n a Ø s t e r -
gaard, Holstebro, fh. Thisted,
der i 1940—44 var Ekspeditrice i
„Det billige Hjørne“, vidste ikke,
hvor stor Tyskeromsætningen havde
været. Tyskerne kom af og til ind
i Baglokalet for at handle.

A n k l.: De har sagt til Politiet,
at Bestyrer Jensen foretrak Ty-
skerne for Danskerne.

V.: Det kom an paa, om det
var gamle, danske Kunder.

A n k l.: Blev der taget for me-
get af Tyskerne?

V.: Det ved jeg ikke.

A n k l.: Det har De sagt til
Politiet.

Husassistent E l i O l e s e n, Thi-
sted, var 1938—42 Ekspeditrice i
„Det billige Hjørne“. Det var kun
sparsomt, hvad hun kunde for-
tælle. Hun havde dog oplevet, at
Bestyrer Jensen efter en tysk Han-
del i Bagbutikken havde slukket
Pengene i Lommen i Stedet for
at slaa dem ind i Kassen.

Fru Bestyrer C. V. J e n s e n,
Thisted, holdt bestemt paa, at
Tyskerhandelen i „Det billige
Hjørne“ var langt den mindste.
Vragstrømperne blev solgt til Ty-
skerne eller Oplysning om Fejlene.
Tyskerne kunde frit lukke Poserne
op og se Strømperne.

A n k l.: Til Politiet har De for-
klaret, at Tyskerne ikke maatte
faa Strømperne at se.

V.: Det har jeg aldrig sagt!

Et Vidne, der ikke vil møde i Retten

Kriminalbetjent John N i e l s e n,
Thisted, oplyste, at der ved Op-
tællingen af Strømperne i Forbin-
delse med Politisagen endnu var
ca. 200 Par Strømper tilbage i
„Det billige Hjørne“. Bestyreren
havde oplyst, at der var 200 Par
i Behold paa Fabriken.

Anklageren beklagede, at
et unavngivet kvindeligt Vidne, der
tidligere var alhørt af Politiet, ikke
var interesseret i at lade sig al-
høre i Retten.

Kriminalbetjent John. Nielsen

idet han havde lært sproget under
Ophold i Tyskland.

Da Chr. Iversen skulde likvideres

Fhv. Borgmester Chr. I v e r s e n,
Thisted, oplyste, at Arne Smith
een Gang havde indfundet sig
paa Borgmesterkontoret med en
højstaaende tysk Officer.

Det var Vidnets Oplættelse, at
Smith var med som Tolk. Han
havde ført en Samtale med Ty-
skerne om noget Byggeri ved
Vandet Sø. Besøget var bebudet
i Forvejen, og Iversen havde der-
for selv sørget for, at der var Tolk
til Stede. Smith deltog ikke i
Forhandlingen mellem Iversen og
Officeren.

A n k l.: Har Smith truet med,
at De skulde likvideres?

V.: Skal jeg svare paa det?

D o m.: Ja, det er altfor inter-
essant til, at De lader være.

V.: Maa jeg saa sige, at jeg
betragtede denne Trusel som en
kaad Drengestreg. Jeg betragtede
den ikke som en voksen Mands
alvorlige Mening. Iøvrigt skyldt s
Truslen en gammel Uoverens-
stemmelse om Fagforeningsspørgs-
maal.

A n k l.: Sagde han ikke: „Der
kommer et andet Styre, og De
skal blive den første, der skal
likvideres!“

V.: Det er saa mange Aar siden
nu, og jeg kan ikke huske nøjag-
tigt, hvad der blev sagt.

Maskeplet med Tyskerne

Kommunebogholder Chr. N i e l s e n,
Thisted, havde set Smith komme
ind paa Borgmesterkontoret sam-
men med Tyskerne. Selskabet stod
og studerede et Kort over Egnen.
Vidnet regnede med, at Smith
var Tolk.

Overklitfoged Axel R a s m u s -
sen, „Søholt“, oplyste, at der i
Foraaret 1940 var blevet ringet
fra Smith, at denne vilde komme
sammen med en Snes tyske Oli-
cener for at se paa nogle Klitarea-
ler. Smith havde ikke lungeret
som Tolk, idet Vidnet selv talte
Tysk.

Kablmester Nielsen, Bed-
sted, havde haft Besøg af Arne
Smith og nogle Tyskere i Foraaret
1940. Arne Smith var Tolk.

A n k l.: Hvad sagde Smith?

V.: Det er ikke saa nemt at
huske saa mange Aar efter.

A n k l.: Sagde han ikke: „Vi
skal have lavet det og det“.

V.: Jo!

Forsv.: Var det ikke Dem,
der anmodede Smith om at over-
sætte?

V.: Ja, jeg forstod jo ikke
Sproget.

Vidnet mente, at Smith havde
været medvirkende til, at Værket
fik Tilsagn om Olie. At Olien
aldrig kom var en anden Sag!

Tømmerhandler Otto Nielsen,
Thisted, oplyste, at der i 1940 blev
ringet til Kontoret om Materiale-
leverancer. Efter Opringningen
gik Otto Nielsen ned til Smith,
som vilde have Vidnet til at levere
Tømmer til tysk Arbejde i Hansted.

Fhv. Købmand P. C. M æ r k e -
dal, Thisted, forklarede, at han

var ogsaa behjælpelig med at
ordne Andersens Pallibø, men de
ragte uklare, idet Andersen ikke
vilde bje sig for, hvad Smith
ansaa for rigtigt.

A n k l.: Forhandlede Smith med
Tyskerne?

V.: Det ved jeg ikke. Vi skiltes
jo i Uenighed.

D o m.: Hvorfor tror De, han
hjalp Dem? Var De en gammel
Ven af ham?

V.: Nej, jeg tror, at han vilde
undgaa at faa Utak af Tyskerne,
til hvem han havde anbefalet mig.

Da V. Andersen søgte at faa sit
Tilgodehavende hos Tyskerne,
havde Smith skældt dem ud for
den daarlige Behandling, de havde
givet Vald. Andersen.

Fhv. Sysselleder Lothar Jeppes-
sen forklarede om den tyske
Vaabentilladelse, han havde ud-
stedt til Smith, og om Smiths Køb
af tysk Telefonkabel m. v. Han
oplyste, at Smith af egen Drift
havde meldt sig ud af Partiet.

D o m.: Hvorfor havde De saa
stor en Interesse for en Mand,
der havde svigtet Partiet, at De
forsyne de ham med D.N.S.A.P.s
Vaabentilladelse, som kun var be-
regnet for solide Folk?

Jeppesen svarede, at han
altid havde anset Smith for at
være et godt og reelt Menneske.

Anklageren irafaldt Førelsen af
to Vidner, og Kl. ca. 11.30 paa-
begyndtes Proceduren. Dommen
ventes først sent paa Eftermid-
dagen.

Bekendtgørelser.

Min kære Mand, vor gode Fader,
Svigerfader og Bedstefader,

CHR. SEERUP,

er i Dag afgaaet ved Døden, 72 Aar gl.
THISTED, den 27. Juli 1946.

Kirstine Seerup.

Bern, Svigerbern og Børnebern.

Begravelsen foregaar Onsdag Kl. 14
fra Vestre Kapel.

Overlæge Nielsen

træffes atter.

Læge Bjerregaard

er bortrejst fra den 30. Juli i ca.
3 Uger. Præsis besørges af Kol-
leger.

BORTREJST

fra den 1. til den 5. August, begge
Dage incl.

Distriktsjordemoder Marie Vestergaard.

Blaa Kors Kredsforbund for Thy og Mors

afholder — om Gud vil — Sommermøde
i Thisted Søndag den 4. August. Pri-
luftsamfund ved Kirken Kl. 16. Medlem
af Hovedbestyrelsen, Gdr. Gjelstrup,
Rom, taler. Møde Kl. 19.30 i Missions-
huset ved Gdr. Gjelstrup og Pastor
Bækgaard, Nors.

Skriftlig Tilbud

paa Oprønsning af Kærtøft Groft.
Tilbudene indgives til Borggaard Niel-
sen, Saarup, senest Fredag d. 2. August.

Bestyrelsen.

DE
DAMPSKIB

AALBOI
Daglig Fa

Ruteb
Tog

Køjeplads
D.F.D.S. R

Frugtgo
hver Fre

dag. Pak
og Lorda

D.

Sor

Sen

Kl. 14

Kl. 14,30

Kl. 21

I Til

Festen

D.A

S

afhold

Nab

18

gere

dens

3,00

med

Me

bed

paa

Ves

2100

H

6

ant

1100

1100

1100

1100

1100

1100

Hidtil længste Retsmøde i Thisted.

Arne Smith-Sagens Behandling varede til Midnat og fortsættes i Dag.

Til langt ud paa Aftenen skinnede Lysene i Byraadssalen paa Thisted Raadhus i Aftes og trak Folk til, og en Overgang var der samlet omkring et halvt Hundrede Tilhørere i Salen, da Særretten behandlede Købmand Arne Smiths Sag.

Efter en Middagspavse genoptoges Sagen Kl. 14 i Gaar, hvorefter man fortsatte til Kl. 18,30 for igen at fortsætte fra Kl. 19,30 til Midnat — sikkert det længste Retsforhør i Thisted Bys Historie.

Solgte Varer til den tyske Flygtningeforvaltning.

Om Formiddagen havde Retten behandlet Smiths Salg til Tyskerne, og man gik nu videre til hans Salg til den tyske Flygtningeforvaltning i København.

A.: Hvor meget leverede De til de tyske Flygtninge?

S.: For 7600 Kr.

A.: Hvornaar var det?

S.: I Februar—Marts 1945.

A.: Hvordan kom Handelen i Stand?

S.: En Radioforhandler i Aarhus, som jeg kendte, spurgte, om jeg ikke kunde levere Skibeklæder og Pullowers m. m. til et Børnehjem ved Hillerød.

A.: Hvad Aftale blev der saa truffet?

S.: Saa sendte jeg Varer til København.

A.: Hvilken Adresse blev de sendt til?

S.: Min egen.

A.: Saa skulde De selv over for at tage imod dem?

S.: Ja, men det kom jeg ikke.

Da Varerne var kommet til København, kom der en Mand, som Smith ikke kendte, og tog Varerne med, for at Chefen for Børnehjemmet kunde se dem, men da Smith kom derover, havde Radioforhandleren solgt for ca. 500 Kr. Varer, og han erklærede, at der ikke kunde blive Tale om at handle med Børnehjemmet, hvorefter Storstedelen af Partiet med Arne Smiths Billigelse blev solgt til den tyske Flygtningeforvaltning. Smith havde tjent 2463 Kr. paa Handelen.

A.: Har De solgt andet til tyske Flygtninge?

S.: Nej, det har jeg ikke.

Personalet fik Provision for at sælge gamle Varer.

A.: Blev der ydet Provision til Personalet i Deres Forretning?

S.: Under Krigen har det ikke været lovligt at holde Udsalg. Derved opstod der et Problem med gamle Varer, og naar de solgte dem, blev der ydet Provision. Det drejer sig om et Parti paa 100 Stk., hvor de fik 1—2 Kr. pr. Stk.

A.: Var det ikke for det, de specielt solgte til Tyskerne?

S.: Det tror jeg ikke.

A.: De ved det ikke?

S.: Jeg kom jo ikke meget i Forretningen. Hr. Frederiksen har fortalt mig om den Provision, men den er aldrig givet for særligt Salg til Tyskere.

A.: Saa var der noget om, at der blev givet 2 pCt. Rabat til Tyskerne.

S.: Det aner jeg ikke noget om.

Vilde ikke montere Sportshallen i Hansted.

Under Sagens videre Behandling, hvor man kom lidt ind paa Smiths Salg af Pelse og Kaaber til Tyskere — hvor Smith hævdede, at han ikke kendte noget til at der var taget Overpriser — bemærkede han, at han afslog at montere Sportshallen i Hansted for Tyskerne, fordi han ingen ministeriel Tilladelse havde. Tyskerne havde ringet til ham et Par Gange, men Arne Smith havde sagt Nej.

Nægter at have været Tolk.

Retten gik derefter over til at behandle Smiths Virksomhed som Tolk og Møllemand for Tyskerne.

A.: Efter Besættelsen har De jo været Tolk for Tyskerne. Hvordan kom De ind paa det?

S.: Jeg har ikke været Tolk!

A.: Naa, De havde da et vist Samarbejde med dem.

Smith redegjorde derefter for, hvorledes der en Dag var kommet to Tyskere ind i Forretningen, og hvorledes Dir. Frederiksen havde fortalt dem, at Smith havde købt Materiale i Tyskland til at bygge en meget stor Fabrik. Tyskerne misforstod og troede, at Arne Smith var Entreprenør, hvorfor de gerne vilde tale med ham. Smith havde sagt, at han ikke var Entreprenør, men at han kendte nogle. I det samme var Entreprenør Høje-Kristensen kommet ind i For-

Nægter at have været Tolk.

Retten gik derefter over til at behandle Smiths Virksomhed som Tolk og Mellemand for Tyskerne.

A.: Efter Besættelsen har De jo været Tolk for Tyskerne. Hvordan kom De ind paa det?

S.: Jeg har ikke været Tolk!

A.: Naa, De havde da et vist Samarbejde med dem.

Smith redegjorde derefter for, hvorledes der en Dag var kommet to Tyskere ind i Forretningen, og hvorledes Dir. Frederiksen havde fortalt dem, at Smith havde købt Materiale i Tyskland til at bygge en meget stor Fabrik. Tyskerne misforstod og troede, at Arne Smith var Entreprenør, hvorfor de gerne vilde tale med ham. Smith havde sagt, at han ikke var Entreprenør, men at han kendte nogle. I det samme var Entreprenør Høje-Kristensen kommet ind i Forretningen, og de havde talt sammen om Arbejdet.

A.: De var med til at skaffe Valdemar Andersen Arbejde?

S.: Ja, jeg talte med ham, og han sagde, at han gerne vilde have Arbejde, men han kunde ikke tale Tysk og spurgte, om jeg ikke vilde forhandle med Tyskerne. Næste Dag mødtes vi paa Hotel „Royal“ med Tyskerne, og det blev bestemt, at Vald. Andersen skulde lave noget Arbejde i Klitmøller.

A.: Havde De ikke en hel Del med V. Andersens Arbejde at gøre?

S.: Jeg var ked af, at han var ved at „gaa i Rotterne“ og fraraadede ham at købe saa meget ind. Jeg vilde gøre ham en Tjeneste, for jeg har altid godt kunnet lide Vald. Andersen.

Havde ikke noget at gøre med Stemningsrapporter.

A.: Det er noget mærkeligt med et Beløb paa 385 Kr. til P. C. Mærkedahl?

Herom forklarede Smith, at der af ham gennem Vald. Anderson var blevet udbetalt 385 Kr. til Mærkedahl for dennes Arbejde for Andersen. Senere havde Smith erfaret, at Beløbet var Betaling for at indgive Stemningsrapporter om Arbejdernes Indstilling.

Arne Smith var tre Gange blevet afhørt af Tyskerne i den Anledning, og han havde fortalt dem, at man ikke kunde regne meget med Vald. Anderson, naar han kunde betale Folk for at gaa rundt og spørge Arbejderne om deres Indstilling til Eng-

land og Tyskland samt om, hvad Borgmester Iversen sagde om ham!
 A.: Indberetningen om Folke Stemning skulde ikke gaa gennem Dem?
 S. (smilende): Nej, nej, det havde jeg ikke noget med at gøre.
 A.: Saa er der Kommunekontoret. Har De været Tolk der?
 S.: Det har jeg ikke.

Opfordrede Folk til at søge tysk Arbejde.

Videre forklarede Smith, at han engang var kommet ned paa Kontoret med en Tysker, der vilde hilse paa Borgmester Iversen, men han havde ikke fungeret som Tolk. I et Par andre Tilfælde, nemlig hos Overkliftfoged Rasmussen, Søholt, og Kabelmester Nielsen, Bedsted Højspændingsværk, havde Arne Smith været med nogle Tyskere, men han havde de, at han heller ikke her havde været Tolk. Engang havde han ringet til Firmaet Hedegaard og Hilligso i Thisted og sagt, at der sad en 20—30 Forretningsfolk og Entreprenører paa Hotel „Aalborg“ og ventede paa at faa tildelt tysk Arbejde, og man kunde sikkert faa tysk Arbejde der.

Afleverede Telefonmateriale, da han hørte, det var stjaalne Ting.

Ang. Tiltalen for Hæleri forklarede Smith, at han engang i Begyndelsen af 1944, da han var ved at bygge Fabrik, havde købt en Del Telefonledning af en tysk Officer, som kom for at inspicere et Lager. Tyskeren havde fortalt, at han var Installatør i Wilhelmshafen og sagtens kunde skaffe ham Materiale. Da Smith senere fik at vide, at det købte Telefonmateriale var stjaalt, blev det taget ned og afleveret til Marinearsenalet.

Fik tysk Cement til sin Fabrik som Leje for to Garager i Klitmøller.

Videre forklarede Smith, at der en Dag var kommet en Ing. Heidelberg fra København sammen med to tyske Officerer for at se paa de Skader, der var forvoldt Smiths Sommerhus i Klitmøller. Herunder havde de set paa to Garager, der var blevet taget til tyske Lagerrum. I den ene laa en Del tysk Cement, en Rest fra nogle Bunkers, og Arne Smith havde faaet det overladt som en Slags Leje af Garagerne. Cementen havde han sigtet og kørt til Thisted, hvor den blev brugt ved Opførelsen af hans Fabrik. Arne Smith sluttede sin lange Forklaring med at rodegøre for, hvorledes han var kommet i Besiddelse af to Pistoler. Han erklærede, at de var købt for Besættelsen, og at han havde Polititilladelse til dem begge. Under Besættelsen havde han dog faaet udstedt en tysk Pistolitilladelse gennem Lothar Jeppesen.

En Tyskeromsætning paa 25 pCt.

Bestyrer Carl Vald. Jensen, Thisted, forklarede, at han i Oktober 1942 overtog Forretningsførelsen af „Det billige Hjørne“. Han havde ikke handlet med tyske Afdelinger, men jævnligt med enkelte tyske Soldater. Den aarlige Omsætning i Forretningen var ca. 200.000 Kr., hvoraf Jensen anslog Handelen med Tyskerne til 25 pCt.

Der blev i flere Tilfælde handlet i Baglokalen, men disse Handlere havde ikke nogen særlig Karakter.

Tyskerne blev behandlet som danske

der gav mig Ordre til det.
 Dom.: Stammer den fra Smith?
 V.: Ja, der kom en Del Tyskere. Vidnet kendte ikke noget videre til Salget af de ukurante Damestrømper. Hun havde flere Gange bemærket, at der kom Tyskere i Baglokalen, og her foretog Salget til den formodede tyske Kantine.
 Sygeplejerske Frk. Nina Østergaard, Holstebro, var ansat i „Det billige Hjørne“ i ca. 4 Aar. En kort Tid før Jensen kom, havde hun været Bestyrer i Forretningen.
 A.: Hvor stor en Del af Omsætningen gik til Tyskerne?
 V.: Det ved jeg ikke.
 A.: Var der noget om, at Jensen og hans Hustru fortrinsvis tog sig af tyske Kunder?
 V.: De tog sig altid af Ekspeditionen, naar de var ledige.
 A.: Kender De noget til de ukurante Damestrømper?
 V.: Ja, jeg var med til at stryge dem op.
 A.: Er det nu ikke rigtigt, at Forholdet til Tyskerne blev anderledes, efter at Jensen var blevet Bestyrer?
 V.: Det er ikke saa let at svare paa.

Tyskerne blev behandlet med stor Venlighed.

A.: Blev Tyskerne behandlet særlig godt P. Eks. fra Smith og Dir. Frederikssens Side?
 V.: Ja, hvis der kom nogen i Forretningen, udvekslede de gerne et Par Ord, men det var nu mest Hr. Frederiksen.
 Dom.: Hvor mange Pelskaaber skønner De, der er solgt i Forretningen?
 V.: Jeg vil regne med ca. 100.

En Sport at tage Overpriser.

Eriksen forklarede videre, at Personalet havde Provision af ukurante Varer, f. Eks. 2 Kr. pr. solgt Pelskaabe — lige meget, om de blev solgt til Danskere eller Tyskere. Han havde i flere Tilfælde overfor Tyskerne taget Overpriser. Det var blevet noget af en „Sport“ for Ekspedienterne at tage Overpriser overfor Tyskerne.
 A.: Kender De noget til Smiths Omgang med Tyskerne?
 V.: Ja, der kom et Par Tyskere og byttede Primaerker med ham!
 A.: Havde Smith et Billede af Hitler paa sit Kontor?
 V.: Ja, det havde han, men det kom vist snart væk.

En Naziuniform.

A.: Havde Smith en Naziuniform?
 V.: Jeg har set en, men jeg ved ikke, om Hr. Smith har haft den paa.
 Dom.: Gav han aabent Udtryk for sine nazistiske Ideer overfor Personalet?
 V.: Ja, det var almindelig kendt, at Smith var Nazist.
 Forsv.: Har han prøvet paa at påvirke Dem?
 V.: Nej.

Vidnet forklarede slutteligt, at det var hans Indtryk, at Smith var tyskvenlig og begejstret over de tyske Sejre.

Ekspedient Carl Aksel Wolsgaard, Thisted, forklarede, at han blev ansat i Arne Smiths Forretning i Storegade i 1941 og var der i et Aar, hvorefter han flyttede og først kom tilbage i 1945.

Han havde bemærket det tyske Skilt i Vinduet, men mente det var blevet taget væk et Stykke Tid efter, at han var kommet. Endvidere mente han, at der handlede flere Danskere i Forretningen end Tyskere — i hvert Fald i den Tid, han havde været der.

A.: Har Tyskerne købt Kjølestoffer?

V.: Ja.
 A.: Har de købt Gardiner?
 V.: Ja, en lille Smule.
 A.: Havde de Indtryk af, at De skulde behandle Tyskerne godt?
 V.: Det er vanskeligt at svare paa nu.

Ønskede ikke Priskontrollens Indblanding.

Wolsgaard forklarede derefter nærmere om Pelsalget til Tyskerne. Pelsen blev hængt til Side, naar

A.: Var der nogen Tyskeromsætning i „Det billige Hjørne“?

V.: Ja, der kom en Del Tyskere. Vidnet kendte ikke noget videre til Salget af de ukurante Damestrømper. Hun havde flere Gange bemærket, at der kom Tyskere i Baglokalen, og her foretog Salget til den formodede tyske Kantine.

Sygeplejerske Frk. Nina Østergaard, Holstebro, var ansat i „Det billige Hjørne“ i ca. 4 Aar. En kort Tid før Jensen kom, havde hun været Bestyrer i Forretningen.

A.: Hvor stor en Del af Omsætningen gik til Tyskerne?

V.: Det ved jeg ikke.

A.: Var der noget om, at Jensen og hans Hustru fortrinsvis tog sig af tyske Kunder?

V.: De tog sig altid af Ekspeditionen, naar de var ledige.

A.: Kender De noget til de ukurante Damestrømper?

V.: Ja, jeg var med til at stryge dem op.

A.: Er det nu ikke rigtigt, at Forholdet til Tyskerne blev anderledes, efter at Jensen var blevet Bestyrer?

V.: Det er ikke saa let at svare paa.

Penge, der ikke kom i Kassen.

Husassistent Eli Olesen, Thisted, havde ligeledes været Ekspedient i „Det billige Hjørne“ — men kun 5 Dage mens Jensen var Bestyrer.

A.: Fik Tyskerne Varer, som Danskerne ikke fik?

V.: Det ved jeg ikke.

Det var hendes Indtryk, at Jensen ikke kunde lide hende og vilde have hende væk derfra.

A.: Var der noget om, at Jensen ikke lagde Penge i Kassen, som han havde faaet af Tyskerne?

V.: Ja, i eet Tilfælde har jeg set at Jensen har stukket nogle Pengesedler i Lommen.

Fru Mariane Jensen, Thisted, der er gift med Bestyrer G. Jensen, „Det billige Hjørne“, forklarede angående uduelige Strømper, at hun havde været med til at sortere og stryge dem. Tyskerne, der købte dem, var altid blevet gjort opmærksom paa, at det var „Vragstrømper“.

Der var 800 Par ukurante Strømper.

Kriminalbetjent John Nielsen, Thisted, forklarede, at han havde optalt de uduelige Strømper, der var tilbage i „Det billige Hjørne“. Der havde været ca. 200 Par. Han oplyste endvidere, at der havde været lige saa mange i Cellofanposer i Behold paa Fabrikken, saaledes, at der ialt havde været 800 Par Strømper, med et tidligere Parti.

Et ubekendt Vidne, som ikke indkaldes.

I Forbindelse med Afhøringen af John Nielsen fremsatte Lrs. Larsen Ønske om at faa ført et kvindeligt Vidne, der til Politirapporten havde forklaret noget lignende som Hans Eriksen. Kriminalbetjent Nielsen vilde imidlertid ikke oplyse Navnet paa Vidnet. Rotten trak sig derefter tilbage og efter en kort Raadslagning afsagde man den Kendelse, hvori det hed, at det paagældende Vidne ikke skønnes betydeligt for Sagens Fremme, saaledes at Anklagesagen blev afsluttet.

men med en fornem tysk Officer kommet ned paa Borgmesterkontoret for at fremskaffe noget Kortmateriale over Thy.

Iversen havde haft Indtryk af, at Arne Smith skulde optræde som Tolk.

Forsv.: Troede De, at Smith skulde være Tolk?

V.: Ja, jeg ved egentlig ikke. Jeg talte kun Jydsk og ikke Tysk! Besøget var blevet anmeldt telefonisk, men der var intet sket, udover at Smith havde vekslet nogle Ord med Tyskeren og peget paa et Kort. Smith havde ikke deltaget i nogen Forhandling.

En Trusel, som Iversen dog nærmest betragtede som en Drengestreg.

Ankl.: Har Smith truet med, at De skulde likvideres?

V.: Skal jeg svare paa det?

Dom.: Ja, det synes jeg det er allfor interessant.

V.: Jeg betragter det som en kaad Drengestreg og ikke en voksen Mands Mening.

Forsv.: De betragtede det ikke som en Trusel mod Deres Liv?

V.: Nej.

A.: Der kommer et andet Styre, og saa er De den første, der skal likvideres. Var det ikke saadan, Smith sagde til Dem?

V.: Det husker jeg ikke. Det er saa længe siden.

Overtidsbetalingen traadt i Kraft.

Dom.: De skal have Vidnegodtgørelse.

V.: Ja, jeg har ogsaa siddet her længe.

Dom.: Nu faar De 4 Kr. Det er en god Betaling for at have siddet her i Eftermiddag og kunnet tænke i Fred og Ro.

V.: Dommeren glemmer vist, at det er efter 20, da Overtidsbetalingen træder i Kraft.

Dom.: Naa, ja, De er jo Fagforeningsmand, saa skal jeg passe paa. De kender jo Tariffen!

Kommunebogholder Chr. Nielsen, Thisted forklarede, at Arne Smith i Sommeren 1940 sammen med et Par Tyskere var kommet ned paa Borgmesterkontoret med nogle Generalstabskort.

A.: Ved De hvad Smith var med for?

V.: Jeg formoder, det var som Tolk.

A.: Hvoraf sluttede De det?

V.: Tyskeren og Smith snakkede sammen om Kortet.

Smith havde ledsaget Tyskerne under flere Forhandlinger.

Overkliftfoged Rasmussen, Søholt, fortalte, at Smith sammen med nogle Tyskere kort efter Besættelsen var kommet til hans Bopæl for at tale med ham om Arealer og noget Træv. Rasmussen havde bare hilset paa Smith, og han tænkte sig Muligheden af, at Arne Smith skulde være Tolk, men havde ikke set ham deltage i Forhandlinger af nogen Art.

Var nødt til at være Tolk!

Kabelmester H. E. Nielsen, Bedsted Højspændingsværk, forklarede, at han kort Tid efter Besættelsen havde haft Besøg af Arne Smith og nogle Tyskere, som ønskede at

Fortsat Vidneafhøring i Formiddag.

Formiddagens Retemøde indledtes med Afhøringen af de sidste Vidner i den omfattende Sag.

Første Vidne var Entreprenør Valdemar Andersen, der i Øjeblikket sidder fængslet sigtet for Overtredelse af Værnemagerlov Nr. 2.

Han forklarede, at han i 1939 kom i Forbindelse med Arne Smith, da han udførte Klakararbejde ved hans Fabrik. I 1940 var han blevet kaldt ned paa Hotel „Royal“, hvor han traf Arne Smith og to tyske Officerer, som vilde have ham til at udføre noget Værnemagtsarbejde i Vandet, og det blev aftalt, at Andersen skulde have 25 pCt. af Omsætningen i Fortjeneste.

V betød ikke Victory — men Valdemar!

Senere, da Andersen var begyndt paa Arbejdet, blev han arresteret, fordi han havde købt 100 danske Flag med V-Mærket i. V'et skulde imidlertid ikke betyde Victory (Sejr), men hentyde til hans Fornavn Valdemar!

Han sad i Aresten i tre Døgn uden Domsafsigelse, hvorefter han blev løsladt med en Kaution paa 7000 Kr., som Smith stillede til Raadighed.

Pengene skulde bruges til Arbejds-lønninger, da Andersens Firma var kommet i Gæld.

A.: Havde Arne Smith nogen Forhandlinger med Tyskerne i den Anledning?

S.: Det ved jeg ikke. Jeg ved kun, hvad han har gjort for mig.

Da Andersen kom ud, vilde Smith hjælpe ham med at ordne Forretningen, men de blev uenige om Foretagendet og senere blev Andersen erklæret konkurs.

Andersen mente, at Smith havde hjulpet ham for at undgaa Ubehageligheder fra tysk Side, fordi han havde hjulpet med til at skaffe Andersen det tyske Arbejde.

Ved en senere Lejlighed, da Vald. Andersen søgte at kræve et Tilgodehavende ind hos Tyskerne, fik Smith ordnet en Sammenkomst med dem, hvorunder han fik Tyskerne til at love at betale det, de skyldte V. Andersen, naar Regningerne blev forelagt dem. Smith havde skaldt Tyskerne ud og sagt, at de havde behandlet Vald. Andersen daarlige ved at arrestere ham og tvinge ham til at skrive under paa, at de ikke skyldte ham noget.

Smith fik Vaabentilladelse gennem en Sysselleder.

Fhv. Sysselleder Lothar Jeppesen, der sidder arresteret, sigtet for Hvervning og Værnemageri, forklarede, at Smith gennem ham havde faaet en tysk Vaabentilladelse i Foraaret 1944.

Jeppesen havde været til Stede, da Arne Smith købte Telefonmateriale af en tysk Officer, og han havde sagt til ham, at han vist roligt kunde købe Materiale.

I 1944 var Smith kommet til ham og havde udtrykt Ønske om at blive meldt ud af DNSAP, da hans Omgangskreds var begyndt at se skævt til ham. Jeppesen havde meldt ham ud, og Smith fik et skriftligt Bevis for, at han var udmeldt. Dommeren oplyste imidlertid, at Arne Smith

En Tyskeromsætning paa 25 pCt.

Bestyrer Carl Vald. Jensen, Thisted, forklarede, at han i Oktober 1942 overtog Forretningsførelsen af „Det billige Hjørne“. Han havde ikke handlet med tyske Afdelinger, men jævnligt med enkelte tyske Soldater. Den aarlige Omsetning i Forretningen var ca. 200.000 Kr., hvoraf Jensen anslog Handelen med Tyskerne til 25 pCt.

Der blev i flere Tilfælde handlet i Baglokalet, men disse Handeler havde ikke nogen særlig Karakter.

Tyskerne blev behandlet som danske Kunder.

Jensen havde straks efter sin Ankomst droppet Omfanget af Handelen med Tyskerne med Smith, og Jensen havde sagt, at de blev behandlet som danske Kunder, hvad Smith fandt var udmærket. Der blev solgt forskellig Beklædning, Barbersprit m. m. til tyske Soldater, og i et enkelt Tilfælde i 1943—44 købte en Soldat hver 3. Uge i Løbet af nogle Maaneder ret store Kvanta Varer, saa Jensen regnede med, at Varerne gik til en tysk Kantine.

De ukurante Strømper blev udelukkende solgt til Tyskere.

Ang. de omtalte ukurante Damestrømper, forklarede Jensen, at de kun var blevet solgt til Tyskere, og at han altid havde gjort opmærksom paa, at de var fyldt med Fejl. Jensen havde hele Tiden ment, at de danske Kunder skulde have de bedste Strømper.

Vidneafhøringen.

Derefter begyndte Vidneafhøringen af den lange Række Vidner.

Inspektørassistent Hans Eriksen, Aarhus, forklarede, at han havde været ansat i Arne Smiths Forretning i Storegade fra 1938 til 1. Marts 1945.

A.: Har De nogen Mening om Leverancerne til Værnemagten?

V.: Nej, det er vanskeligt at udtale sig om.

A.: Blev der handlet udelukkende med Tyskerne i 1941?

V.: Der blev handlet meget med dem.

A.: Var der mere tysk end dansk Handel?

V.: Ja, der var en Periode.

A.: Der var udstillet et Skilt med „Man spricht Deutsch“. Kender De noget til det?

V.: Ja, det var mig, der stillede det op, men jeg kan ikke huske, hvem

hvert Tid i den Tid, han havde været der.

A.: Har Tyskerne købt Kjølestoffer?

V.: Ja.

A.: Har de købt Gardiner?

V.: Ja, en lille Smule.

A.: Havde de Indtryk af, at De skulde behandle Tyskerne godt?

V.: Det er vanskeligt at svare paa nu.

Ønskede ikke Priskontrollens Indblanding.

Wolsgaard forklarede derefter nærmere om Pelssalget til Tyskerne. Pelsene blev hængt til Side, naar Priskontrollen kom. »Vi ønskede ikke, at den danske Priskontrol skulde have sin Næse i, hvad vi solgte til Tyskerne«, sluttede Vidnet sin Forklaring.

Ekspedient M. Knudsen, Torp, havde været ansat i Smiths Firma i 15—16 Aar, Under hele Krigen var han i Forretningen i Storegade.

A.: Blev der handlet meget med Tyskerne?

V.: Da der var Varer nok, blev der handlet noget med Tyskerne.

A.: Blev der solgt flest Varer til Tyskerne?

V.: Absolut ikke.

Dom.: 25 pCt.?

V.: Det tror jeg ikke.

A.: Hvilke Varer blev solgt til Tyskerne?

V.: I Begyndelsen alle Slags. Knudsen erklærede, at Smith ikke interesserede sig saa meget for Forretningen i Storegade, men mest overlod Styret til sine Førstemænd. Han vilde mene, at der var solgt ca. 100 Pelse fra Forretningen gennem hele Krigen.

A.: Var der noget med, at Pelsene blev hængt bort for Priskontrollens Skyld?

V.: Ikke for Priskontrollens Skyld.

Et Vendepunkt.

Knudsen forklarede, at de eft. Dir. Frederikssens Sygdom var, som Personalet fik friere Hænder, og der blev ikke solgt saa meget til Tyskerne, og hver Gang, der kom en Tysker ind, søgte man at præke ham en gammel og ukurant Vare paa.

Forsv.: Kender De noget til et Sammenstød mellem Arne Smith og Frederiksen i 1940?

V.: Nej, det kan jeg slet ikke erindre. Det gik vi ikke saa stærkt op i.

Fru Edith Knudsen, Torp, forklarede, at hun i Oktober 1942 blev ansat i »Det billige Hjørne«, hvor hun var til Juli i Aar.

Et ubekendt Vidne, som ikke indkaldes.

I Forbindelse med Afhøringen af John Nielsen fremsatte Lrs. Larsen Ønske om at faa fort et kvindeligt Vidne, der til Politirapporten havde forklaret noget lignende som Hans Eriksen. Kriminalbetjent Nielsen vilde imidlertid ikke oplyse Navnet paa Vidnet. Retten trak sig derefter tilbage og efter en kort Raadslagning afsagde man den Kendelse, hvori det hed, at det paagældende Vidne ikke skønnes betydeligt for Sagens Fremme, saaledes at Anklagerens Begæring ikke kunde efterkommes.

Danske Kunder blev ogsaa behandlet godt.

Overpostbud O. V. Kjeldgaard, Thisted, erklærede, at han kom i »Det billige Hjørne« dels med Post og dels som Kunde. Han var altid blevet godt behandlet i Forretningen og havde faaet de Beklædningsgenstande, han havde Brug for.

Kontorist Erk. Anna Larsen, Thisted, der bor skraat ovenfor »Det billige Hjørne«, oplyste, at hun i mange Aar havde købt hele sin Families Forbrug af Trikotagevarer i »Hjørnet« — og altid havde kunnet faa, hvad hun skulde bruge.

Fru Jessie Møller Christensen, Thisted, forklarede, at hun i mange Aar havde handlet i »Det billige Hjørne«, der under Krigen var det eneste Sted, hun kunde faa Varer til sin Familie.

Da Arne Smith modtog Tyskerne den 9. April.

Snedkersv. Fr. O. Nielsen, Thisted, erklærede, at han var nede paa Dragsbøgevej den 9. April 1940 mellem Kl. 14 og 16, da han saa Arne Smith stige ud af sin Bil og tale til nogle tyske Officerer. Nielsen havde hørt Arne Smith invitere dem hjem til Middag hos sig, men Tyskeren kunde ikke forlade sin Post, saa der blev ikke noget ud af Invitationen.

Dom.: Er det nu rigtigt?

V.: Ja.

Forsv.: Der er det at bemærke til det, at Smith slet ikke var paa Dragsbøgevej mellem Kl. 14 og 16.

Ledsagede en tysk Officer til Borgmestoren.

Skatteraadform. Chr. Iversen, forklarede, at han i sin Egenkab af Borgmestoren havde en Del Forhandlinger med Tyskerne under Besættelsen. Engang var Arne Smith sam-

var kommet til hans Døp og talte med ham om Arealer og noget Træ. Rasmussen havde bare hilset paa Smith, og han tænkte sig Muligheden af, at Arne Smith skulde være Tolk, men havde ikke set ham deltage i Forhandlinger af nogen Art.

Var nødt til at være Tolk!

Kabelmester H. E. Nielsen, Bedsted Højspændingsværk, forklarede, at han kort Tid efter Besættelsen havde haft Besøg af Arne Smith og nogle Tyskere, som ønskede at faa ført Strøm til Klitmøller.

A.: Var det ikke Smith, der førte Ordet?

V.: Det var han jo nødt til. Jeg kunde ikke Tysk. Arne Smith gentog ovenfor os, hvad Tyskerne sagde.

Smith havde sagt, at vi skulde have lavet en Masse i Klitmøller, erklærede Vidnet, men Nielsen vidste ikke hvorfor Smith var med.

Lovede at skaffe Olie til Højspændingsværket.

Nielsen erklærede, at det var Smith, der efter at have konfereret med Tyskerne havde sagt, at Olie kunde de faa nok af. Nielsen havde nemlig erklæret, at de ingen Strøm kunde levere, hvis de ikke havde Olie. Iøvrigt mente Nielsen ikke, at Værket nogen Sinde havde set noget til den lovede Olie.

Tommehandler Otto Nielsen, Thisted, forklarede, at Arne Smith engang i Begyndelsen af Besættelsen havde ringet til ham ang. nogle Værnemagtsleverancen.

Nielsen talte saa med Smith om Leverancerne, der skulde bruges af Entreprenørerne Høje-Kristensen eller Valdemar Andersen til Værnemagtsarbejde.

Da Arne Smith prøvede at bringe Orden i Valdemar Andersens Forhold.

Flv. Købmand P. C. Mærkedahl, Thisted, forklarede, at han engang af Arne Smith havde faaet udbetalt 385 Kr., fordi han havde arbejdet for Vald. Andersen i ca. en Maaned, og at Arne Smith efter Vald. Andersens Fallit prøvede paa at bringe Orden i dennes Forhold.

Mærkedahl erklærede, at han havde faaet de 385 Kr. for at kontrollere hvorvidt Arbejderne var paa deres Arbejdspladser og ikke for at indgive »Stenningsrapporter« til Vald. Andersen om Arbejdernes Indstilling.

en tysk Væbentjenestemand i 1944.

Jeppesen havde været til Stede, da Arne Smith købte Telefonmateriale af en tysk Officer, og han havde sagt til ham, at han vist roligt kunde købe Materialet.

I 1944 var Smith kommet til ham og havde udtrykt Ønske om at blive meldt ud af DNSAP., da hans Omgangskreds var begyndt at se skævt til ham. Jeppesen havde meldt ham ud, og Smith fik et skriftligt Bevis for, at han var udmeldt. Dommeren oplyste imidlertid, at Arne Smiths Navn stadig stod i Partiets Medlemsliste!

„Jeg har altid anset Hr. Smith for at være et reelt Menneske“, erklærede Vidnet.

A.: Har De haft noget at gøre med Smiths Indmeldelse i DNSAP. efter Besættelsen?

V.: Ja, jeg har flere Gange opfordret ham til at melde sig ind.

A.: Ved De noget om, at Smith har været udsat for Tyng fra Partiets Side?

V.: Ikke fra min Side, men jeg ved, at han flere Gange fra Hovedledelsen har faaet Opfordringer om at støtte forskellige Formaal.

Dom.: Var han en stor økonomisk Bidragyder til Partiet?

V.: Nej, han har en enkelt Gang hjulpet med Udsendelse af nogle Tryksager for ca. 100 Kr.

Vidneafhøringen sluttede med, at Anklageren, Lrs. Larsen, frafaldt at føre to Vidner, og man gik derefter over til Proceduren.

Drikkepengene ned paa 10 pCt.

Skattevæsenet beklager de 15 pCt.

Skattevæsenet er ogsaa af den Opfattelse, at Drikkepengeprocenten paa Restaurationer og Hoteller maa ned paa 10 pCt., og Ligningsdirektor Niels Hansen erklærer overfor „Ekstrabladet“, at i samme Øjeblik, der gøres Skridt til en almindelig Nedsættelse af Procenten, vil Skattevæsenet ogsaa ændre Berogningsgrundlaget for Tjenernes Skat.

Iøvrigt oplyser Ligningsdirektøren, at det var en Udtalelse af Tjenernes daværende Formand, Viggo Christensen, netop i Ekstrabladet om, at det var blevet almindeligt at give 15 pCt. i Drikkepenge, som fik Skattevæsenet til at reagere, men Ligningsdirektøren beklager iøvrigt, at man dengang tog dette Skridt.

Hansted Skole og Kirke ventes genaabnet i næste Maaned.

En Strøm af Biler fra alle Amter i Landet gaar i denne Tid til Hanstholm, men det er overordentlig generende for Turisterne, at der intet Sted er, hvor de kan sidde i Tilfælde af Regnvejr, og at det heller ikke er muligt at faa Forfriskninger af nogen Art. Krobygningen er taget i Brug af Politiet, og Konditoriet er endnu ikke gjort i Stand, men det fremskyndes nu, saa det antagelig kan aabnes om 14 Dage.

Iøvrigt begynder paa mange Maader nu det normale Liv at genoptages i Hanstholm. Paa Torsdag genaabnes Brevsamlingsstedet, i næste Maaned ventes Skolen atter paabegyndt i de hjemlige Lokaler, og Kirken kan paaregnes at blive genaabnet i August.

Retssagen mod Arne Smith.

Retsmøderne i Gaar varede til Midnat.

Sagen mod Manufakturhandler Arne Smith, Thisted, som Retten i Thisted som omtalt i Gaar begyndte, er drøj at komme igennem og vil sikkert blive den hidtil mest omfattende Sag, der endnu har verseret for Thisted Ret, selv om den paa ingen Maade byder paa store Sensationer. Kl. 9 tog Retten fat i Gaar Morges, og først faa Minutter før Kl. 12 i Aftes — 15 Timer efter Retsmødets Aabning — blev Retsmødet hævet. Det havde kun været afbrudt af korte Middags- og Aftenpauser. Sagen bliver meget grundig gennemgaaet, og naturligvis tager de mange Vidneafhøringer Tid. Hele Aftenen gik med Vidneafhøringer. Man naaede at afhøre alle paaner to Mand, men som Anklageren, Landsretssagfører Larsen bemærkede, „de to sidder i Arresten, saa de kan godt vente til i Morgen.“ For de mange Vidner blev det en lang Ventetid. De var alle tilsagt til Kl. 14. Den første kom for sidst paa Eftermiddagen, den sidste et Kvarter før Kl. 12. For Thisted-Vidnerne var Betalingen 4 Kr., for de udenbys noget mere, men ikke „til at blive fed af“.

Salget til de tyske Flygtninge.

Eftermiddagens Retsmøde i Gaar indledtes med en Afhøring om Salget til de tyske Flygtninge for 7600 Kr.

Smith forklarede, at en Radiogrosserer fra Aarhus en Dag havde ringet og spurgt, om han kunde levere noget Tøj til et Børnehjem, der skulde oprettes, og det havde han paataget sig. Varerne, hovedsagelig Skibenklæder og Pullowers, blev sendt til København som poste restante. Radiogrosserereren bragte det hen i Smiths københavnske Lejlighed, og herfra fik Chefen for Børnehjemmet Varerne bragt ud til Eftersyn. Han vilde imidlertid ikke have det alligevel, men havde solgt noget af det til Tyskere.

Ankl.: Men hvad med Resten?

Sm.: Jeg var ikke glad for at have faaet det forgæves til København, men Grosserereren sagde, at de gerne vilde have det i Flygtningeforvaltningen, og det gik jeg med til.

Provision til Personalet og Rabat til Tyskerne.

Ankl.: Der blev ydet Personalet Provision for visse Salg.

Sm.: Det var jo ikke lovligt under Krigen at holde Udsalg, og derved blev

Sm.: Det var især Dametøj, som blev gammelt, — Moderne skifter jo hurtigt, og saa vilde Damerne ikke gaa med det.

Ankl.: Det lyder fantastisk. Alt kunde da sælges under Krigen.

Sm.: Det drejede sig kun om to Stativer med 40—50 Kjoler paa hvert.

Domm.: Havde De da med det at gøre?

Sm.: Naa-e, nej, det var Frederiksen, der indførte det, men jeg har set det.

Ankl.: Var det ikke specielt Tyskersalget, der blev ydet Provision paa?

Sm.: Nej, det er jeg ikke sikker paa. Jeg har altid syntes, det var et Skraaplan at sælge pr. Provision.

Ankl.: Hvorfor blev der givet Tyskerne 2 pCt. Rabat?

Sm.: Det aner jeg ikke; det kunde jeg ikke vide noget om.

Delte Indkøbene paa flere Regninger.

Domm.: De udstedte for større Handeler mod kontant Betaling flere Kvitteringer paa under 200 Kr.

Sm.: Det var Tyskerne, der forlangte, det skulde gøres saadan.

Der forelaa 51 Regninger, alle lydende paa 188 Kr. 10 Øre for 6 Tæpper. Det var et Salg af 306 Tæpper, der skulde opføres paa denne Maade, og Smith hævdede, at det var det eneste Salg, der var ordnet saadan.

Han havde aldrig søgt Tilladelse fra Udenrigsministeriet til Salg; af samme Grund havde han nægtet at levere Udstyr til den store Hal i Hansted. Dette havde Politiet fundet en skriftlig Erklæring om, men den havde man ikke vedlagt Sagen.

Endelig hævdede Smith, at han aldrig havde forlangt taget Overpriser for Varer, og at alt Tøj havde været mærket med Priser.

Behandlingen af de tyske Kunder

Forsv.: Har De nogensinde sagt til Personalet, at Tyskerne skulde behandles bedre end de danske Kunder?

Sm.: Der kom et Cirkulære fra Handelsministeriet om, at de tyske Kunder skulde behandles som danske; det læste jeg op for Personalet og sagde, at de maatte se at komme bedst muligt om ved det, saa man undgik Ballade, og at de sev maatte afgøre hvad

Mand, som jeg satte megen Pris paa. Jeg spurgte ham pr. Telefon, om han vilde have noget Arbejde for Tyskerne, og det vilde han gerne. Men da han ikke kunde tale Tysk, skulde vi mødes næste Dag paa „Royal“ for at drøfte det.

— Man drøftede indgaaende Smiths Forhold til Vald. Andersen og Forhandlinger med Tyskerne om hans økonomiske Afmærker, derunder Udbetaling af 385 Kr. til P. C. Mærkedahl. Det skulde være Betaling for Indgivelse af nogle Stemningsrapporter; men det kendte Smith intet til.

Smiths Virksomhed som Tolk.

Ankl.: De mødte op med Tyskere paa Kommunekontoret.

Sm.: Jeg fulgte kun de to Tyskere derved fra Forretningen.

Ankl.: For at være Tolk.

Sm.: Nej, Borgmesteren havde selv en Tolk.

Ankl.: Nægtede Iversen ikke direkte at bruge Dem som Tolk?

Sm.: Det mindes jeg ikke.

Domm.: Havde De ikke en kold Fornemmelse af at være blevet afvist?

Sm.: Jeg tilbød ikke at være Tolk.

Domm.: Naa-e, hvad; mon ikke?

Ankl.: De mødte ogsaa op med Tyskere hos Overklitfoged Rasmussen.

Sm.: Jeg havde fortalt de to Tyskere, at jeg havde et Sommerhus i Klitmøller; det vilde de gerne se, og det gav jeg Lov til. Paa Vejen derud sagde de, at de skulde ind paa „Soholt“.

Ankl.: Havde De ikke ringet derud paa Forhaand og sagt, De kom?

Sm.: Det er muligt. Men jeg var ikke Tolk dér; Overklitfogden kunde selv snakke Tysk med dem.

Aktiviteten efter 9. April.

To Dage efter 9. April 1940 deltog Smith efter en Anmodning af Nordthy Strømforsyning i en Forhandling mellem Kabelmester Nielsen, Bedsted, og Tyskerne. Smith mente herved at have opnaaet, at Værket i Bedsted fik 90,000 Liter Olie til Gengæld for Strømlevering til Tyskerne i Klitmøller.

Smith ringede videre en Dag til Firmaet Hedegaard & Hilligsøe og underrettede dette om, at der paa et Hotel sad 20—30 Entreprenører og Forretningsfolk fra Thisted og ventede paa at komme i Forbindelse med Tyskerne. Smith havde foretaget Opringningen for at hjælpe Firmaet til at tjene Penge.

Hælerisigtelsen.

Om Hæleritiltalen forklarede Smith, at en Løjtnant Stahl havde

Kvarter for Kr. Vidnerne var Betalning på 4 Kr. for de udenbys noget mere, men ikke „til at blive fed af“.

Salget til de tyske Flygtninge.
Eftermiddagens Retsmøde i Gaar indledtes med en Afhøring om Salget til de tyske Flygtninge for 7600 Kr.

Smith forklarede, at en Radiogrosserer fra Aarhus en Dag havde ringet og spurgt, om han kunde levere noget Tøj til et Børnehjem, der skulde oprettes, og det havde han paataget sig. Varerne, hovedsagelig Skibenklæder og Pullowers, blev sendt til København som poste restante. Radiogrosserereren bragte det hen i Smiths københavnske Lejlighed, og herfra fik Chefen for Børnehjemmet Varerne bragt ud til Eftersyn. Han vilde imidlertid ikke have det alligevel, men havde solgt noget af det til Tyskere.

Ankl.: Men hvad med Resten?

Sm.: Jeg var ikke glad for at have faaet det forgæves til København, men Grosserereren sagde, at de gerne vilde have det i Flygtningeforvaltningen, og det gik jeg med til.

Provision til Personalet og Rabat til Tyskerne.

Ankl.: Der blev ydet Personalet Provision for visse Salg.

Sm.: Det var jo ikke lovligt under Krigen at holde Udsalg, og derved blev der et vanskeligt Problem med at komme af med de gamle Varer.

Ankl.: Det var vist ikke noget slemt Problem. Man kunde jo næsten ikke faa de Klæder, man skulde have paa Kroppen.

Fiskeriet efter Hajer; saaledes kan nævnes, at der i Ugens Løb blev leveret 75 Stk. større Hajer; af disse kom Kutter „Ane Lise“, L. 112, med 66 Stk., som indbragte 5000 Kr. netto, idet de samlet vejede ca. 4000 kg, hvilket svarede til en Pris af 130 Øre pr. kg.

En Kutter fra Skagen leverede i Mandags en Last paa ca. 4000 kg Pighvar og Slethvar, som indbragte 9400 Kr., og som maa siges at være et smukt Resultat efter kun fire Dages Arbejde.

En af de smaa Kuttere fra Agger har fra Midten af Maanedens laaet ind paa et nyt Fiskeri, hvor der overraskende har vist sig gode Afsætningsmuligheder, nemlig Fangst af Hajer, som sælges til Italien til lønnende Priser. Der anvendes Kroge med en hel Makrel som Madding, og hver Krog er fæstet til en Bøje, saa man kan se, naar der er Bid. Fisken eksporteres i let saltet Tilstand, og en Del afsættes ogsaa herhjemme i roget Tilstand.

flere Kvitteringer paa 100 Kr. Sm.: Det var Tyskerne, der forlangte, det skulde gøres saadan.

Der forelaa 51 Regninger, alle lydende paa 188 Kr. 10 Øre for 6 Tæpper. Det var et Salg af 306 Tæpper, der skulde opføres paa denne Maade, og Smith hævdede, at det var det eneste Salg, der var ordnet saadan.

Han havde aldrig søgt Tilladelse fra Udenrigsministeriet til Salg; af samme Grund havde han nægtet at levere Udstyr til den store Hal i Hansted. Dette havde Politiet fundet en skriftlig Erklæring om, men den havde man ikke vedlagt Sagen.

Endelig hævdede Smith, at han aldrig havde forlangt taget Overpriser for Varer, og at alt Tøj havde været mærket med Priser.

Behandlingen af de tyske Kunder
Forsv.: Har De nogensinde sagt til Personalet, at Tyskerne skulde behandles bedre end de danske Kunder?

Sm.: Der kom et Cirkulære fra Handelsministeriet om, at de tyske Kunder skulde behandles som danske; det læste jeg op for Personalet og sagde, at de maatte se at komme bedst muligt om ved det, saa man undgik Ballade, og at de selv maatte afgøre, hvad de vilde sælge, og hvad de vilde gemme. Selv har jeg aldrig givet Ordre til Særbehandling af Tyskerne.

Smith satte Tyskerne i Forbindelse med Høje-Kristensen.

Ankl.: Hvordan gik det til, at De blev Tolk for Tyskerne?

Sm.: Det har jeg ikke været.

Ankl.: De havde da et vist Samarbejde med Tyskerne og var ude med dem flere Gange.

Sm.: Der var to tyske Officerer i Forretningen en Dag. De blev betjent af Frederiksen, som fortalte, at vi ogsaa byggede en Fabrik. Officererne misforstod det og troede, vi drev Entreprenørvirksomhed. De vilde hilse paa mig og spurgte, om vi ikke vilde have noget Arbejde for dem, da de skulde lave meget heroppe. Men jeg forklarede, at det var Høje-Kristensen og Vald. Andersen, der byggede for os, og da Høje-Kristensen i det samme kom ind i Butiken, henviste jeg Tyskerne til ham.

Ankl.: Hvordan kom Vald. Andersen i Forbindelse med dem?

Sm.: De spurgte, hvem han var, og jeg sagde, han var en god

gerning, og det gav jeg Lov til. Paa Vejen derud sagde de, at de skulde ind paa „Søholt“.

Ankl.: Havde De ikke ringet derud paa Forhaand og sagt, De kom?

Sm.: Det er muligt. Men jeg var ikke Tolk dér; Overkliftfogden kunde selv snakke Tysk med dem.

Aktiviteten efter 9. April.

To Dage efter 9. April 1940 deltog Smith efter en Anmodning af Nordthy Strømforsyning i en Forhandling mellem Kabelmester Nielsen, Bedsted, og Tyskerne. Smith mente herved at have opnaaet, at Værket i Bedsted fik 90,000 Liter Olie til Gengæld for Strømlevering til Tyskerne i Klitmøller.

Smith ringede videre en Dag til Firmaet Hedegaard & Hilligsee og underrettede dette om, at der paa et Hotel sad 20—30 Entreprenører og Forretningsfolk fra Thisted og ventede paa at komme i Forbindelse med Tyskerne. Smith havde foretaget Opringningen for at hjælpe Firmaet til at tjene Penge.

Hælerisigtelsen.

Om Hæleritiltalen forklarede Smith, at en Løjtnant Stahl havde tilbudt ham Telefonkabel, Tin og Telefondaaser. Tyskeren fik 350 Kr. for Handelen samt Tilladelse til at købe i Smiths Butik. Smith troede, at Varerne var i Tyskerens lovlige Besiddelse, og da det blev oplyst, at Varerne var stjaalne, blev de leveret tilbage. 200 Sække Cement, som Smith modtog af Tyskerne i Klitmøller, blev betragtet som værende Husleje for Smiths Villa samme Sted.

Den ulovlige Vaabenbesiddelse.

Smith fastholdt endvidere sin Forklaring om, at han havde Politiets Tilladelse til at have to Pistoler, hvortil Anklageren bemærkede, at Tilladesen kun gjaldt eet Vaaben, men at Smith iøvrigt senere havde faaet tysk Vaabentilladelse.

Sm.: Ja, jeg var bange for, at det danske Politis Tilladelse ikke var tilstrækkelig.

Handelen fra „Det billige Hjørne“.

Tyskerne kom med ind i Bagbutiken, hvor Bestyreren havde dem i Fred ...

Dernæst afhørtes den anden Tiltalte i Sagen, Bestyrer i „Det

Chr. Bang,

Borgmester,

Skolegade 15.

Telf. 839.

sagt, at han ikke kunde tage mod Indbydelsen, da hans Plads var ved Kompagniet.

D.: Er De klar over, at De ikke tager fejl?

V.: Ja, bestemt.

Forsvareren: Der er blot det, at mellem Kl. 2 og 4 var Smith ikke paa Dragsbækvej!

Dommeren: Smith kan vel have været der to Gange?

Smith: Nej!

Arne Smiths Besøg hos Borgmester Iversen ...

Skatteraadsform. Chr. Iversen forklarede, at han som Borgmester i 1940 havde faaet Besøg af en højtstaaende tysk Officer „med røde Striber nedad Benklæderne“ og Arne Smith. „Jeg gik ud fra, at Smith skulde fungere som Tolk“, forklarede Chr. Iversen, „men der var ingen Tale derom, og Arne Smith fungerede heller ikke som saadan, da vi havde en Tolk paa Kontoret. Tyskeren og Smith havde derefter set paa et Generalstabskort, der omfattede Egnen omkring Vandet, og Smith havde sammen med Tyskeren peget paa Kortet og talt sammen. Smith havde ikke fungeret som Tolk.“

Da Iversens skulde likvideres ...!

Ank.: Har Smith truet Dem med, at De skulde likvideres?

I.: Skal jeg svare?

D.: Det lyder alt for spændende til, at De skulde lade være.

I.: Jeg betragter det hele som en kaad Drengestreg og ikke som en voksen Mands Handling. Jeg er jo Fagforeningsformand og maa ofte blande mig i noget, der kan faa andre til at fare op med Fraade om Munden.

D.: Havde Smith det?

I.: Det ved jeg ikke. Jeg talte med ham i Telefonen.

Derefter frengik det, at Smith skulde have sagt til Iversen, at ... komme et andet Stykke

særligt til Tyskerne, at disse ukurante Varer var blevet solgt.

Handelen i „Det billige Hjørne“. Husmoder Solveig Knudsen, Torp, havde været ansat i „Det billige Hjørne“.

Ank.: Hvor stor var den tyske Omsætning?

V.: Den var ikke Halvdelen!

Ank.: Det har De sagt til Rapporten.

Dommeren: Giv et Bud!!

Ank.: Naar De nu hører, at De har sagt det til Rapporten, kan De saa ikke huske, at De har sagt det?

V.: Jo.

D.: Havde De Indtryk af, at Politibetjenten gerne vilde, at De skulde sige det saadan?

V.: Nej.

Videre forklarede Vidnet, at Jensen og Hustru fortrinsvis selv ekspederede Kunderne, derunder ogsaa Tyskerne, som købte alt muligt i Forretningen. Der blev ogsaa solgt Varer til en tysk Kantine i Hanstholm, og Vidnet havde flere Gange set, at Tyskerne var gaaet med Jensen ind i Bagbutikken. Hun havde ogsaa været med til at stryge Strømperne, der kom i Cellofanposerne.

Sygeplejeelev Nina Østergaard, Holstebro, der i sin Tid var ansat i Forretningen, forklarede nogenlunde som ovenstaaende. Hun havde til Rapporten forklaret, at Tyskersalget var steget, efter at Jensen var blevet Bestyrer, men det kunde hun pludselig ikke erindre i Retten.

Husassistent Eli Olsen, Thisted, havde kun været i Forretningen fem Dage efter Jensens Ankomst og mente, at det var Jensen og Hustru, der var Skyld i, at hun var blevet flyttet op i Fabriken. Hun havde set Tyskere gaa ind i Bagbutikken med Jensen, hvor ingen danske Kunder ellers kom, og havde i et enkelt Tilfælde set Jensen gemme de Penge i Lommen, som han havde faaet ind ved tysk Salg i Stedet for at slaa Pengene ind i Kasseapparatet.

Hustruens Forklaring.

Carl Jensens Hustru, Mariane Jensen, hævdede kategorisk at man i Forretningen i Dag havde lige saa mange Ekspeditioner

Par Strømper, og at Kunderne, ogsaa Tyskerne, i hvert enkelt Tilfælde blev gjort opmærksom paa, at det drejede sig om ukurante Varer. Hun indrømmede dog til Smith at have sagt, at det var bedre at anvende Strømperne til Vævning af Tæpper m. v.

800 Par Strømper!

Politibetjent John Nielsen forklarede, at det ialt drejede sig om 800 Par Vragstrømper, hvilken Opgørelse hvilede paa Bestyrer Jensens egen Forklaring til Politiet i sin Tid. Politiet havde ved Ransagningen fundet 200 Par, som havde været indpakket, men var pakket ud igen ...

En Begæring, der ikke kunde tages til Følge.

Anklageren ønskede derpaa Rettens Kendelse for, at Nielsen skulde opgive Navnet paa en Dame, der havde udtalt sig til en Rapport paa lignende Maade som Assistent Eriksen. Politibetjent Nielsen havde forinden nægtet at opgive Navnet paa Damen, som ønskede at være anonym. Retten trak sig tilbage og afsagde derefter Kendelse om, at Begæringen ikke kunde tages til Følge, da Retten fandt, at Vidneforklaringen ikke kunde være af væsentlig Betydning for Belysning af Sagen.

Tilfredse Kunder i „Det billige Hjørne“.

Overpostbud Osvold Kjeldgaard, Kontorist Anna Larsen, Storegade, og Marie Møller Kristensen, Thisted, forklarede derpaa, at de havde handlet i „Det billige Hjørne“ under Krigen. De havde set Tyskere i Forretningen, men de havde ingen Grund til Klage over den Behandling, de havde faaet. De havde Kundekort og havde altid faaet det, de bad om, om ikke straks saa senere.

Arne Smith indbød d. 9 April 1940 en tysk Officer til Middag.

Et meget vigtigt Vidneudsagn af en Snedkersvend, der forstod Tysk.

Derefter afhørtes Snedkersvend Fr. Nielsen, hvis Vidneudsagn maasko blev det mest be-

billige Hjørne“ Carl Valdemar Jensen. Han indrømmede, at han havde taget tyske Soldater med ind i Bagbutikken, thi hvad de andre Kunder ikke saa, havde de ikke ondt af!

Domn.: Fandt der Ekstrasalg Sted i Bagbutikken?

J.: Nej, men der havde jeg Soldaterne i Fred for de Folk, der kom ind i Forretningen, ikke for at handle med mig, men med Tyskerne om Tobak.

Ankl.: Var De høflig overfor Tyskerne?

J.: Det er jeg mod alle Folk.

Ankl.: Hvad købte Soldaterne?

J.: De købte et Stykke her og et Stykke der, og det anerkendte Arne Smith.

Den omfattende Vidneførsel bragte ikke større Ting for Dagen

Man ønskede i Smiths Forretning ikke den danske Priskontrols Næse i, hvad der var solgt til Tyskerne.

Inspektørassistent H. Erikson, Aarhus, der havde været ansat i Smiths Forretning, var første Vidne. Han oplyste, at der i de første Aar af Besættelsen blev handlet meget med Tyskerne, en Overgang var den tyske Handel størst. Det tyske Skilt havde staaet i Vinduet i seks Mdr., og Smith havde ikke protesteret imod, at det blev taget bort. Han havde heller ikke taget sig særlig venlig af Tyskerne, der var blevet behandlet som andre Kunder.

Ank.: Fik Ekspedienterne Bonus, naar de solgte Pelskaaber til Tyskerne?

E.: Ja, naar det var ukurante Varer!

Vidnet oplyste videre at Ekspedienterne havde drevet det som en Sport at tage mere af Tyskerne, end der stod paa Prisskiltene. Forretningens Ledelse var vidende derom.

En Forklaring, der afveg fra Rapporterne.

Ekspedient K. Wolsgaard der fortsat er ansat hos Arne Smith, erklærede, at Hovedparten af Varerne blev solgt til Danskerne.

Ank.: Blev der solgt Habitter

Om Vrag-Silkestrømperne, der blev solgt i tillimede Cellofanposer, oplyste Jensen, at disse navnlig var blevet solgt til Tyskerne, der altid klagede over Strømpemangel. Prisen var 2 Kr. 50 Øre pr. Pose. Jensen havde gjort opmærksom paa, at Strømperne var ukurante, men at de med Fordel kunde maskes op. Smith havde været enig med ham i, at kun Tyskerne skulde have de daarlige Strømper. Strømperne kunde have forskellig Farve eller være fulde af Huller, og Tiltalte betegnede Strømperne som det største Svineri, han nogensinde havde set.

ten, at Anklageren gjorde opmærksom paa, at Vidnet var saa forbeholden, ligesom Dommeren fandt Anledning til at henstille til Vidnet, at han skulde fortælle Sandheden og ikke tage Hensyn til Chefen.

Derpaa indrømmede Vidnet, at der var solgt Pelskaaber til Tyskerne, saavel kontant som paa Afbetaling, endvidere var der solgt Kjolestof samt Herre- og Damekonfektion, men ikke i større Partier. Desuden var solgt Gardinstof til Fliegerhorst, men efter Vidnets Forklaring var det næsten ingenting.

Kaaberne havde man gemt i et særskilt Værelse, thi, som Vidnet ordret sagde, „vi ønskede ikke, at den danske Priskontrol skulde have sin Næse i, hvad vi solgte til Tyskerne“.

Det tyske Salg udgjorde ikke 25 pCt. af Omsætningen.

Ekspedient Magnus Knudsen, der havde været ansat 16 Aar i Forretningen, forklarede intet særligt Nyt. Han mente, at den tyske Handel ikke havde udgjort 25 pCt. af hele Omsætningen, og at de Kaaber, der var solgt til Tyskerne under Krigen, ikke udgjorde over 100 Stk. Kaaber der var solgt paa Afbeta-

inspektørassistent H. Eriksen, Aarhus, der havde været ansat i Smiths Forretning, var første Vidne. Han oplyste, at der i de første Aar af Besættelsen blev handlet meget med Tyskerne, en Overgang var den tyske Handel størst. Det tyske Skilt havde staaet i Vinduet i seks Mdr., og Smith havde ikke protesteret imod, at det blev taget bort. Han havde heller ikke taget sig særlig venlig af Tyskerne, der var blevet behandlet som andre Kunder.

Ank.: Fik Ekspedienterne Bonus, naar de solgte Pelskaaber til Tyskerne?

E.: Ja, naar det var ukurante Varer!

Vidnet oplyste videre at Ekspedienterne havde drevet det som en Sport at tage mere af Tyskerne, end der stod paa Prisskiltene. Forretningens Ledelse var vidende derom.

En Forklaring, der afveg fra Rapporterne.

Ekspedient K. Wolsgaard der fortsat er ansat hos Arne Smith, erklærede, at Hovedparten af Varerne blev solgt til Danskerne.

Ank.: Blev der solgt Habitter til Tyskerne?

V.: Nej.

Ank.: Det har De sagt til Rapporten?

V.: Ja, det kan være, der var Tale om nogle smaa Stykker Habittstof.

Ank.: Blev der ogsaa solgt Undertøj.

V.: Det ved jeg ikke. Jeg havde intet med den Afdeling at gøre.

Ank.: Det staar ogsaa i Rapporten!

Vidnet kom derefter i Tanker om, at der var blevet solgt Undertøj og Strømper samt noget Elastik, men var saa afvigende fra sine Forklaringer til Rapporten,

at Anklageren gjorde opmærksom paa, at Vidnet var saa forbeholden, ligesom Dommeren fandt Anledning til at henstille til Vidnet, at han skulde fortælle Sandheden og ikke tage Hensyn til Chefen.

Derpaa indrømmede Vidnet, at der var solgt Pelskaaber til Tyskerne, saavel kontant som paa Afbetaling, endvidere var der solgt Kjolestof samt Herre- og Damekonfektion, men ikke i større Partier. Desuden var solgt Gardinstof til Fliegerhorst, men efter Vidnets Forklaring var det næsten ingenting.

Kaaberne havde man gemt i et særskilt Værelse, thi, som Vidnet ordret sagde, „vi ønskede ikke, at den danske Priskontrol skulde have sin Næse i, hvad vi solgte til Tyskerne“.

Det tyske Salg udgjorde ikke 25 pCt. af Omsætningen.

Ekspedient Magnus Knudsen, der havde været ansat 16 Aar i Forretningen, forklarede intet særligt Nyt. Han mente, at den tyske Handel ikke havde udgjort 25 pCt. af hele Omsætningen, og at de Kaaber, der var solgt til Tyskerne under Krigen, ikke udgjorde over 100 Stk. Kaaberne, der var solgt paa Afbetaling, blev hængt væk, og Afdragene blevet slaaet ind som kontant Betaling. Vidnet erklærede som sin Mening, at afd. Dir. Frederiksen gerne saa, at der blev solgt til Tyskerne, men at Personalet efter Frederiksens Død selv havde taget Haand i Hanke med Salget.

Han forklarede videre, at der ikke blev givet Bonus for Salg til Tyskerne. Det, der skete, var, at man fandt nogle ukurante Varer frem. De blev solgt til danske og tyske, og Ekspedienterne fik 2 Kr. pr. Salg af disse mærkede ukurante Varer, naar de kunde sælge dem! Det var dog

indlagt i Forretningen. Der blev ogsaa solgt Varer til en tysk Kantine i Hanstholm, og Vidnet havde flere Gange set, at Tyskerne var gaaet med Jensen ind i Bagbutikken. Hun havde ogsaa været med til at stryge Strømperne, der kom i Cellofanposerne.

Sygeplejeelev Nina Østergaard, Holstebro, der i sin Tid var ansat i Forretningen, forklarede nogenlunde som ovenstaaende. Hun havde til Rapporten forklaret, at Tyskersalget var stegt, efter at Jensen var blevet Bestyrer, men det kunde hun pludselig ikke erindre i Retten.

Husassistent Eli Olsen, Thisted, havde kun været i Forretningen fem Dage efter Jensens Ankomst og mente, at det var Jensen og Hustru, der var Skyld i, at hun var blevet flyttet op i Fabriken. Hun havde set Tyskere gaa ind i Bagbutikken med Jensen, hvor ingen danske Kunder ellers kom, og havde i et enkelt Tilfælde set Jensen gemme de Penge i Lommen, som han havde faaet ind ved tysk Salg i Stedet for at slaa Pengene ind i Kasseapparatet.

Hustruens Forklaring.

Carl Jensens Hustru, Mariane Jensen, hævdede kategorisk at man i Forretningen i Dag havde lige saa mange Ekspeditioner som da Tyskerne var her, hvilket hun mente var Bevis for, at den tyske Handel ikke havde været særlig stor. Den havde hverken været en Trediedel eller en Fjerdedel af Omsætningen. Hun havde været med til at stryge Strømperne og erklærede, at de Strømper, der kom fra Smiths Fabrik, var daarlige. Tyskerne havde i hvert Tilfælde, naar de bad derom, faaet Lov at se Strømperne ...

Ank.: De har sagt det modsatte til Rapporten!

V.: Det har jeg aldrig sagt.

Hun forklarede videre, at hun kun havde solgt ganske enkelte

en Dame, der havde udtalte sig til en Rapport paa lignende Maade som Assistent Eriksen. Politibetjent Nielsen havde forinden nægtet at opgive Navnet paa Damen, som ønskede at være anonym. Retten trak sig tilbage og afsagde derefter Kendelse om, at Begæringen ikke kunde tages til Følge, da Retten fandt, at Vidneforklaringen ikke kunde være af væsentlig Betydning for Belysning af Sagen.

Tilfredse Kunder i „Det billige Hjørne“.

Overpostbud Osvald Kjeldgaard, Kontorist Anna Larsen, Storegade, og Marie Møller Kristensen, Thisted, forklarede derpaa, at de havde handlet i „Det billige Hjørne“ under Krigen. De havde set Tyskere i Forretningen, men de havde ingen Grund til Klage over den Behandling, de havde faaet. De havde Kundekort og havde altid faaet det, de bad om, om ikke straks saa senere.

Arne Smith indbød d. 9 April 1940 en tysk Officer til Middag.

Et meget vigtigt Vidneudsagn af en Snedkersvend, der forstod Tysk.

Derefter afhørtes Snedkersvend Fr. Nielsen, hvis Vidneudsagn maaske blev det mest bemærkelsesværdige af det altsammen. Han forklarede, at han den 9. April 1940 imellem Kl. 2 og 4 om Eftermiddagen, da Tyskerne var ved at rulle ind i Thisted, udfor Landsretssagfører Rasmussens Villa havde set Arne Smith stige ud af sin Bil og gaa hen til en tysk Officer, hvem han derefter havde inviteret hjem til Middag.

D.: Kan De forstaa Tysk?

V.: Ja, jeg arbejdede tre Aar før og to Aar efter sidste Verdenskrig i Tyskland!

Videre forklarede Vidnet, at den tyske Officer derefter havde

Arne Smiths Besøg hos Borgmester Iversen ...

Skatteraadsform. Chr. Iversen forklarede, at han som Borgmester i 1940 havde faaet Besøg af en højtstaaende tysk Officer „med røde Striber nedad Benklæderne“ og Arne Smith. „Jeg gik ud fra, at Smith skulde fungere som Tolk“, forklarede Chr. Iversen, „men der var ingen Tale derom, og Arne Smith fungerede heller ikke som saadan, da vi havde en Tolk paa Kontoret. Tyskeren og Smith havde derefter set paa et Generalstabskort, der omfattede Eggen omkring Vandet, og Smith havde sammen med Tyskeren peget paa Kortet og talt sammen. Smith havde ikke fungeret som Tolk.“

Da Iversens skulde likvideres ...!

Ank.: Har Smith truet Dem med, at De skulde likvideres?

I.: Skal jeg svare?

D.: Det lyder alt for spændende til, at De skulde lade være.

I.: Jeg betragter det hele som en kaad Drengestreg og ikke som en voksen Mands Handling. Jeg er jo Fagforeningsformand og maa ofte blande mig i noget, der kan faa andre til at fare op med Fraade om Munden.

D.: Havde Smith det?

I.: Det ved jeg ikke. Jeg talte med ham i Telefonen.

Derefter fremgik det, at Smith skulde have sagt til Iversen, at der vilde komme et andet Styre og saa vilde han blive en af de første, der skulde likvideres, men det havde Iversen ikke tillagt nogen Betydning.

Formodede, at Smith var med som Tolk!

Kommunebogholder Chr. Nielsen, Thisted, havde i sin Tid overværet Samtalen mellem Tyskeren, Smith og Chr. Iversen. Vidnet formodede, at Smith var med som Tolk, da han ikke mente, Smith var vidende om, at der var sprogkyndige Folk paa Kommunekontoret. Det var dog kun

en Antagelse. Smith havde ikke fungeret som Tolk ved den nævnte Lejlighed.

Det var Arne Smith, der ringede om Tyskernes Ankomst.

Overklitfoged Rasmussen, „Søholt“, kom i Vidneskranken Kl. 23 i Aften. Han forklarede, at Arne Smith havde indfundet sig paa hans Bopæl sammen med en Snes Tyskere i Maj 1940. Smith havde forinden meddelt hans Kone, at de vilde komme. Tyskerne vilde dels have Træ og dels have anvist Arealer til Pejlestationer m. v. Arne Smith havde været med der og senere i Klitmøller, hvor man saa paa Arealer, men Vidnet havde ikke set, at Smith havde fungeret som Tolk og vidste iøvrigt ikke, i hvilken Egenkab Smith deltog i Turen. Han havde dog senere ved Samtale med en tysk Byggeleder faaet det Indtryk, at Arne Smith gik Tyskerne til Haande ved forskelligt.

Værket i Bedsted fik ingen Olie!

Kablmester Nielsen, Bedsted, forklarede, at Tyskerne en Dag i 1940 var kommet til Bedsted sammen med Arne Smith, der havde fungeret som Tolk, og ved denne Lejlighed ogsaa havde sagt „Vi skal have lavet ...“ Om det var Smiths eget Udtryk eller blot en Oversættelse, var Vidnet ikke klar over. Han indrømmede, at der havde været Tale om Olie, idet han havde sagt, at Tyskerne nok kunde faa Strøm, men saa skulde Værket have Olie. Da havde Smith sagt, at det kunde de ogsaa faa, men heller ikke her kunde Vidnet huske, om det var en Oversættelse eller Smiths egne Ord. Han kunde heller ikke huske, hvor stort et Kvantum Olie der var Tale om.

struks at have faaet om, at han skulde indberette, hvorvidt Arbejderne var for Tyskland eller England. Han forklarede, at han i 1940 af Kriminalpolitiet var blevet forevist et Brev, hvori der stod, at Vidnet havde en saadan Bestilling. Dette Brev var underskrevet af Arne Smith selv.

Vidnet havde i sin Tid til en Politirapport forklaret, at han for Vald. Andersen skulde undersøge Stemningen blandt Arbejderne, bl. a. om Chr. Iversens Stilling, men det nægtede Vidnet at kende noget til. Der var i hvert Fald ikke Tale om skriftlige Rapporter.

Forsvareren: Var Valdemar Andersen ikke noget af en Original?

V.: Nej, Valdemar Andersen var en flink Mand.

— Dermed sluttede Aftenens Retsmøde, men Klokkeren var ogsaa slagen 12, inden de sidste Mennesker forlod Retsbygningen. Begivenhederne havde været overværet af en Snes Mennesker det meste af Dagen.

De sidste Vidne-afhøringer.

I Formiddags Kl. 10 fortsatte Retten Behandlingen af Arne Smith Sagen, stadigvæk i Overværelse af en Del interesserede Tilhørere.

Da Vald. Andersen engageredes til Arbejde for Tyskerne.

Som Vidne afhørtes tidl. Entreprenør Valdemar Andersen, der forklarede, hvorledes han i 1939 var kommet i Forbindelse med Arne Smith. Efter Besættelsen var han en Dag blevet kaldt ned paa Hotel „Royal“, hvor han traf 2 tyske Ingeniører. Smith var til Stede i Stuen og optraadte som Oversætter.

Tyskerne opfordrede Vidnet til at udføre Arbejdet i Klitmøller.

mons Bakker, og Smith opnaaede her en Ordning med Tyskerne, saa Vald. Andersen kunde faa sit Tilgodehavende igen. Smith skulde ved den paagældende Lejlighed have optraadt haardt overfor Tyskerne, og Vidnet mente, det skete for at hjælpe ham.

— Afhøringen af Vald. Andersen varede en lille Time.

Smith fik Vaabentilladelse efter sin Udmeldelse af Partiet.

„Sysselleder“ Lothar Jeppesen afhørtes derpaa. Han forklarede, at han var vidende om, at Smith havde faaet tysk Vaabentilladelse. Det var sket en Dag, da Vidnet havde været inde paa Smiths Kontor og netop havde faaet Meddelelse om, at DNSAP havde stillet Vaabentilladelser til Raadighed for de mest trofaste Partifæller. Tilladelsen gjaldt kun een Pistol.

Domm.: Var Smith Medlem af Partiet?

V.: Han havde udmeldt sig til mig, inden han fik Vaabentilladelsen af mig.

Domm.: Hvordan kan det være, at De udleverer en Tilladelse til en Mand, der har meldt sig ud af Partiet. Ser det ikke underligt ud?

V.: Jeg ansaa ham for et ædelt Menneske, og Grunden til hans Udmeldelse var den, at hans Bekendtskabskreds saa skævt til ham for hans Indstilling. Udmeldelsen var kun formel. Jeg betragtede ham stadig som Nationalsocialist og regnede ikke med, at han vilde misbruge Tilladelsen.

Domm.: Smith staar stadigvæk i Partiet!

V.: Nej, jeg meldte ham ud.

Domm.: Ja, men han staar der endnu.

Det kunde Jeppesen ikke forstaa og hævdede at have indsendt Udmeldelsen.

for sin Naziindstilling og sin Tyskvenlighed og var Samarbejdsmand under hele Besættelsen fra den første til den sidste Dag.

Den 9. April, da Tyskerne paa forræderisk Vis kom ind i Landet, inviterede han dem til Middag. Han gik dem til Haande som Tolk og skaffede dem Entreprenører osv. I hans Samarbejde med Tyskerne har han vist anstødelige Initiativ. Nu skal Direktør Frederiksen have hele Skylden for, hvad der er sket, men Smith har dog godkendt meget af det og var jo tyskvenlig. For over 119,000 Kr. leveredes der Varer uden Tilladelse, ligesom der derudover leveredes Ting til Tyskerne, som ikke var til personligt Behov. Der er taget Overpriser og ydet Provision samt ydet Tyskerne 2 pCt. Rabat.

I Begyndelsen af Besættelsen rejste Smith rundt som Tolk, viste rundt osv., gik Tyskerne til Haande og har i rigeligt Maal overtraadt Straffelovstillæggets Par. 16 om utilbørligt Samarbejde. Der kan ikke være Tvivl om, at Smith bør straffes for disse Forhold.

Videre krævede Anklageren Smith dømt for Hæleri ved paa anstødelig Vis at have udnyttet de indtrufne Forhold. Der er med Hensyn til Telefonkabel m. v. Tale om en direkte Sort Børs handel, medens der kan være undskyldende Momenter med Hensyn til Cementhandelen.

Smith har overtraadt Vaabenloven, idet Tilladelse fra Politiet ikke var Tilladelse nok! At han havde en tysk Vaabentilladelse gør ikke Sagen bedre.

„Det billige Hjørne“s Bedrifter.

Videre krævede Anklageren Bestyrer Carl Jensen dømt efter

hvor man saa paa Arealer, men Vidnet havde ikke set, at Smith havde fungeret som Tolk og vidste iøvrigt ikke, i hvilken Egenkab Smith deltog i Turen. Han havde dog senere ved Samtale med en tysk Byggeleder faaet det Indtryk, at Arne Smith gik Tyskerne til Haande ved forskelligt.

Værket i Bedsted fik ingen Olie!

Kablmester Nielsen, Bedsted, forklarede, at Tyskerne en Dag i 1940 var kommet til Bedsted sammen med Arne Smith, der havde fungeret som Tolk, og ved denne Lejlighed ogsaa havde sagt „Vi skal have lavet ...“ Om det var Smiths eget Udtryk eller blot en Oversættelse, var Vidnet ikke klar over. Han indrømmede, at der havde været Tale om Olie, idet han havde sagt, at Tyskerne nok kunde faa Strøm, men saa skulde Værket have Olie. Da havde Smith sagt, at det kunde de ogsaa faa, men heller ikke her kunde Vidnet huske, om det var en Oversættelse eller Smiths egne Ord. Han kunde heller ikke huske, hvor stort et Kvantum Olie, der var Tale om og fandt det ogsaa underordnet, da man ikke havde faaet een eneste Liter af det lovede Kvantum.

Opfordring til at levere Træ til tyske Arbejder!

Tømmerhandler Otto Nielsen, Thisted, forklarede, at der i 1940 var blevet ringet til Firmaets Kontor fra Arne Smith. Vidnet var da gaaet ned paa Arne Smiths Kontor, og Smith havde her opfordret Firmaet til at levere Materialer til et tysk Bygearbejde i Hansholm.

Var Mærkedahl „Stemningsberetter“?

Nattens sidste Vidne var P. C. Mærkedahl, Thisted, der forklarede, at han i sin Tid for Valdemar Andersen havde udført Kontrol med Arbejderne paa Byggepladserne. Han havde faaet 385 Kr. til Gode, som han senere havde faaet leveret af Arne Smith. Han hævdede ingen In-

Rejsende, men Klommen saa slagen 12. inden de sidste Mennesker forlod Retsbygningen. Begivenhederne havde været overværet af en Snes Mennesker det meste af Dagen.

De sidste Vidne-afhøringer.

I Formiddags Kl. 10 fortsatte Retten Behandlingen af Arne Smith Sagen, stadigvæk i Overværelse af en Del interesserede Tilhørere.

Da Vald. Andersen engageredes til Arbejde for Tyskerne.

Som Vidne afhørtes tidl. Entreprenør Valdemar Andersen, der forklarede, hvorledes han i 1939 var kommet i Forbindelse med Arne Smith. Efter Besættelsen var han en Dag blevet kaldt ned paa Hotel „Royal“, hvor han traf 2 tyske Ingeniører. Smith var til Stede i Stuen og optraadte som Oversætter.

Tyskerne opfordrede Vidnet til at udføre Arbejder i Klitmøller og tilbød ham 10 pCt. paa Materialer og 35 pCt. paa Arbejdslønnen i Fortjeneste. Aftalen blev senere ændret til 25 pCt. af den samlede Omsætning.

Vidnet forklarede videre, at han engang senere var kommet i Forbindelse med Smith, idet Vidnet, der var blevet anholdt paa tysk Foranledning, kom ud ved Smiths Hjælp. Denne havde hjulpet ham med Penge ved denne Lejlighed og senere hjulpet ham til at faa Orden i sine økonomiske Forhold. Om Smith havde ført Forhandlinger med Tyskerne, vidste Vidnet ikke, men troede, at Smiths Indgriben maatte ses paa Baggrund af, at Smith havde skaffet ham det tyske Arbejde og derfor vilde undgaa, at der opstod Forviklinger. Ved en senere Lejlighed, da Vidnet søgte at kræve sit Tilgodehavende ind hos Tyskerne, udvirkede Smith en Sammenkomst med disse. Den fandt Sted paa Si-

Partiet? Domm. Var Smith

V.: Han havde udmeldt sig til mig, inden han fik Vaabentilladelsen af mig.

Domm.: Hvordan kan det være, at De udleverer en Tilladelse til en Mand, der har meldt sig ud af Partiet. Ser det ikke underligt ud?

V.: Jeg ansaa ham for et ædelt Menneske, og Grunden til hans Udmeldelse var den, at hans Bekendtskabskreds saa skævt til ham for hans Indstilling. Udmeldelsen var kun formel. Jeg betragtede ham stadig som Nationalsocialist og regnede ikke med, at han vilde misbruge Tilladelsen.

Domm.: Smith staar stadigvæk i Partiet!

V.: Nej, jeg meldte ham ud.

Domm.: Ja, men han staar der endnu.

Det kunde Jeppesen ikke forstaa og hævdede at have indsendt Udmeldelsen.

Med Hensyn til Forhandlingerne om Telefonkabel m. v. forklarede Vidnet i Lighed med Tiltaltes Forklaring i Gaar og fremhævede, at Smith ikke havde rettet nogen Opfordring til Tyskerne om at faa de nævnte Materialer.

Vidnet forklarede videre, at han flere Gange havde opfordret Smith til at genindmelde sig i Partiet.

— Anklageren frafaldt derpaa Afhøring af Ingeniør Asmussen, København, og Politibetjent G. Nissen, Hurup.

Proceduren.

Arne Smith var Samarbejdsmand!

Anklageren, Landsretssagfører Larsen, krævede Smith dømt efter Anklageskriftet og ikke efter det, man havde hørt om, at han skulde være Kaj Munks Morder, Spion m. v. Smith, der vel er Byens rigeste Mand, var kendt

rejste Smith rundt som Tolk, ste rundt osv., gik Tyskerne til Haande og har i rigeligt Maal overtraadt Straffelovstilleægts Par. 16 om utilbørligt Samarbejde. Der kan ikke være Tvivl om, at Smith bør straffes for disse Forhold.

Videre krævede Anklageren Smith dømt for Hæleri ved paa anstødelig Vis at have udnyttet de indtrufne Forhold. Der er med Hensyn til Telefonkabel m. v. Tale om en direkte Sort Børs handel, medens der kan være undskyldende Momenter med Hensyn til Cementhandelen.

Smith har overtraadt Vaabenloven, idet Tilladelse fra Politiet ikke var Tilladelse nok! At han havde en tysk Vaabentilladelse gør ikke Sagen bedre.

„Det billige Hjørne“s Bedrifter.

Videre krævede Anklageren Bestyrer Carl Jensen dømt efter Anklageskriftet. Smith og Jensen var lige gode om denne ulovlige Handel. Tyskerne blev behandlet godt. Butiken var tilsyneladende fyldt med Varer, idet de danske Kunder har kunnet faa alt, hvad de ønskede, og det samme gælder for Tyskerne. Nettofortjenesten ved den tyske Handel udgør 12,500 Kr.

Begge tiltales desuden for Bedrageri vedrørende de meget omtalte Damestrømper.

Anklageren kom sluttelig ind paa Kravet om Konfiskation af Smiths Formue og Overdragelsen af 127,000 Kr. til Hustruen omstødt.

Han bemærkede, at det ikke kunde være Meningen, at Tyskernes Haandlangere fremtidig skulde have Lov at sidde med deres store Formuer i indflydelsesrige Stillinger.

I Eftermiddagens Retsmøde fik Forsvareren Ordet, og Dømmen ventes ud paa Aftenen.

Bortrejse agt Stagsstrup For dag den 9. At som vil deltag til Købm. Nierdersen, Gærup 5. August.

S Møde i For dag den 1. A sionær Mi gaard. Alle

Nordthy

Under Le Bildsøe-Redskabspr MASKIN-K der:

Forpagter dag den Niels Chr. Tirsdag begge Da gratis for ker med Afslutning Hillerslev drag og interesse

Laa

for T

har indt første G første G

Idræ

Gym af Eli herred vejr in

Man Fodbol rækker Fodbol fra Sv

Vede

Am træff 12-1 19-2

THISTED BY OG EGN

Hvorledes bliver Vejrret?

Meteorologisk Institut meddeler:
Udølg til frisk til stiv, ved Kysterne
haard vestlig og nordvestlig Kuling med
flere Byger og efterhaanden noget
kolligere Vejr. Urovarsel for de danske
Parvande.
Færdselstygtorne tændes 22.08. og
slukkes 3.88.

Arne Smith løsladt.

Han idømtes et Aars Fængsel, der allerede er afsonet, og skal udrede 150,000 Kr. plus Sags- og Revisionsomkostninger.

Købmand Arne Smiths Befrielsestid indtraf i Gaar ved 18-Tiden. Over et halvt Hundrede Tilhørere havde indfundet sig paa Trappen til Byraadssalen et Kvarterstid før Dørene til Retsalen blev lukket op, og der herskede stærk Spænding om Sagens Udfald.

Smith idømtes Fængsel i 1 Aar. I Tillægsbøde skal han betale 75,000 Kr., og andre 75,000 Kr. konfiskeres. Han skal endvidere betale 1/10 af Sagsomkostningerne og alle Omkostninger vedr. Revisionen af Forretningens Bøger, og det bliver til en hel Del.

Dommen er for Værnemageriets Vedkommende afsagt efter den milde Værnemagerlov, de øvrige Forseelser efter den borgerlige Straffelov med Tillæg. Smith blev kendt skyldig i Værnemageri (ulovlig Handel med Tyskerne) og i uagtsomt Hæleri med Hensyn til Købet af de stjaalne tyske Bløfakter med Undtagelse af Cementen samt for ulovlig Vaabenbesiddelse, mens han blev frifundet for Anklagen for at have været Tolk og for Bedrageritiltalen.

Kravet om Omsættelse af hans Overdragelse af 127,000 Kr. til Hustruen som Særeje blev efter Dommen ikke taget til Følge. Han mistede ingen almene Rettigheder.

Da Smith har siddet interneret i 15 Mdr. er Straffen saa vel udstaaet, og han blev straks løsladt.

Bestyrer Carl Vald. Jensen idømtes en Bøde paa 500 Kr. for Overtrædelse af 200 Kr.s Bestemmelsen.

Et Par Hundrede Mennesker afventede uden for Raadhuset Sagens Udfald, men man saa ikke Smith forlade Retsbygningen som en fri Mand, idet han for at undgaa det nysgerrige Publikum benyttede en anden Udgang.

Under Proceduren beledede Anklageren Arne Smith som værende Samarbejdsmand fra Besættelsens første til sidste Dag. Den 9. April, da Tyskerne paa skændig Vis kom til Landet, inviterede han dem paa Middag, og faa Dage efter gik han dem til Haande paa forskellig Vis. I sin Forretning udviste han anstødeligt

Initiativ i Tyskerhandelen, men nu skulde det hele læsses over paa aldøde Dir. Frederiksen. Anklageren krævede Dom efter Anklageskriftet og bemærkede, at det ikke kunde være Mening, at Tyskerne Haandlangere fremtidig skulde have Lov at sidde med deres store Formuer i indflydelsesrige Stillinger.

Forsvareren hævdede, at Smiths Handlinger skulde bedømmes i Forhold til Smiths hele Person. Han kunde irritere ved samtidig at virke som et stort Barn tillige med, at han var overlegen og stædig. Man skulde ikke have taget ham saa højlidelig, for Mening var ikke saa slem. Det vidste de, der kendte Smith.

At Politiets store Anstrengelser var der kun blevet et magert Anklageskrift, for der var i Virkeligheden ikke meget at sige Smith paa. Sagen var fra Begyndelsen af slaaet voldsomt op, og det gav Rygterne god Vind i Sejlene. Da man senere opdagede, at Smiths Forseelser var uhyre smaa, undlod man at lade Sagen falde ned i det Plan, hvor den rettelig hørte hjemme.

Smith havde vel nok i Begyndelsen fraterniseret lidt, ligesom hans Lyst til Eventyr havde ført ham ind i de Smaating, der nu var pustet vældigt op. Han havde overtraadt 200 Kr.s-Bestemmelsen, og det maatte han bøde for, men som Værnemager betraget, var han meget lille. Forsvareren sluttede med at sige, at Smith allerede ved sin lange Internering havde betalt nok for sine Lovovertrædelser.

Bestyrer Carl Jensen erklærede sig tilfreds med Dommen, mens Arne Smith ønskede Betæknings-tid. Det kan formentlig dog ikke ventes, at han vil appellere til Landsretten, men Spørgsmaalet er saa, om Anklagemyndigheden ønsker Sagen paaanket. Ankefristen er fire Uger.

Hjem fra Skibstedborg.

Ydby P.D.F. vendte i Gaar hjem fra en 6 Dages Lejr i Skibstedborg. Der var ialt 30 Deltagere, og Drengene var begejstrede for Oplevelserne. Lejren blev ledet af Frans Christensen.

Udsigtstaarn i Ydby Plantage?

Boddum-Ydby Sogneraad afholdt i Aftes Møde.

Overfredningsnævnet meddelte, at der afholdes Aastedsmøde i Sagen vedrørende Fredning af Boddum Bakke Fredag den 9. August Kl. 14 i Doverodde Kro. Sogneraadet vedtog at lade sig repræsentere.

Døvsstummeforeningen, Landsforeningen „Arbejde adler“ og Landsforeningen af vanføre og lemlæstede bevilgedes hver 10 Kr.

Paa givnen Foranledning førtes der en Forhandling om Kommunens Plantage, der i Sommer har været stærkt benyttet baade til Afholdelse af Friluftsmøder og udendørs Selskabelighed. Man drøftede Muligheden at lade rejse et Udkigstaarn, hvorfra man vil have en vid Udsigt over den smukke Egn.

Musik-Program

for den kommunale Koncert i Thisted Plantage Torsdag Kl. 20—22.

1. Fr. Blom: Europa March.
2. J. Gilbert: Maaneskin, Val.
3. F. Michelsen: Patrouille og Fæl-

Isenkræmmer Tage Jeppesens Sag.

Dommen falder i Eftermiddag

Isenkræmmer Tage Jeppesen, Thisted, havde i Dag sin Sag til Behandling ved Særretten i Thisted hos Dommer Rasmussen. Anklager var Politifuldmægtig Korsner og Forvarer Lrs. Waldorf, København. Domsmand var Odr. O. Grøvesen, Thisted, og Odr. Alfr. Madsen, Kløv, til hvem der blev sendt Bud, efter at Pru Nicolajsen, Nørhø, var udeblevet som Domsmand.

Jeppesen tiltaltes for Overtrædelse af den milde Værnemagerlov ved paa utilbørlig Maade at have solgt Isenkramvarer for 250,000 Kr. til Værnemagten. Bruttofor-tjenesten havde været 83,000 Kr. Jeppesens hele Formue krævedes inddraget, og han selv idømt Fængselsstraf tillige med en Bøde paa ikke under 50,000 Kr.

Tage Jeppesen nægtede sig skyldig i Værnemageri, men erkendte sig skyldig i ulovligt Salg til Værnemagten. Der var dog ikke solgt for 250,000 Kr., og Handelen var begyndt i det smaa. Den første Leverance bestod i Køkkenudstyr for ca. 12,000 Kr. Senere, da Forbudet mod Leverancer til Tyskerne uden Tilladelse kom, fik Jeppesen efter Ansøgning Lov til at levere et mindre Parti Varer, men paa Tilladelsen stod, at yderligere Tilladelse kunde ikke forventes. Der landt dog stadig Leverancer Sted, idet Tyskerne forsikrede, at de nok skulde indhente den fornødne Tilladelse.

Dom.: Var De den eneste blandt Isenkræmmerne i Thisted, der var Leverandør?

J.: Det ved jeg ikke.

Ankl.: Var De kendt med alle de Lovbestemmelser, der skulde iagttages?

J.: Nej.

Dom.: Det stod da i Deres Fagblad og i Aviserne, og De lukkede da ikke Øjnene for det, der vedrørte Deres Forretning?

J.: Tyskerne skulde jo behandles som danske Kunder.

Dom.: Mente De, at den ene Bestemmelse udslettede den anden?

J.: Nej, men jeg regnede med, at det gjaldt om at faa det til at glide.

Ankl.: Og Resultatet blev, at De undlod at søge Tilladelser.

Tyskerne fik 2 pCt. Kasserabat i Lighed med, hvad større danske Kunder fik. Dette var Jeppesen nødtvungen gaet med til, forklarede han.

Ankl.: Her havde De da en glimrende Chance til at komme af med Tyskerne.

J.: Ja, men det skulde jo glide!

Betalingen havde dels fundet Sted i Check og dels i Kontanter. Den tyske Omsætning blev ført i smaa Kassekladder-Bøger, som blev revet itu, naar de var skrevet ud. Salget havde omfattet alm. Isenkramvarer, større Gryder, Nødlygter, Slukningsapparater m. v.

I Eftermiddag afholdes over en halv Snæs Vidner, og Dommen ventes afsagt ved 17-Tiden.

Kæmpelisk fra Havet.

Fra Thyborøn meddeles:

Hajfiskeriet herfra synes at have en Fremtid for sig, men det er ikke let for Tiden at skaffe de store Kroge, der skal bruges. Det gaar muligvis saadan, at en Kutter maa afsted til Norge for at hente Kroge. Mange af disse Kæmpelisk er indbragt her, og Badegæsterne beundrer Giganterne,

hvor den havde landet en Lant, der solgtes for 686 Pd. Sterling-Columbine.

Hæstvognret:

Et ret kraftigt Lavtryk over Skagerak bevæger sig i østlig Retning. Der kan i de nærmeste Dage Iremdelse ventes temmelig ustadigt Vejr med Regn eller Regnbyger af og til.

Kuhnmünch stadig i Fængsel.

Han har haft alle Tilladelser i Orden og forstaaer ikke den fortsatte Fængsling.

Automobilforhandler S. Kuhnmünch, Thisted, fremstilledes i Gaar i Retten for at faa sin Fængsling forlængt. Som Forsvarer skulde Lrs. Erik Waldorf, København, møde, men paa Grund af en Misforstaaelse vedr. Tidspunktet, var denne ikke kommet til Stede.

Kuhnmünch blev underrettet om, at Revisionen af Regnskaberne vilde være afsluttet senest 1. August. Naar dette er sket, vil der kunne tages endelig Stilling til, om hans Fængsling eller forblive længslet, til Sagen afgøres ved Retten. I saa Fald er der lang Tid igen. Anklageren oplyste, at Revisionsmaterialet efter 1. August først skulde gennemgaa af Politiet, inden Kuhnmünch paany kunde fremstilles, saaledes at en fortsat Fængsling til 17. August var nødvendig.

— Er De indforstaaet hermed? spurgte Anklageren.

— Ja, det er jeg.

Ankl.: Nu De er her, vil jeg gerne spørge: Er De indforstaaet med, at De som Hovedaktionær og Leder af Motorkompagniet alene bærer Ansvaret for, hvad Firmaet har foretaget sig?

K.: Skal jeg svare i Dag?

Ankl.: Nej, det kan De selv bestemme.

K.: Tillader De saa, at jeg spørger min Forsvarer først?

Ankl.: Ja, bevares.

Sagen var dog ikke afgjort hermed. Da Sagføreren fra København, der havde ført Arne Smith-Sagen, erfarede, at Retsmødet havde fundet Sted uden ham, rettede han Anmodning om at faa Kuhnmünch fremstillet paany. Dette skete i Formiddag Kl. 8,30.

Forsvareren protesterede mod fortsat Fængsling og henviste til, at Sagens faktiske Forhold, Omsætningen med Tyskerne paa 1,6 Mill. Kr., ikke var det afgørende for Fængsling. Han hævdede, at der endnu ikke i Danmark var dømt efter Par. 15, som Kuhnmünch var sigtet for Overtrædelse af. Beløbets Størrelse var ikke det afgørende, men om der forelaa noget særdeles graverende i Sagen, og det gjorde der ikke. Kuhnmünch havde maaske nok været lidt flink overfor de tyske Mekanikere og Ingeniører, budt dem Cigaretter og hjulpet dem til at faa Tag over Hovedet i Byen, men det var noget, der uundgaeligt fulgte med. Alle Anklagepunkter om „det anstødelige Initiativ“ var da ogsaa rene Bagateller, og Sagen kunde udmærket henføres under den milde Værnemagerlov, hvorefter Fængsling ikke absolut skulde finde Sted.

Jeg synes, sagde Forsvareren, at vi maa kunne være enige om, at det er uden Betydning for Sagens videre Forløb, at Kuhnmünch sidder hjemme. Der mangler jo kun Revisionsberetningen, og den kommer i Morgen. Kuhnmünch er en ældre Mand, og den lange Tid, han allerede har siddet, maa kunne være nok.

Politifuldmægtig Korsner ud-

Eftersmidning
 Tage Jeppesen,
 Dag sin Sag til
 Sættretten i Thi-
 sted Rasmussen.
 Politifuldmægtig
 varet Lrs. Wal-
 domsmænd var
 vesen, Thisted,
 dsen, Kløv, til
 ndt Bud, efter
 Nørbaa, var
 nsmand.
 for Overtræ-
 Værnemagerlov
 Maade at have
 er for 250,000
 en. Bruttofor-
 ret 83,000 Kr.
 nue krævedes
 selv idemt
 med en Bøde
 000 Kr.
 n næglede sig
 geri, men er-
 ulovligt Salg
 Der var dog
 000 Kr., og
 dt i det smaa
 nce bestod i
 ca. 12,000 Kr.
 t mod Leve-
 den Tilladelse
 ter Ansøgning
 mindre Parti
 ladelsen stod,
 se kunde ikke
 dt dog stadig
 det Tyskerne
 k skulde ind-
 Tilladelse.
 den eneste
 ne i Thisted,
 ke.
 endt med alle
 der skulde
 da i Deres
 erne, og De
 nene for det,
 Forretning?
 e jo behand-
 der.
 at den ene
 den anden?
 eguede med,
 faa det til at
 tet blev, at
 illadelser.
 Kasserabat
 tørre danske
 ar Jeppesen
 ved til, for-
 e De da en
 at komme
 de jo glide i
 jels fundet
 Kontanter.
 blev ført i
 r, som blev
 skrevet ud.
 t alm. Isen-
 der, Nød-
 ter m. v.
 is over en
 Dommen
 den.
 es at have
 en det er
 skaffe de
 bruges.
 an, at en
 tge for at
 al disse
 her, og
 ganterne,
 Kutternes
 veddeles,
 ndbringe
 enkelte
 edes en
 d. Den
 ent som
 len var
 len tyk.
 ødspæt-
 og Pak-
 de. En
 rimsby,

Et ret krigligt Læstyns udsigt
 bevæger sig i vestlig Retning. Det kan
 i de nærmeste Dage fremdeles ventes
 læmmelig ustadigt Vejr med Regn eller
 Regnbyger af og til.

Kuhnmünch stadig i Fængsel.

Han har haft alle Tilladelser i Orden og forstaar ikke den fortsatte Fængsling.

Automobilforhandler S. Kuhnmünch, Thisted, fremstilledes i Gaar i Retten for at faa sin Fængsling forlænget. Som Forsvarer skulde Lrs. Erik Waldorf, København, møde, men paa Grund af en Misforstaaelse vedr. Tidspunktet, var denne ikke kommet til Stede.

Kuhnmünch blev underrettet om, at Revisionen af Regnskaberne vilde være afsluttet senest 1. August. Naar dette er sket, vil der kunne tages endelig Stilling til, om hanskaal løslades eller forblive længe, til Sagen afgøres ved Retten. I saa Fald er der lang Tid igen. Anklageren oplyste, at Revisionsklageren oplyste, at August først skulde gennemgaa af Politiet, inden Kuhnmünch paany kunde fremstilles, saaledes at en fortsat Fængsling til 17. August var nødvendig.

— Er De indforstaaet hermed? spurgte Anklageren.

— Ja, det er jeg.

Ankl.: Nu De er her, vil jeg gerne spørge: Er De indforstaaet med, at De som Hovedaktionær og Leder af Motorkompagniet alene bærer Ansvaret for, hvad Firmaet har foretaget sig?

K: Skal jeg svare i Dag?

Ankl.: Nej, det kan De selv bestemme.

K: Tillader De saa, at jeg spørger min Forsvarer først?

Ankl.: Ja, bevares.

Sagen var dog ikke afgjort hermed. Da Sagføreren fra København, der havde lært Arne Smith-Sagen, erfarede, at Retsmødet havde lundet Sted uden ham, rettede han Anmodning om at faa Kuhnmünch fremstillet paany. Dette skete i Formiddag Kl. 8,30.

Forsvareren protesterede mod fortsat Fængsling og henviste til, at Sagens faktiske Forhold, Omsætningen med Tyskerne paa 1,6 Mill. Kr., ikke var det afgørende for Fængsling. Han hævdede, at der endnu ikke i Danmark var dømt efter Par. 15, som Kuhnmünch var sigtet for Overtrædelse af. Beløbets Størrelse var ikke det afgørende, men om der forelaa noget særdeles graverende i Sagen, og det gjorde der ikke. Kuhnmünch havde maaske nok været lidt flink overfor de tyske Mekanikere og Ingeniører, budt dem Cigaretter og hjulpet dem til at faa Tag over Hovedet i Byen, men det var noget, der uundgaaeligt fulgte med. Alle Anklagepunkter om „det anstødelige Initiativ“ var da ogsaa rene Bagateller, og Sagen kunde udmærket henføres under den milde Værnemagerlov, hvorefter Fængsling ikke absolut skulde finde Sted.

Jeg synes, sagde Forsvareren, at vi maa kunne være enige om, at det er uden Betydning for Sagens videre Forløb, at Kuhnmünch sidder hjemme. Der mangler jo kun Revisionsberetningen, og den kommer i Morgen. Kuhnmünch er en ældre Mand, og den lange Tid, han allerede har siddet, maa kunne være nok.

Politifuldmægtig Korsner udtalte, at Politiet forinden Fængslingen havde gjort sig Overvejelser om, hvorvidt der overhovedet skulde finde Fængsling Sted, da der paa dette Tidspunkt var gaaet 10 Maaneder efter Kapitulationen, men man havde altsaa lundet, at Sagen havde en saadan Karakter, at Fængslingen skulde i retages. Iøvrigt havde Landsretten jo ogsaa afslaaet at løslade Kuhnmünch. Den strenge Værnemagerlov var ikke blevet kvalt, fordi der senere var kommet en „mild.“ Politiet havde forsogt paa alle Maader at komme til Bunds i den store Sag, og under Efterforsøgningen var der kommet nye, skærpende Momen-

JOHS. E. LARSEN

Ved Socialdemokratiets Sommerfest i Thisted i Søndags udtalte Landstingsmand Johs. E. Larsen bl. a., at den megen Tale, der i Krigens Aar havde lydt om Fællesskab, var forstummet, og i Stedet blev der lagt op til økonomisk Kamp, idet de bedrestillede stadigvæk mente, at den jævne Befolkning skulde bære Byrderne.

Vi troede efter Krigsalslutningen, at vi stod overfor en ny Tid, hvor de reaktionære Kræfter skulde træde i Baggrunden for den kommende Opbygning. Det engelske Valg bestyrkede os i denne Tro. Oktobervalget blev imidlertid en stor Skuffelse. Vi fik en Spaltning i Arbejdernes egne Rækker. Kommunerne fik Vind i Sejlene i Kraft af Tingenes Udvikling, og de laante Glans af Ruslands mægtige Krigsindsats.

Nogle mente, at Kommunerne var bedre Socialister end Socialdemokraterne, og kunde man ikke opnaa andet ved at stemme kommunistisk, saa kunde man dog opnaa at lægge Pres paa Socialdemokratiet. Kommunerne opnaaede imidlertid det modsatte ved at sætte Knud Kristensen til Roret.

Under Valgkamp i Gnen kom Socialdemokratiets Valgprogram til at

ter frem for Dagens Lys, og det var absolut ikke rene Bagateller.

Kuhnmünch udtalte, at han ikke kunde forstaa, at han skulde sigtes for Værnemageri, naar han havde haft Myndighedernes Tilladelse til hver eneste Stump Arbejde, der var udført, og samtidig staaet i regelmæssig Forbindelse med Handelsministeriet, som var fuldt indforstaaet med Arbejdets Karakter.

Ankl.: Ja, det Synspunkt har tit været fremme, og hertil kan jeg svare, at Samarbejdet med Værnemagten udmærket kan være utilbørligt, selvom man tilsyneladende har fulgt Spillet Regler.

K: Ja, naturligvis.

Ankl.: Hvis en Arbejdsmand har købt 3—4 Lastbiler under Besættelsen og har faaet Tilladelse til at køre med dem, kan det jo godt være, at man bageller faar Kendskab til Ting, som er anstødelige.

K: Ja, det er vel rigtigt nok... havde jeg anet, det skulde gaa saadan, havde jeg ikke rørt ved dette Arbejde paa nogen Maade.

Dom: Mon ikke der skulde være mere Grundlag for at løre Sagen frem, naar Revisionen er lærdig? Saa kan vi længsle ham til 17. August. Hvad siger De til det, Forsvarer?

Forsv.: Jeg paakærer til Landsretten!

Og herved blev det. Landsretten skal nu en af de nærmeste Dage tage Stilling til, om den vil følge Retten i Thisted.

Sønderhaa-Hørsted Kirker.

Pastor Johs. Nielsen, Niløse, tidligere Sønderhaa-Hørsted, gæster for Tiden sine gamle Sogne og prædiker paa Søndag Kl. 10 i Sønderhaa og Kl. 14 i Hørsted.

Jordelærd i Lild.

Fhv. Teglværksejer P. Odgaard Bjergel, begravedes i Gaar

spille en
 det skæ
 Socialist
 Dem, d
 lignende
 Aar side
 at dette
 pegede
 forskellig
 „Ønsker
 paa Soc
 Venstr
 saa kort
 den Kaa
 il Nu
 ikke læ
 Statsind
 Social
 ikke at
 længere
 kun for
 folkning
 mal Tid
 har Vel
 og det
 kersel.
 Erhverv
 Hvori
 Kræfter
 sig, ka
 Hundre
 er for
 brikern
 Efter
 paa B
 russisk
 mander
 og Eng
 naturlig
 Inflation
 Krigslo
 heden
 de ledi
 dog kt
 i Eng
 Beløb.
 derimo
 naar d
 indirek
 Forbru
 Efter
 Arbejdi
 slutted
 Tale n
 katiets
 hvoreft
 samlin
 Sociald

Arne Smith har afsonet sin Straf.

Han idømtes 1 Aars Fængsel og skal betale 150,000 Kr. ialt. — Løsladt efter Dommens Afsigelse.

Der var allfor faa Stole til Tilhørerne i Thisted Byraadssal i Gaar, hvor Særretten sluttede Behandlingen af Arne Smith-Sagen. Dagen igennem havde der til Retssalen været en overvældende Tilstømning, som kulminerede ved 17,30-Tiden, da Dommen skulde afsiges. Paa det Tidspunkt befandt der sig ialt over 100 Mennesker i Salen.

Under Proceduren, der varede ialt ca. 4 Timer, nedlagde Anklageren, Lrs. Larsen, Thisted, Paastand om Straf efter Anklageskriftet for saavel Smiths som Carl Jensens Vedkommende og krævede Smiths Formue konfiskeret og Overdragelsen af 127,000 Kr. til hans Hustru omstødt. Forsvareren for Smith, Lrs. Waldorf, København, paastod Dom alene for Overtrædelse af 200 Krs Reglen og iøvrigt Frifindelse. Carl Jensens Forsvarer Lrs. Rasmussen nedlagde Paastand om pure Frifindelse af hans Klient. Derefter trak Retten sig tilbage for at votere.

Dommen.

Lidt over Kl. 17,30 afsagdes Dommen, hvorefter Købmand Arne Smith idømtes Fængsel 1 Aar, der anses for udstaaet med Varetægtsarresten. (Han har siddet interneret siden Tyskernes Kapitulation). Endvidere idømtes han en Tillægsbøde paa 75,000 Kr. og fik konfiskeret andre 75,000 Kr. Han skal betale ni Tiendedele af Sagens Omkostninger. Bestyrer Carl V. Jensen, »Det

billige Hjørne« idømtes en Bøde paa 500 Kr. for Overtrædelse af Reglen om Handel med Tyskerne og skal betale en Tiendedel af Sagens Omkostninger. Ingen af de dømte mister almene Rettigheder.

Arne Smith dømtes for Værnemageri efter Værnemagerlov Nr. 2 — den saakaldte milde Værnemagerlov, mens han blev frifundet for Tiltalen for at have været Tolk for Tyskerne. Endvidere dømtes han for at have gjort sig skyldig i uagtsomt Hæleri, mens han blev frifundet for Forholdet med Cementen. Endelig dømtes Arne Smith for Overtrædelse af Vaabenloven og for at have gjort sig skyldig i Bedrageri af mindre Karakter m. H. t. Salget af de ukurante Strømper.

Ud ad en Bagdør.

»Retten hævet, Tiltalte løslodes«, dikterede Dommer Asgar Rasmussen til Protokollen, mens den ærværdige Sal langsomt tømtes for interesserede Tilskuere, der fortsatte Diskussionen om Dommen nede paa St. Torv. Rygtet om Dommen bredte sig som en Løbeild gennem hele Byen, og i Løbet af kort Tid var der samlet en hundredtallig Skare foran Raadhuset, som ønskede at se Arne Smith, naar han kom ud. Efter en halv Times Ventetid gik de skuffede hjem, idet Arne Smith i al Ubemærkelighed var blevet lukket ud af Bagdøren til Arresthuset, hvorefter han ilsomt gik over Kirkegaarden, ned omkring Havnen og hjem.

Dermed var den store Retssag afsluttet.

Isenkræmmer Jepsen, Thisted, for Særretten.

et Parti Køkkenvarer til Marineintendanturen og fik kontant Betaling, idet Tyskerne ønskede denne Fremgangsmaade.

A.: Hvor meget har De leveret til disse Afdelinger. Først til Soflyve-stationen?

J.: For ca. 40,000 Kr.

A.: Det skulde være alt dertil?

J.: Ja.

A.: Ser De, Marineintendanturen?

Kuhnmüncch fortsat fængslet.

Automobilforhndl. S. Kuhnmüncch fik i Formiddag ved Retten i Thisted sin Fængslingsfrist forlænget til 17. August.

Kuhnmüncchs privat engagerede Forsvarer Lrs. E. Waldorf protesterede mod Kendelsen, idet han bl. a. henviste til, at Kuhnmüncch sandsynligvis ikke vilde blive dømt efter den strenge Værnemagerlov, og at han havde siddet interneret i 5 Mdr.

Anklagemyndigheden repræsenteret ved Pfm. S. Korsner begærede fortsat Fængsling og anførte, at der under Sagen var fremkommet nye Momenter, ligesom han henviste til, at Landsretten een Gang havde afslaaet Begæringen om Løsladelsen.

Kuhnmüncch kunde ikke forstaa, at han var tiltalt for Værnemageri, naar han havde Tilladelse til at udføre Arbejdet, og naar Udenrigsministeriet hver 3. Maaned havde ringet til ham og spurgt, om han mang-

lede flere Tilladelser.

Pfm. Korsner forklarede Kuhn-
münch, at han godt kan have udført
anstødeligt Værnemagtsarbejde selv-
om han har fulgt »Spillet's Regler«.

»Havde jeg anet det, havde jeg ik-
ke rørt ved det paa nogen Maade«,
sagde Kuhn münchen.

Forsvareren paakærede Kendelsen
til Landsretten.

Isenkræmmer Jeppe- sen, Thisted, for Særretten.

Tyskerne fortalte ham, at han godt kunde sælge til dem uden særlig Tilladelse.

Særretten i Thisted behandlede i Dag Sagen mod Isenkræmmer Tage Jeppesen, Thisted, der var tiltalt for utilberligt Samarbejde med Besættelsesmagten, idet han under hele Besættelsen har leveret Isenkræmvarer og en stor Del Varer, der faldt uden for hans Branche til den tyske Marineintendantur og Søflyvestationen i Thisted, hvorved han har haft en Omsætning paa ialt ca. 250,000 Kr. og en Bruttofortjeneste paa 83,000 Kr.

Endvidere tiltaltes han for at have fremmet Samarbejdet med Besættelsesmagten ved dels at yde tyske Kunder Rabat dels ved at tilbageholde Varer overfor danske Kunder og ved vederlagsfrit at have udlaant Glasservice til Besættelsesmagten.

Der var nedlagt Paastand om Konfiskation af Tiltaltes Formue, subsidiært Nettofortjenesten og Idømmelse af en Bøde paa ikke under 50,000 Kr.

Efter en langvarig Forsinkelse, der skyldtes en Domsmands Udeblivelse, paabegyndte Retten, der bestod af Dommer A. Rasmussen som Domsformand og Gdr. Alfred Madsen, Kløv, og Tømrerm. O. Gravesen, Thisted, som Meddomsmænd, Afhøringen af Tage Jeppesen. Anklager var Pfm. S. Korsner og Forsvarer var Lrs. Waldorf, København.

Jeppesen erklærede sig skyldig i Overtrædelse af 200 Kr.s Reglen, men kunde ikke erkende sig skyldig i Værnemageri.

Han forklarede, at han i Septbr. 1939 købte Forretningen i Vestergade af en Tante. Efter at han havde overtaget Forretningen gik den stærkt fremad. Engang i Sommeren 1940 var der kommet nogle Tyskere ind i Forretningen og vilde købe Porcellæn, Udstyr til Køkkenet i Søflyvestationen, og Jeppesen skaffede det hjem og solgte det til dem. Betalingen foregik i tyske Penge. Derefter leverede han fortsat meget smaa Partier Varer til Søflyvestationen.

Til Levering af det første Parti havde han Tilladelse, men senere fik han Meddelelse om, at der ikke kunde forventes yderligere Tilladelser til Salg til Tyskerne.

I 1941 var der kommet Repræsentanter for den tyske Marineintendantur ind i Forretningen, og de havde sagt, at der ikke behøvedes Tilladelse til at sælge. Jeppesen solgte derefter

et Parti Køkkenvarer til Marineintendanturen og fik kontant Betaling, idet Tyskerne ønskede denne Fremgangsmaade.

A.: Hvor meget har De leveret til disse Afdelinger. Først til Søflyvestationen?

J.: For ca. 40,000 Kr.

A.: Det skulde være alt dertil?

J.: Ja.

A.: Saa til Marineintendanturen?

J.: Ca. 100,000 Kr.

A.: Resultatet af det hele er blevet, at De solgte uden Tilladelse?

J.: Ja, siden jeg fik den første.

A.: Har De nogen Sinde modtaget Betaling i Checks?

J.: Ja, enkelte Smaachecks.

A.: De véd jo, at man paa Marineintendanturen har fundet et af Deres Regningsbilag, og her er Tale om en Levering paa 124,726 Kr. til Marineintendanturen?

J.: Ja.

Retten kom derefter nærmere ind paa Jeppesens Regnskabsføring. Han forklarede, at han selv havde ført en Kassekladder over Forretningens Handel saavel med Danskere som Tyskere.

A.: Paa den Maade maa De jo vide, hvor stor Handelen med Tyskerne var?

J.: Jeg har aldrig talt det sammen. Kassekladderne var blevet revet i Stykker, naar de var udskrevet.

A.: Hvorfor gjorde De det?

J.: De havde jo ingen Betydning mere.

Jeppesen var tiltalt for at have solgt forskellige Varer udenfor sin Branche til Værnemagten, og forklarede herom, at han havde solgt 50 Ildslukningsapparater med Stativer og Ladninger til Marineintendanturen efter Bestilling. Da Jeppesen fandt det hensigtsmæssig, bl. a. fordi det drejede sig om store Beløb, ikke at optræde som direkte Sælger, som selv skulde indhente Tilladelse, aftalte han med den sædvanlige Leverandør i København, at han skulde skaffe Tilladelse og sende Varerne til Jeppesen. Firmaet i København opkrævede Betalingen og sendte Avancen — 20 pCt. — til Jeppesen.

Ang. Leveringen af 100 Nødlygter og flere Slags Lamper til den tyske Marine, hævdede Jeppesen, at disse Varer ikke laa udenfor hans Branche.

Handelen med Tyskerne havde i Forhold til Forretningens samlede Omsætning ikke haft stor Betydning, forklarede Jeppesen videre, og han havde altid lagt de sjældne Varer til Side, for at Danskerne specielt kunde købe dem. Sluttelig forklarede han, at han aldrig havde haft private eller selskabelige Sammenkomster med Tyskerne, samt at hans Formue i Dag var paa ca. 91,000 Kr., og han vidste ikke, hvor meget der heraf hidrørte fra Salg til Tyskerne, men mente, at hans samlede Nettofortjeneste herpaa var ca. 16,000 Kr.

Retsmødet fortsattes ved Redaktionens Slutning. Dommen ventes at falde sent i Eftermiddag.

Arne Smith fik et Aars Fængsel.

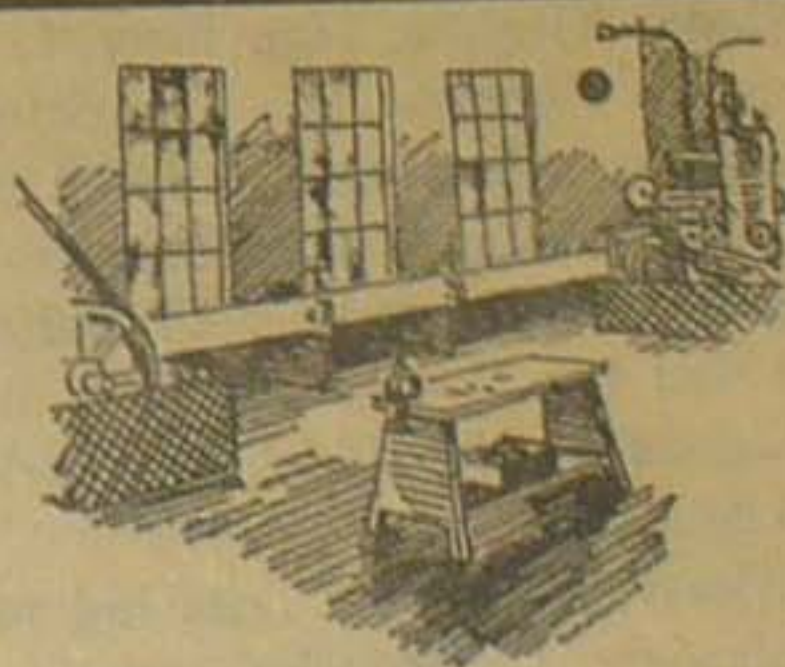
Skal desuden betale en Bøde paa 75,000 Kr. og faar konfiskeret en Fortjeneste paa 75,000 Kr. — Forretningsbestyrer Jensen idømtes en Bøde paa 500 Kr.

Eftermiddagsmødet i Gaar indlededes med en 1½ Time lang Tale af Arne Smiths privat engagerede Forsvarer, Landsdetssagfører Valdorf, der slet ikke kunde følge Anklagemyndighedens Krav om Tiltale og kun krævede Arne Smith dømt for Overtrædelse af 200 Kr.s Bestemmelsen, men iøvrigt pure frikendt hvad angik de øvrige Tiltalepunkter.

Man maa, naar man skal bedømme denne Sag, sagde Forsvareren, huske, at Arne Smith ofte i sin Væremaade var som et stort Barn, meget drenget i sin Optræden, ved flere Lejligheder optrædende overlegent og paa-gaaende og ofte vilde gøre sig til en større Mand, end han i Virkeligheden var. Det vilde være forkert — selv som Forholdene har udviklet sig — at tage hans Optræden for højtideligt og se paa Arne Smith som en Forbryder. Efterforskningsarbejdet har fra Politiets Side i denne Sag været meget stort og grundigt. Hvert Punkt er vendt og drejet for at belyse Arne Smiths Forhold i Besættelsesaarene, men hvad er saa Kendsgerningerne? Han skal have været Højforræder, 5. Kolonne-Mand, Stikker, Kaj Munks Morder, have haft Forbindelse med Söhnlein, men der var intet om alt dette. Det

eneste, der blev tilbage, var lidt Værnemageri og lidt Fraternisering med Tyskerne, men derfra og til at være Landsforræder er der et stort Spring. Der har dannet sig en Mytedannelse om Smiths Person, men den maa Retten ikke dømme efter, kun efter Kendsgerningerne.

Smith har erkendt det ulovlige Salg til Tyskerne for 119,000

Hvis Drittskapital er nødvendig

tal da med os om Op-
rettelse af Kassekredit,
fast Laan eller anden
Form for Financiering.

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**
— Thisted Afdeling —
Tlf. 88.

Kr., og der er ingen Grund til iøvrigt at betvivle hans Oplysninger. Han var vidende om, at 200 Kr.s Bestemmelsen blev overtraadt, men vidste intet derudover om, hvad der skete i Forretningen, hvor han sjældent kom, og han havde ingen Instruktioner givet vedrørende Handelen med Tyskerne.

Forsvareren benægtede videre, at der var Tale om noget særligt anstødeligt Initiativ fra Smiths Side og fremhævede, at det ulovlige Salg, de 119,000 Kr. plus 80,000 Kr. for Pelskaaber, ingenting var ved Siden af de 12—14 Mill. Kr.s Omsætning, der havde været i Virksomhederne, og ikke engang udgjorde 2 pCt. af Omsætningen. Jeg synes, man kan sige, påstod Forsvareren, at det var pænt klaret, at der ikke blev handlet mere med Tyskerne, end Tilfældet var. Det skete kan ikke være en Overtrædelse af Straffelovstillæggets Par. 15 og heller ikke af Værnemagerlov 2. Skiltet om, at man talte Tysk i Forretningen, som man taler saa meget om, var naturligvis ikke heldigt, men det er kun en Bagatel, og det var ikke Tiltalte, der havde sat det op. De 2 pCt. Rabat var ikke heldig, men man kan nu engang ikke straffe Smith for, hvad Frederiksen har gjort, rent strafferetslig set. Hele Sagen har fra Begyndelsen af været lagt op i et meget højt Plan, og man har nu prøvet kunstigt at holde den deroppe ...

Forsvareren benægtede endvidere, at Smith havde fungeret som Tolk. Selvfølgelig burde han have holdt sig fra Tyskerne — personlig forstaar jeg ikke, hvad han vilde dem — men det var Eventyr og Ballade, der passede Tiltalte, og mere maa man ikke lægge i det. Han har ingenting gjort i den nævnte Retning udover i 2—3 Dage at have klistret sig for meget op ad Tyskerne.

Vi skal selvfølgelig have Udrensning herhjemme som i andre Lande, fortsatte Taleren, men man skal ikke overdrive, saa det bliver hysterisk. Der er en Græn-

senhistorie ikke kunde sammenlignes med Modstandsbevægelsens Vaaben. Det hørte ingen Steder hjemme.

Hverken Smith eller Jensen ønskede Ordet.

Dommen.

Dommen faldt ved 17,30 Tiden efter at Dommerne havde vorteret i henved to Timer. Dommen var imødeset med den allerstørste Interesse og Dommer Rasmussens Afsigelse af den blev overværet af 60—70 Mennesker, der ligefrem havde staaet „i Kø“ for at faa Plads.

Ved Dommen blev Arne Smith idømt 1 Aars Fængsel og en Til lægsbøde paa 75,000 Kr., ligesom han fik 75,000 Kr. i ulovlig Nettofortjeneste konfiskeret. Der var ikke Tale om Rettighedstab paa noget Omraade, og Kravet om Omstødningen af en Formueoverdragning til Fru Smith blev ikke taget til Følge. Desuden skal han betale $\frac{9}{10}$ af Sagens Omkostninger, dog hele Udgiften ved Revisionsarbejdet og 500 Kr. til den beskikkede Forsvarer, Landsretssagfører Terkilsen. — Smith, der saa rigeligt havde udstaaet Dommen, blev straks løsladt. Det kan oplyses, at han overhovedet ikke — som af Anklagemyndigheden krævet — blev dømt for Overtrædelse af Straffelovstillægget, men i Stedet for Overtrædelse af den „milde“ Værnemagerlov. Han blev saaledes pure frifundet for Tiltalen om, at han skulde have værtolk. M. H. t. Telefonkablet m. v. dømtes han for uagtsomt Hæleri, men blev frifundet for Sigtelser for Hæleri med Hensyn til Cementen. For ulovlig Vaabenbesiddelse blev han ogsaa dømt, og for Strømpernes Vedkommen- de blev han dømt for Forsøg paa Bedrageri af mindre Karakter.

Det sidste Punkt blev Bestyrer Carl Jensen ogsaa dømt for, men derimod ikke for Tiltalen for Værnemageri. Han idømtes en Bøde paa 500 Kr., subsidiært 20 Dages Hefte og skal betale $\frac{1}{10}$ af Sagens Omkostninger og skal til sin beskikkede Forsvarer, Landsretssagfører Rasmussen, betale 200 Kr.

Tilsammen skulde de to til den beskikkede Anklager, Landsrets-

Udk

L o
fentli
Fredst
mænie
Finlan
Udenr
den s
nu for
cen, s
dre b
paare
se pa
trakt
lelser
rigsm
ning.

Ita
og T
og
Øst
Linie
Fris
rant
og s
kont
som
nor.

It
riale
byer
mal
skal
trak
ove

It
for
her
sior
Am

I
Ua
Sas

I
Ua
I

Ma
I

ge
Gr
pa
fra

kn
cil

ningen, som man taler saa meget om, var naturligvis ikke heldig, men det er kun en Bagatel, og det var ikke Tiltalte, der havde sat det op. De 2 pCt. Rabat var ikke heldig, men man kan nu engang ikke straffe Smith for, hvad Frederiksen har gjort, rent strafferetslig set. Hele Sagen har fra Begyndelsen af været lagt op i et meget højt Plan, og man har nu prøvet kunstigt at holde den deroppe.

Forsvareren benægtede endvidere, at Smith havde fungeret som Tolk. Selvfølgelig burde han have holdt sig fra Tyskerne — personlig forstaar jeg ikke, hvad han vilde dem — men det var Eventyr og Ballade, der passede Tiltalte, og mere maa man ikke lægge i det. Han har ingenting gjort i den nævnte Retning udover i 2—3 Dage at have klistret sig for meget op ad Tyskerne.

Vi skal selvfølgelig have Udrensning herhjemme som i andre Lande, fortsatte Taleren, men man skal ikke overdrive, saa det bliver hysterisk. Der er en Grænse, og man gør Udrensningen en daarlig Tjeneste ved at overskride den. Ved at forlange Straf, Konfiskation m. v. over Arne Smith trækker man Udrensningen ned i et komisk Plan, og saa skulde hvert tredje Menneske gaa rundt med Landsforræderstempel. Det er helt ved Siden af at prøve Smith dømt efter Straffelovstillæggets Par. 15 og 16.

Forsvareren afviste endelig Sigtelserne for Bedrageri og Hæleri samt for ulovlig Vaabenbesiddelse og bemærkede, at han ikke forstod, at Anklageren vilde have Smith dømt efter en Paragraf, som i sin Tid var udstedt af Tyskerne om Vaabenbesiddelse. Han betegnede alt som Bagateller, saa Talen om Konfiskation af Smiths Formue hørte ingen Steder hjemme. Han forsøgte at opgøre Fortjenesten i Virksomhederne og Nettofortjenesten paa en anden Maade end Anklageren og henstillede endelig til Retten, at den tog Hensyn til, at Smith allerede havde siddet fængslet i 15 Maaneder.

Forsvareren kom ikke ind paa Episoden i Dragabæk den 9. April, hvor Smith havde inviteret en tysk Officer til Middag i sit Hjem.

Landretssagfører Rasmussen, der var beskikket Forsvarer for Carl Jensen, krævede denne frifundet for saavel Værnemagersigtelsen som Sigtelsen for Bedrageri eller Forsøg derpaa.

Anklageren bemærkede i sin Duplik, at Arne Smith var et voksent Menneske, som ikke kunde tillade sig Drengestreg overfor voksne Mennesker. Han hæv-

overhovedet ikke — som af Anklagemyndigheden krævet — blev dømt for Overtrædelse af Straffelovstillægget, men i Stedet for Overtrædelse af den „milde“ Værnemagerlov. Han blev saaledes pure frifundet for Tiltalen om, at han skulde have været Tolk. M. H. t. Telefonkablet m. v. domtes han for uagtsomt Hæleri, men blev frifundet for Sigtelsen for Hæleri med Hensyn til Cementen. For ulovlig Vaabenbesiddelse blev han ogsaa dømt, og for Strømpernes Vedkommen- de blev han dømt for Forsøg paa Bedrageri af mindre Karakter.

Det sidste Punkt blev Bestyrer Carl Jensen ogsaa dømt for, men derimod ikke for Tiltalen for Værnemageri. Han idømtes en Bøde paa 500 Kr., subsidiært 20 Dages Hefte og skal betale $\frac{1}{10}$ af Sagens Omkostninger og skal til sin beskikkede Forsvarer, Landsretssagfører Rasmussen, betale 200 Kr.

Tilsammen skulde de to til den beskikkede Anklager, Landsretssagfører Larsen, betale 600 Kr.

Jensen erklærede sig straks tilfreds med Dommen, medens Arne Smith udbad sig Betænkningstid.

Det første Brændselsmærke sættes i Kraft i Slutningen af August eller første Uge af September og kommer til at lyde paa 10 hl udenlandsk Brændsel.

Forhøjet Kødtilde- ling til alle Restaurations- restaurations- restaurations-

Restauratørerne har indgivet Andragende om højere Kødtildelinger, og Branchen vil fra August faa en ekstra Kødtilde-
ling til alle Restauranter og ikke blot Turisthotellerne, som i Forvejen har en særlig Ferieration.

Forsvareren benægtede endvidere, at Smith havde fungeret som Tolk. Selvfølgelig burde han have holdt sig fra Tyskerne — personlig forstaar jeg ikke, hvad han vilde dem — men det var Eventyr og Ballade, der passede Tiltalte, og mere maa man ikke lægge i det. Han har ingenting gjort i den nævnte Retning udover i 2—3 Dage at have klistret sig for meget op ad Tyskerne.

Vi skal selvfølgelig have Udrensning herhjemme som i andre Lande, fortsatte Taleren, men man skal ikke overdrive, saa det bliver hysterisk. Der er en Grænse, og man gør Udrensningen en daarlig Tjeneste ved at overskride den. Ved at forlange Straf, Konfiskation m. v. over Arne Smith trækker man Udrensningen ned i et komisk Plan, og saa skulde hvert tredje Menneske gaa rundt med Landsforræderstempel. Det er helt ved Siden af at prøve Smith dømt efter Straffelovstillæggets Par. 15 og 16.

Forsvareren afviste endelig Sigtelserne for Bedrageri og Hæleri samt for ulovlig Vaabenbesiddelse og bemærkede, at han ikke forstod, at Anklageren vilde have Smith dømt efter en Paragraf, som i sin Tid var udstedt af Tyskerne om Vaabenbesiddelse. Han betegnede alt som Bagateller, saa Talen om Konfiskation af Smiths Formue hørte ingen Steder hjemme. Han forsøgte at opgøre Fortjenesten i Virksomhederne og Nettofortjenesten paa en anden Maade end Anklageren og henstillede endelig til Retten, at den tog Hensyn til, at Smith allerede havde siddet fængslet i 15 Maaneder.

Forsvareren kom ikke ind paa Episoden i Dragsbæk den 9. April, hvor Smith havde inviteret en tysk Officer til Middag i sit Hjem.

Landsretssagfører Rasmussen, der var beskikket Forsvarer for Carl Jensen, krævede denne frifundet for saavel Værnemagersigtelsen som Sigtelsen for Bedrageri eller Forsøg derpaa.

Anklageren bemærkede i sin Duplik, at Arne Smith var et voksent Menneske, som ikke kunde tillade sig Drengestreger overfor voksne Mennesker. Han hævdede endvidere, at Smiths Vaa-

besiddelse blev han ogsaa dømt, og for Strømpernes Vedkommende blev han dømt for Forsøg paa Bedrageri af mindre Karakter.

Det sidste Punkt blev Bestyrer Carl Jensen ogsaa dømt for, men derimod ikke for Tiltalen for Værnemageri. Han idemtes en Bøde paa 500 Kr., subsidiært 20 Dages Hefte og skal betale $\frac{1}{10}$ af Sagens Omkostninger og skal til sin beskikkede Forsvarer, Landsretssagfører Rasmussen, betale 200 Kr.

Tilsammen skulde de to til den beskikkede Anklager, Landsretssagfører Larsen, betale 600 Kr.

Jensen erklærede sig straks tilfreds med Dommen, medens Arne Smith udbad sig Betæknings-

---

Det første Brændselsmærke sættes i Kraft i Slutningen af August eller første Uge af September og kommer til at lyde paa 10 hl udenlandsk Brændsel.

Forhøjet Kødtildeling til alle Restaurationer.

Restauratørerne har indgivet Andragende om højere Kødtildelinger, og Branchen vil fra August faa en ekstra Kødtildeling til alle Restauranter og ikke blot Turisthotellerne, som i Forvejen har en særlig Ferieration.

Amoy.
Italien
Uafhængig
Saseno.
Italien
Uafhængig
Italien
Mandatret
Militær
ge den fr
Grænse m
paa Sar
fransk
km. De fi
cilien og
Den i
højest be
Krydsere
baade, 20
mindre S
fartøjer
ler sænke
ikke byg
Mandskal
22,500 O
ren begr
og 65,000
200 melle
Luftvaab
Jagere og
ner og 1
sesmaski
ke tillad
teriel st
Raadighe
Italien
Mill. Dol

Oran den aabne Bibel

am. 30., 6.: David søgte Styrke hos Herren, sin Gud. Det fortrød han ikke. Vi faar lært af ham. Saa ofte staar vi i Situationen, som vi ikke magter selv, hvad gør vi saa? Ja, hvem har søgt at mobilisere al den rimelige Hjælp, som tænkes kan, Penge, indflydelsesrige Mænd, ja det hænder, at nogen ber til helt forkastelige Midler at klare sig igennem, eller de søger selvopgivende Hænderne i det og regner det hele for saa løst umuligt, at de bare simpelthen giver op.

David søgte Styrke hos Herren, Gud og siger fortrøstningsfuld: "Hjælp kommer fra Herren, Jordens og Jordens Skaber". Og Hjælpen kom!

Broder og Søster, naar vi er svækkede, naar Byrderne overstiger vore Kræfter, naar Mørket syntes uigennemtrængeligt, lad os søge at træde frem med Frimodighed for Guds Trone, for at finde Barmhjertighed og Naade til Hjælp i alle Tid.

Uforsagt, naar andre skrækkes, Frygte for den onde Dag. Ved Guds Naade trygt jeg dækkes Ham befaler jeg min Sag.

Russagen fra Vust sluttet

Der rejses ikke Tiltale mod Driftsbestyrer Sørensen.

I Oktober i Fjor blev den tidligere Leder af Aalborg Privatbanners Transportagentur, Driftsbestyrer Otto Sørensen, Ebeltoft, holdt sigtet for Værnemageri ved at have bistaet Grusgravningen Djernæs, Vust, med nogle Grustransporter og herfor have modtaget 22,000 Kr.

Sagen har siden været behandlet af Statsadvokaturen i Aalborg, som nu er kommet til det resultat, at Sørensen ikke har gjort sig skyldig i Værnemageri og ikke har udvist noget utilbørligt Initiativ, idet han blot har udført det Arbejde, som Aalborg Privatbaner havde begyndt. Rigsadvokaten har bifaldet Statsadvokatens Indstilling om, at der ikke rejses Tiltale i Sagen, og det ventes, at Sørensens Suspension som Driftsbestyrer herefter vil blive hævet.

Automobilforhandler Kuhn-münch fortsat fængslet.

Hans københavnske Forsvarer vilde have ham fri og appellerede Fængslingskendelsen til Landsretten.

I Gaar udløb Fængslingsfristen over Automobilforhandler Kuhn-münch, Thisted. Han fremstilledes i Gaar Eftermiddags i et ganske kort Retsmøde, hvor Dommerfuldmægtig Dam afsagde Kendelse om forlænget Fængsling til den 17. August, hvilken Kendelse Kuhn-münch modtog.

Da Landsretssagfører Valdorf ogsaa er Forsvarer for Kuhn-münch og ved en Fejltagelse ikke var til Stede ved Retsmødet i Gaar, fremstilledes Kuhn-münch paany i Morges. Landsretssagfører Valdorf krævede Kuhn-münch frigivet, medens Sagen stod paa. Han henviste til, at der ganske vist var udført Tyskerarbejder for 1,6 Mill. Kr., men det var ikke Beløbets Størrelse, der var det afgørende. Den tiltalte havde ikke vist anstødeligt Initiativ, og det kunde efter Forsvarerens Mening være ligegyldigt, om Tiltalte sad hjemme eller holdtes fængslet.

Politifuldmægtig Korsner krævede Kuhn-münch fortsat fængslet. Han henviste til, at Revisionen om faa Dage var afsluttet, og at det var et stort Arbejde for Politiet at komme igennem. Han henviste ligeledes til, at Landsretten een Gang tidligere havde afslaaet Løsladelse, og at Indførelsen af den milde Værnemagerlov ikke betød, at Par. 15 i Straffelovstillæget var „kvalt“. Der var efter Politiets Mening vist anstødeligt Initiativ, og der var under Sagens Behandling rejst nye Sigtelser mod Kuhn-münch.

Dommeren afsagde derpaa Kendelse om fortsat Fængsling til 17. August, en Kendelse, som Forsvareren omgaaende appellerede til Landsretten.

En 100 Kr. Seddel forsvundet.

Arbejdsmand Peter Hansens Hustru i Lyngs havde i Fredags været i Struer for at hæve Understøttelse, og hun fik udbetalt 104 Kr. og deriblandt en 100 Kr. Seddel. Pengene havde hun lagt i en Pung, som hun havde i sin

ning. De fremdeligt Ve ger af

80

Sports

havde

I Ri

tere de

blev F

gaard"

Koraga

smukke

bert A

"I Cy

Jacobs

Dybdal

Der

ster, e

der Le

ger N

I H

Th. H

sen N

Skaar

Nr. 2.

Harry

cobser

Damer

og Ell

I H

Dagny

præm

ISO

I

This

Ras

Isen

This

mag

de v

blev

ene

fra

kalc

J

let

han

skri

dels

sub

Nr

Sportafesten i Skyum i Søndags havde vundet ret god Tilslutning. I Ringridningen deltog 23 Ryttere der red 5 Omgange. Konge blev Forvalter Knudsen, „Tøttrupgaard“, og Kronprins Jens Peter Korsgaard, Gudnæs. Præmie for smukkeste Pynkning af Hesten, Robert Andersen, Visby.

I Cyklerringridningen blev Carlo Jacobsen Nr. 1 og Viggo Fogh, Dybdahl, Nr. 2.

Der var Opvisning af 55 Gymnaster, et Herre- og et Damehold under Ledelse af Jens Nesager og Inger Nesager, Skyum.

I Højdespring for Herrer blev Th. Hansen Nr. 1 og Carlo Jacobsen Nr. 2 og for Damer blev Karen Skaarup Nr. 1 og Mariane Hansen Nr. 2. I 100m. Løb for Herrer blev Harry Foldager Nr. 1 og Carlo Jacobsen Nr. 2, og i samme Løb for Damer blev Mariane Hansen Nr. 1 og Ellen Korsgaard Nr. 2.

I Hesteringridningen fik Frk Dagny Bisgaard en udsat Damepræmie.

Sportsugen i Hårdum
fortsattes i Aften med en Fodboldkamp mellem Skjoldborg 1, Karlshold og Hårdum-Koldby 1. Hårdum-Koldby vandt 4—2. Dernæst var der Haandboldkamp mellem Sjørring 1, Pigehold og Hårdum 1. Hårdum vandt 2—0.

Ved Idrætsugen i Bedsted
var der Tirsdag Aften Haandboldkamp mellem Vestervig og Bedsted, der vandtes af Vestervig med 4—2, og mellem Vestervig 2. og Bedsted 2., der vandtes af Bedsted med 2—0.

Opvisningen af Elite-Gymnaster fra Thy og Hanherred blev paa Grund af Regnvejret henlagt til Kroen. Holdet blev ledet af Chr. Yde, Aarup. Det var fin Gymnastik, der vist, især Øvelserne i Spring var fænomenale.

I Aften fortsattes der med Fodboldkamp og Motorcyklerringridning; hvis Motorcykkelkørslen ikke kan gennemføres, henlægges den til næste Tirsdag.

hævdede, at hans Fakturaer havde været gennemgaaet, men der var ikke blevet taget for store Priser.

Bilag paa for 124,725 Kr. leveret til Intendanturen.

Ankl.: Der er fundet Regningsbilag for 124,725 Kr. leveret til Intendanturen.

D.: For var det 100,000 Kr. det er altsaa steget 25,000 Kr.

Jeppesen oplyste, at Salget havde været kontant. Der havde været ydet en Kasserabat, som Tyskerne havde forlangt, men denne Rabat ydedes ogsaa paa større danske Leverancer. „Jeg protesterede overfor Tyskerne,“ sagde Tiltalte, „men de forlangte den, og jeg slog mig til Taals dermed. Det var jo ogsaa kun Bagateller!“

Ankl.: Jeg forstaaer det saadan, at De gav de 2 pCt. for at beholde de tyske Leverancer.

D.: De sagde før, at det hele skulde glide ...

Jeppesen hævdede stadig, at han havde protesteret.

En Kasse-Kladde, der er tilintetgjort.

Regningerne til Tyskerne blev skrevet i to Eksemplarer, og Tiltalte havde selv ført en Kladder over den tyske Handel.

Ankl.: De havde jo et godt Indblik i Salget til Tyskerne.

J.: Ja, men jeg talte det aldrig sammen. Pengene gik ind som kontant Salg.

Ankl.: Hvor er Kasse-Kladderne nu?

J.: De er revet i Stykker!

Solgt 50 Brandslukningsapparater.

Ankl.: Det fremgaar, at De har solgt forskellige Ting, bl. a. 50 Kulsyreapparater til en samlet Sum af 4705 Kr. Havde De dem i Forretningen?

J.: Nej, vi ringede til et Firma, som skaffede dem. Jeg tjente ca. 20 pCt.

D.: Køber man Ildslukningsapparater hos en Isenkrammer?

J.: Ja, det er det normale.

D.: 50 er jo mange. De ved vel, at Tyskerne ved Besættelsen meddelte, at de sørgede for sig selv?

J.: Det husker jeg ikke.

D.: Hvordan gik Pengene ind?

J.: Som kontant Salg. Jeg fik Differencen udbetalt af Firmaet.

D.: De ved maaske, at Firmaet siger, at Deres Fremstilling er helt forkert?

J.: Ja, Firmaets Erklæring forbyrder mig. Jeg fastholder min Fremstilling.

Anklageren foreholdt Jeppesen det mærkelige i Handelen vedrørende Faktura-Udstedelsen, men Tiltalte regnede med, at Firmaet i København havde sørget for Tilladelsen.

Ankl.: Firmaet siger, at De lovede at skaffe Tilladelsen. Forholdet er det, at der overhovedet ikke er søgt Tilladelse.

Man kom derefter ind paa Salg

Isenkrammer Tage Jeppesen for Særretten.

Sigtet for ulovligt Salg til Tyskerne for 250,000 Kr.

I Dag behandlede Særretten i Thisted under Dommer Asger Rasmussens Ledelse Sagen mod Isenkrammer Tage Jeppesen, Thisted, der er sigtet for Værnemageri. Sagens Behandling skulde være paabegyndt Kl. 9, men blev 1½ Time forsinket, da den ene af Domsmændene, en Frue fra Nørhø, ikke var blevet indkaldt.

Tiltalens Omfang.

Jeppesen, der har siddet fængslet 1½ Maaned under Sagens Behandling, tiltales efter Anklageskriftet, principielt for Overtrædelse af Straffelovens Par. 15, subsidiært efter Værnemagerlov Nr. 2, for utilbørligt Samarbejde med Værnemagten ved Levering af Varer til den tyske Marineintendantur og den tyske Søflyverstation i Dragsbæk. Det hedder i Anklageskriftet, at Salget for en stor Del skyldes Varer, der falder udenfor Jeppesens Branche. Omsætningen med Tyskerne er anslaaet til 250,000 Kr. med en Bruttofortjeneste paa 83,000 Kr. Der er ydet Rabat paa den tyske Handel, og Jeppesen sigtes for at have tilbageholdt Varer for sine danske Kunder for at kunne levere til Tyskerne samt for utilbørlig Kundeservice ved vederlagsfrit at laane Service m. v. ud til Tyskerne. Det fremgaar videre af Anklageskriftet, at 200 Kr.s Bestemmelsen er overtraadt og at Jeppesen fra Myndighederne paa et tidligt Tidspunkt havde modtaget Besked om, at han ikke kunde faa Tilladelse til at sælge, men alligevel havde gjort det.

Principalt kræves Jeppesens hele Formue konfiskeret, subsidiært Nettofortjenesten samt en Tilleggsbøde paa ikke under 50,000 Kr.

have været Bestyrer for sin Tante.

Om sin Handel med Tyskerne forklarede han, at man i 1940 havde faaet Besøg af Tyskere, som først forlangte Køkkenudstyr. Det fik de, og derefter kom der flere Gange Tyskere for at købe Varer. Jeppesen havde paa et Tidspunkt i 1940 søgt Nationalbanken om Tilladelse til Salg for 7000 Kr. Denne Tilladelse fik han, men der meddeltes samtidig, at han ikke kunde forvente yderligere Tilladelser.

Til Trods derfor skete der stadigvæk Salg til Tyskerne. Til at begynde med var Leveringerne til Søflyverstationen i Dragsbæk, men senere skete Leveringerne ogsaa til Marineintendanturen. Salget hertil begyndte i 1941.

J.: Tyskerne forlangte Varerne. Jeg sagde, at jeg ingen Tilladelse havde, men Tyskerne sagde, at det skulde de nok ordne, og saa skulde jeg faa Pengene. Jeg var ikke klogere!

D.: Var De ikke klogere?

J.: Nej!

Udover de nævnte tyske Afdelinger nægtede Jeppesen at have solgt til andre Afdelinger.

Ank.: Hvor meget har De leveret til Seefliogerhorst?

J.: Allerhøjest 40,000 Kr. Glas, Porcelæn m. v.

Ank.: Og til Marinen?

J.: Der er jo fundet Regninger, men jeg vil anslaa det til højest 150,000 Kr.

Ank.: Det drejer sig jo om faste Leverancer, som De skulde have Tilladelse til. Vidste De, at det var nødvendigt?

D.: Det stod da i Deres Fagblade m. v. Det er da uantageligt, at De ikke skulde have fulgt med?

J.: Der stod ogsaa, at Tyskerne skulde behandles som danske

Isenkræmmer Tage Jeppesen for Særretten.

Sigtes for ulovligt Salg til Tyskerne for 250,000 Kr.

I Dag behandlede Særretten i Thisted under Dommer Asger Rasmussens Ledelse Sagen mod Isenkræmmer Tage Jeppesen, Thisted, der er sigtet for Værnemageri. Sagens Behandling skulde være paabegyndt Kl. 9, men blev 1½ Time forsinket, da den ene af Doms mændene, en Frue fra Nørhø, ikke var blevet indkaldt.

Tiltalens Omfang.

Jeppesen, der har siddet fængslet 1½ Maaned under Sagens Behandling, tiltales efter Anklageskriftet, principielt for Overtrædelse af Straffelovens Par. 15, subsidiært efter Værnemagerlov Nr. 2, for utilbørligt Samarbejde med Værnemagten ved Levering af Varer til den tyske Marineintendantur og den tyske Søflyverstation i Dragsbæk. Det hedder i Anklageskriftet, at Salget for en stor Del skyldes Varer, der falder udenfor Jeppesens Branche. Omsætningen med Tyskerne er anslaaet til 250,000 Kr. med en Bruttofortjeneste paa 83,000 Kr. Der er ydet Rabat paa den tyske Handel, og Jeppesen sigtes for at have tilbageholdt Varer for sine danske Kunder for at kunne levere til Tyskerne samt for utilbørlig Kundeservice ved vederlagsfrit at laane Service m. v. ud til Tyskerne. Det fremgaar videre af Anklageskriftet, at 200 Kr.s Bestemmelsen er overtraadt og at Jeppesen fra Myndighederne paa et tidligt Tidspunkt havde modtaget Besked om, at han ikke kunde faa Tilladelse til at sælge, men alligevel havde gjort det.

Principalt kræves Jeppesens hele Formue konfiskeret, subsidiært Nettofortjenesten samt en Tillægsbøde paa ikke under 50,000 Kr.

Ikke Værnemageri, men ulovlig Handel!

Foreholdt Anklageskriftet forklarede Jeppesen, at han ikke kunde erkende sig skyldig i Værnemageri, men derimod nok i ulovlig Handel, selvom det ikke var af det Omfang, som var oplyst i Anklageskriftet.

Han forklarede videre om sin Forretning, som han havde overtaget i September 1939 efter at

have været Bestyrer for sin Tante.

Om sin Handel med Tyskerne forklarede han, at man i 1940 havde faaet Besøg af Tyskere, som først forlangte Køkkenudstyr. Det fik de, og derefter kom der flere Gange Tyskere for at købe Varer. Jeppesen havde paa et Tidspunkt i 1940 søgt Nationalbanken om Tilladelse til Salg for 7000 Kr. Denne Tilladelse fik han, men der meddeltes samtidig, at han ikke kunde forvente yderligere Tilladelser.

Til Trods derfor skete der stadigvæk Salg til Tyskerne. Til at begynde med var Leveringerne til Søflyvestationen i Dragsbæk, men senere skete Leveringerne ogsaa til Marineintendanturen. Salget hertil begyndte i 1941.

J.: Tyskerne forlangte Varerne. Jeg sagde, at jeg ingen Tilladelse havde, men Tyskerne sagde, at det skulde de nok ordne, og saa skulde jeg faa Pengene. Jeg var ikke klogere!

D.: Var De ikke klogere?

J.: Nej!

Udover de nævnte tyske Afdelinger nægtede Jeppesen at have solgt til andre Afdelinger.

Ank.: Hvor meget har De leveret til Seefliogerhorst?

J.: Allerhøjest 40,000 Kr. Glas, Porcelæn m. v.

Ank.: Og til Marinen?

J.: Der er jo fundet Regninger, men jeg vil anslaa det til højest 150,000 Kr.

Ank.: Det drejer sig jo om faste Leverancer, som De skulde have Tilladelse til. Vidste De, at det var nødvendigt?

D.: Det stod da i Deres Fagblade m. v. Det er da uantageligt, at De ikke skulde have fulgt med?

J.: Der stod ogsaa, at Tyskerne skulde behandles som danske Kunder. Der blev sagt, at det hele skulde glide ... Det var Tyskernes Ønske, at de selv vil betale!

D.: Mange andre fulgte jo Reglerne?

J.: Jeg havde Forstaaelsen af, at alle andre handlede kontant.

D.: Det er jo ikke rigtigt.

Jeppesen indrømmede derpaa, at han aldrig udover den nævnte Gang havde søgt Nationalbanken om Tilladelse og kun modtaget smaa Beløb i Checks. Han

Ankl.: Jeg forstaaar det saadan, at De gav de 2 pCt. for at beholde de tyske Leverancer.

D.: De sagde før, at det hele skulde glide ...

Jeppesen hævdede stadig, at han havde protesteret.

En Kasse-Kladde, der er tilintetgjort.

Regningerne til Tyskerne blev skrevet i to Eksemplarer, og Tiltalte havde selv ført en Kladdé over den tyske Handel.

Ankl.: De havde jo et godt Indblik i Salget til Tyskerne.

J.: Ja, men jeg talte det aldrig sammen. Pengene gik ind som kontant Salg.

Ankl.: Hvor er Kasse-Kladdéhefterne nu?

J.: De er revet i Stykker!

Solgt 50 Brandslukningsapparater.

Ankl.: Det fremgaar, at De har solgt forskellige Ting, bl. a. 50 Kulsyreapparater til en samlet Sum af 4705 Kr. Havde De dem i Forretningen?

J.: Nej, vi ringede til et Firma, som skaffede dem. Jeg tjente ca. 20 pCt.

D.: Køber man Ildslukningsapparater hos en Isenkræmmer?

J.: Ja, det er det normale.

D.: 50 er jo mange. De ved vel, at Tyskerne ved Besættelsen meddelte, at de sørgede for sig selv?

J.: Det husker jeg ikke.

D.: Hvordan gik Pengene ind?

J.: Som kontant Salg. Jeg fik Differencen udbetalt af Firmaet.

D.: De ved maaske, at Firmaet siger, at Deres Fremstilling er helt forkert?

J.: Ja, Firmaets Erklæring forbyrder mig. Jeg fastholder min Fremstilling.

Anklageren foreholdt Jeppesen det mærkelige i Handelen vedrørende Faktura-Udstedelsen, men Tiltalte regnede med, at Firmaet i København havde sørget for Tilladelsen.

Ankl.: Firmaet siger, at De lovede at skaffe Tilladelsen. Forholdet er det, at der overhovedet ikke er søgt Tilladelse.

Man kom derefter ind paa Salg af forskellige Ting som Lamper m. v. Een Dag havde Jeppesen til Tyskerne solgt 21 Gryder, en anden Dag 20 store Gryder osv., men Tiltalte hævdede, at det var normale Salgsvarer i Forretningen.

Ankl.: De har ogsaa handlet med Legetøj. Er der solgt noget til Tyskerne?

J.: Ja, lidt.

(Fortsættes Side 6).

Sagen mod Tage Jeppesen.

(Fortsat fra Side 3).

Omsætningens Størrelse.

Man kom derefter ind paa Omsætningen med Tyskerne, som man blev enig om havde været paa ca. 165,000 Kr. Fortjenesten brutto ansloges til 55,000 Kr.

Anklageren gjorde derefter opmærksom paa, at Omsætningen i Jeppesens Forretning fra 1939 og i Aarene fremefter var steget Aar for Aar, fra 120,000 Kr. i 1940 til 265,000 Kr., i 1943 281,000 Kr., i 1944 362,000 Kr. og i 1945 397,000 Kr.

Ankl.: Man har fundet Regninger paa Levering af Barberstole. Har De før solgt denne Vare?

J.: Nej, men det drejede sig kun om 2.

Ankl.: Hvor skulde Stolene hen?

J.: Paa Kastet.

Ankl.: Ikke til Hanstholm? Det siger et Vidne.

J.: Nej.

Om Formuefremgangen oplystes, at Formuen var steget med 71,000 Kr. under Krigen.

Ankl.: Der blev i sin Tid fremlagt en Liste med 70 Personer, som støttede Dem. Der var mange Restauratører paa Listen. Hvor kender De dem fra?

J.: De handlede hos mig.

D.: De har aldrig afvist Tyskere?

J.: Jo. Jeg foretrak danske Kunder. Jeg har aldrig haft Tyskere hjemme eller vist mig offentligt med dem. Jeg har afslaaet mange Invitationer!

Ank.: Man har i Dragsbæk fundet en Bog over tyske Leverandører. Jeg kan fortælle Dem, at Deres Navn figurerer ret ofte i denne Bog ...

Jeppesen hævdede at have givet sit Personale Besked om kun at sælge de Varer, der var fremme, til Tyskerne.

— — —

Ved 13-Tiden tog Retten Middagspause. Der fortsattes Kl. 14 med Afhøring af 12 Vidner. Dommen kan ikke ventes før sidst paa Eftermiddagen eller først paa Aftenen.

Anklager i Sagen mod Jeppesen er Fuldmægtig Korsner, medens Landsretssagfører Valdorf er privat engageret Forsvarer.